

- [ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ](#)
- [ΤΟ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ-ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΣΕ ΚΟΙΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ](#)
- [THE FUTURE NAVY - MARITIME CONTRIBUTION TO JOINT OPERATIONS](#)
- [«ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ»](#)
- [ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005» - ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ](#)
- [Ομιλία Πρέσβευς κ. Κ. ΚΟΚΟΣΗ](#)
- [EMERGING STRATEGIC BALANCE IN ASIA](#)
- [Χαιρετισμός Προέδρου Δ.Σ./ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ](#)
- [ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΠΕΙΛΕΣ - ΠΡΟΗΓΜΕΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΗΓΕΣΙΑ](#)
- [ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005»](#)
- [ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΚΑΙ Ν.Α. ΜΕΣΟΓΕΙΟ](#)
- [«Η Συμβολή της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας στην Εθνική Αμυνα & Ασφάλεια της Χώρας»](#)

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

Του Υποστρατήγου ε.α. Δ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

(Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2005)

1. ΕΛΛΑΣ

α. Με λαμπρότητα εορτάσθη η εθνική επέτειος της εμποροκρατίας του '40 - του ιστορικού «ΟΧΙ» του Ιωάννου Μεταξά - σε όλη την χώρα με επίκεντρο την συμπρωτεύουσα. Δεν έλειψαν όμως και μερικά παρατράγουδα, σε ένα εκ των οποίων μαθήτρια αρνήθηκε να κρατήσει την γαλανόλευκη επειδή «αυτά τα πράγματα είναι милитарιστικά και η νεολαία σήμερα θέλει ειρήνη και απεχθάνεται τον πόλεμο».

Οι μαθητές και τα παιδιά τα οποία περιφρονούν την σημαία και την παρέλαση να εύχονται να μην ξαναγυρίσουν οι ημέρες εκείνες τις οποίες τιμά ολόκληρος ο Ελληνισμός. Η έννοια του Έθνους και της Πατρίδος δεν είναι δυνατόν να απαλειφθεί από την συνείδηση του Έλληνα. Εάν οι γενιά του '40 είχε την σημερινή νοοτροπία των «Κολωνακιστών» και λοιπών «θολοκουλτουριαρέων», θα είχε καταδικάσει την Ελλάδα σε ταπεινωτική ήττα.

β. Σημαντικές αλλαγές συντελούνται τους τελευταίους μήνες στις Ένοπλες Δυνάμεις από τη νέα Δομή Δυνάμεων και Διοικήσεως μέχρι το υπό κατάθεση νομοσχέδιο για τον τρόπο προμηθείας των εξοπλισμών καθώς και την λειψανδρία.

Με την αναθεωρημένη Δομή Δυνάμεων, εμφανίζεται νέα δυναμική και προοπτικές για το παρόν και το μέλλον των Ενόπλων Δυνάμεων, οι οποίες μπορεί μεν να παρέχουν λύσεις σε χρόνια προβλήματα, δεν αντιμετώπισαν όμως το κατά πόσον είναι εφικτή τέτοια διαφοροποίηση, η οποία επιδρά και στο εφαρμοζόμενο δόγμα των Ενόπλων Δυνάμεων. Η δημιουργία ενός πειραματικού Κέντρου Εφαρμογής Δόγματος για αρκετό χρονικό διάστημα θα έβγαζε σημαντικά συμπεράσματα για την περαιτέρω πορεία απαιτούμενων διαφοροποιήσεων.

γ. Όργιο πλαστών απαλλαγών από τον στρατό απεκαλύφθη στην Βουλή κατά την συζήτηση, για το στρατολογικό νομοσχέδιο. Σύμφωνα με στοιχεία των ΜΜΕ **οι ανυπότακτοι του εσωτερικού** έφθασαν από 5.521 το 2000 στους 14.950 το 2004, ενώ **οι ανυπότακτοι του εξωτερικού** έφθασαν στο τέλος της τετραετίας τους 17.482.

Η στράτευση μετά το πέρας των λυκειακών σπουδών θα αμβλύνει το υφιστάμενο οξύ πρόβλημα της απαλλαγής και θα μειώσει σε αρκετό βαθμό την παρατηρούμενη λειψανδρία στις Μονάδες.

δ. Αμετακίνητη είναι η απόφαση της Κυβερνήσεως για την παραμονή των Ελληνικών Δυνάμεων στο Αφγανιστάν.

Δεν διαφαίνεται στον εγγύς ορίζοντα ο δρόμος της επιστροφής της Ελληνικής στρατιωτικής δυνάμεως που βρίσκεται στο Αφγανιστάν, δεδομένου ότι ευρίσκεται με εντολή στον ΟΗΕ ένας (1) λόχος Μηχανικού, κινητό νοσοκομείο και ομάδα αξιωματικών της Πολεμικής Αεροπορίας για την εκ περιτροπής διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλ.

ε. Το 50% των στρατευμένων αναφέρει ότι έχει κάνει χρήση ναρκωτικών ουσιών, έστω και περιστασιακά, ενώ ένας στους εννέα από αυτούς δηλώνει χρήστης σκληρών ναρκωτικών. Τα ανωτέρω παρουσιάσθηκαν σε σχετική ημερίδα του ΥΠΕΘΑ στο Πολεμικό Μουσείο.

Σοκ και δέος προκαλούν τα κατατεθέντα στοιχεία για την χρήση ναρκωτικών στις Ένοπλες Δυνάμεις. Παρά τα ληφθησόμενα μέτρα τα οποία θα συνδράμουν στον περιορισμό (κατά πόσο;) των περιστατικών ουσιοεξαρτήσεως στα στρατευμένα νιάτα, το πρόβλημα δεν θα παύσει να υφίσταται εάν δεν ληφθούν σκληρότατα μέτρα από την πολιτεία για τους εμπλεκόμενους στο κύκλωμα των ναρκωτικών (εμπόρους, μεσάζοντες, βαποράκια κ.λ.π.).

στ. Απάντηση σε όσα εγράφησαν τον τελευταίο καιρό στον τύπο για την αγορά των 40 F-16 έδωσε με σχετική ανακοίνωση το Υπουργείο Αμύνης, όπου η αγορά δεν έγινε με απ'ευθείας ανάθεση αλλά με διακρατική συμφωνία ενώ το κόστος της δεν πρόκειται να φθάσει τα 3,1 δις δολάρια.

Οι οίεσδήποτε εκτιμήσεις περί κόστους, άνευ ολοκλήρωσεως των διαπραγματεύσεων και υπογραφής της σχετικής συμφωνίας, είναι πρόωρες και εκτιμώνται..εκ του πονηρού. Οι διακρατικές συμφωνίες αποκλείουν κάθε είδους μεσάζοντες και αντιπροσώπους (π.χ. ..HUMMER!!) οι οποίοι επιβαρύνουν το κόστος διασφαλίζοντας σε μεγαλύτερο βαθμό την απαιτούμενη διαφάνεια, έγκαιρο παράδοση, χαμηλότερο κόστος και την τεχνογνωσία σε θέματα τεχνικής αξιολογήσεως, δοκιμών, πιστοποιήσεων κ.λ.π.

ζ. Η Ελλάδα και η Γερμανία είναι οι μόνες χώρες στην ΕΕ των «15» όπου παρουσίασαν το 2004 φυσική μείωση του πληθυσμού, τουτέστιν οι γεννήσεις ήσαν λιγότερες από τους θανάτους. Η μικρή αύξηση την οποία

παρουσίασε η Ελλάς υπήρξε προϊόν αντιστοίχου αυξήσεως των ξένων μεταναστών.

Πολλά λέγονται τελευταίως για την υπογεννητικότητα. Η ηλικιακή πυραμίδα στην Ελλάδα διαφοροποιείται με δραματικά ταχείς ρυθμούς. Η «γήρανση του πληθυσμού» γίνεται μια έκφραση η οποία επαναλαμβάνεται συχνά. Το φαινόμενο σχολείων τα οποία κλείνουν λόγω ελλείψεως μαθητών θλίβει. Το πρόβλημα είναι σύνθετο, δυσχερές και συνεπώς κάθε προσπάθεια απλουστεύσεώς του στην προσέγγιση καθίσταται επικίνδυνη. Με τις μεταναστευτικές «μεταγγίσεις» δεν επιλύεται το «δήλειον πρόβλημα» οι οποίες στο εγγύς μέλλον θα αρχίσουν να μετατρέπονται σε «μπούμεργαγκ» για την υπόσταση του Ελληνισμού. Υπενθυμίζεται ο Υπουργός Οικονομίας της Αυστραλίας ο οποίος έθεσε απερίφραστα το θέμα «καλό είναι οι Αυστραλοί να κάνουν τρία παιδιά. Ένα για την μαμά, ένα για τον μπαμπά και ένα για το έθνος. Πηγαίνετε στο σπίτι σας και κάνετε το πατριωτικό σας καθήκον».

η. Με στόχο η χώρα να αποκτήσει μεταναστευτική πολιτική ανάλογη με αυτή των ανεπτυγμένων χωρών-μελών της ΕΕ, η Ελλάς έχει προχωρήσει το τελευταίο 19μηνό σε σημαντικές κινήσεις, όπου σύμφωνα με τις σύγχρονες ρυθμίσεις του Υπ. Εσωτερικών εξασφαλίζονται με σειρά μέτρων ανθρώπινες συνθήκες για τους αλλοδαπών.

Η Ελλάς είναι η μόνη χώρα στην ΕΕ όπου μια εθνικότης μεταναστών (Αλβανοί) υπερβαίνει το 50% του συνόλου των μεταναστών, οι οποίοι ζουν σε αυτήν. Οι τεθείσες προϋποθέσεις για τους μετανάστες (πενταετία) για την απόκτηση ελληνικής ιθαγένειας, τη συμμετοχή σε δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές κ.λ.π., μήπως πρέπει να επανεξετασθούν για να μη μετατραπούμε σε..επαρχία των..μεταναστών;;

θ. Σαφή απάντηση στις ΗΠΑ για όσα ανέφεραν περί «καταπίεσεως μειονοτήτων» στην Ελλάδα, έδωσε η Ελληνική Κυβέρνηση με διάβημα διαμαρτυρίας της χώρας προς τις ΗΠΑ. Το θέμα προέκυψε όταν η Πρέσβειρα των ΗΠΑ στον Οργανισμό για την Συνεργασία και Ασφάλεια στην Ευρώπη, υπεστήριξε ότι στην Ελλάδα υπάρχει «Τουρκική, Αλβανική και Μακεδονική μειονότητα».

Μια έρευνα αρμοδίων ελληνικών αρχών σε βάθος για την υπόψη Πρέσβειρα δεν θα έβλαπτε. Θα ήταν προτιμότερο να επισκεφθεί τα Reservations της χώρας της πριν εκστομίσει τέτοιες ανακρίβειες τις οποίες δεν αποκλείεται να έκανε εκ του πονηρού και ..αχρεωστεί.

ι. Με παρέμβασή του ο Αρχιεπίσκοπος υπεγράμμισε ότι δεν πρέπει να πιστεύουμε ότι δήθεν θα εξευρωπαϊσθούν οι Τούρκοι και πως υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να εκτουρκισθεί η Ευρώπη.

Ο περιφρονητικός όρος «Χριστιανική Λέσχη» της ΕΕ την οποία χρησιμοποίησε ο Τούρκος Πρωθυπουργός συνδυαζόμενος και με ενδεχόμενους άλλους μελλοντικούς σκοπούς..των ατλαντιστών, εμβάζει σε σοβαρές σκέψεις. Η μετατροπή της Ελλάδος σε πολυπολιτισμική κοινωνία (χώρα) προ των πυλών, με κυρίαρχο το μουσουλμανικό στοιχείο ένα δημοψήφισμα δεν θα έβλαπτε, απεναντίας επιβάλλεται.

ια. Ως πλέον θρησκευόμενοι Ευρωπαίοι προβάλλουν Έλληνες, οι οποίοι καταλαμβάνουν την όγδοη θέση παγκοσμίως σε σχέση με το ποσοστό των θρησκευομένων πολιτών. Τα στοιχεία προέκυψαν από παγκόσμια έρευνα της TNS ICAP με θέμα «Η θρησκευτικότητα τον 21^ο αιώνα». Οι λιγότερο θρησκευόμενες χώρες είναι η Ιαπωνία (17%), η Τσεχία (22%), η Ταϊλάνδη (28%), το Ισραήλ (33%), η Νορβηγία (36%) και η Βρετανία (48%).

ιβ. Αυστηρό μήνυμα σε Αλβανία, Σκόπια και Τουρκία εστάλη από τον Έλληνα Πρωθυπουργό κατά την κύρωση της συνθήκης προσχωρήσεως στην ΕΕ της Βουλγαρίας και Ρουμανίας από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Οι υπόψη χώρες θα είναι επίσημα μέλη της ΕΕ από 1^ης Ιανουαρίου 2007.

Η απάντηση σε προκλήσεις εκτός από τα λόγια απαιτούν και έργα είτε άμεσα είτε μελλοντικά, με εντοπισμό των ανακινούντων παρόμοιες ενέργειες.

ιγ. Συναγερμός έχει σημάνει στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρη την ΕΕ από την εξάπλωση της γρίπης των πουλερικών. Οι πρώτες εξετάσεις στην γειτονική Τουρκία έχουν δείξει ότι παρεπιδημεί όντως ο επικίνδυνος ιός.

Η εντατικοποίηση των ελέγχων εκτιμάται πλέον ως άκρως επιβεβλημένη και συνεχής προκειμένου να «αποτραπεί πιθανή εισβολή» του ιού της γρίπης των πουλερικών εντός των συνόρων σε συνεργασία πάντοτε με την ΕΕ και τις γειτονικές χώρες. Έχουν δίκιο πάντως οι ειδήμονες ότι δεν μεταδίδεται από άνθρωπο σε άνθρωπο. Μια χαρά ήταν ο..γείτονας καθ'όσον προφανώς δεν προσβάλει τα...μουλάρια.

ιδ. Παραθυράκια στην νομοθεσία (Εθικό Τελωνειακό Κώδικα του 2001) κατά του λαθρεμπορίου καυσίμων, δημιουργούν τις προϋποθέσεις να αθώνονται από τα δικαστήρια άτομα τα οποία συνελήφθησαν παρανομούντα και κατηγορούμενα για λαθρεμπόριο.

Το πλέον εκτεταμένο λαθρεμπόριο πραγματοποιείται με ναυτιλιακό πετρέλαιο, το οποίο «βαφτίζεται» σε οικιακό και πετρέλαιο αυτοκινήτων, λαμβανομένου υπόψιν ότι οι «κυρίαρχοι» του παιχνιδιού διαθέτουν μέχρι και μίνι διύλιστήρια, ενώ σε «λαχείο» είχε μεταβληθεί το «εμπάργκο» της Γιουγκοσλαβίας.

ιε. Το 11% των Ελλήνων πολιτών ή κάποιο μέλος της οικογενείας τους, έχει δωροδοκήσει κρατικό λειτουργό. Ατιμώρητοι παραμένουν οι περισσότεροι από τους επίορκους υπαλλήλους.

Με βασικό λόγο την αποφυγή της αυτοενοχοποίησεως του πολίτη, ο οποίος «λάδωσε» αφού η πράξη η οποία θα κατηγογέλετο θα είχε ως συναίτιο τον καταγγέλοντα, τα «γρηγορόσημα», «λαδόσημα», και «γλυκόσημα» έχουν γίνει της μόδας. Εξάλλου το «λάδωμα» κάνει καλό στην...καρδιά και στις...μηχανές.

ιστ. Σε χαμηλούς τόνους συνήλθε το Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής με αφορμή τις τελευταίες εξελίξεις που αφορούν στο Σκοπιανό και στην έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας με την ΕΕ.

Παρά τις δημόσιες διαφωνίες, οι διάφορες πλευρές σε τελική ανάλυση συμφωνούν με τον τρόπο αντιμετώπισεως των εθνικών θεμάτων σκηνοθετώντας περιστασιακώς κάποιας μορφής..μομφή, προκειμένου να γίνει κατανοητή η ..μαγειρευομένη συμφωνία τους. Ναι στην ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ υπό κάποιους όρους (αμφισβητείται η μελλοντική τήρησή τους), αναγνώριση των Σκοπίων με το όνομα «Μακεδονία» μα καβγά (!!!) εάν το «Μακεδονία» θα γράφεται με Λατινική ή Κυριλλική γραφή κ.λ.π. Συναίνεση λοιπόν με υποσημειώσεις;

ιζ. Ιστορική συνθήκη υπεγράφη στην Αθήνα για την ίδρυση ενεργειακής κοινότητας των 8 χωρών της ΝΑ Ευρώπης. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Παγκόσμιας Τράπεζας, αναμένονται επενδύσεις ύψους 20 δις Ευρώ τα επόμενα 15 έτη.

Οι πολυετείς διαπραγματεύσεις λαμβάνουν σάρκα και οστά με την δημιουργία ενιαίας αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου.

ιη. Σε απολογία, για τον χαρακτηρισμό «μπούρδες» τον οποίο χρησιμοποίησε βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου σχολιάζοντας το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων, υποχρεώθηκε από το κόμμα του ενώ αντιδράσεις προκλήθηκαν από το σύνολο σχεδόν του πολιτικού κόσμου.

Οι «ευαίσθητοι αποδέκτες» της αμερικανικής γραμμής και πολιτικής στα Βαλκάνια, παρέχουν όπλα στους Σκοπιανούς σε κρίσιμη

χρονική για το θέμα στιγμή, δυναμένη να εκληφθεί ως υπονόμηση των διαπραγματεύσεων οι οποίες ευρίσκονται σε εξέλιξη. Ας προσέχουν μερικοί τα. φάλτσα μαντολίνα παρά να υποστέλλουν την Ελληνική Σημαία.

ιθ. Με διορθωτικά μέτρα μονίμου χαρακτήρος επιδιώκεται η δημοσιονομική προσαρμογή, τουτέστιν η προσπάθεια πληρωμής, χωρίς μεγάλο κόστος για τους πολίτες, των προηγούμενων κληρονομιών.

Για τις..μπομπονιέρες και τα..απλήρωτα ενοίκια.μόκο!! Παράλληλα οι βουλευτές απεφάσισαν ΟΜΟΦΩΝΑ, για τις αυξήσεις τους, ενώ όταν είναι να δοθούν σε άλλους, διαφωνούν.

κ. Πρόσκληση προς τους Ιάπωνες επιχειρηματίες να εξερευνήσουν τις ευκαιρίες τις οποίες προσφέρει η ελληνική οικονομία απηύθυνε ο Έλληνας Πρωθυπουργός κατά την επίσκεψή του στην Ιαπωνία.

Η ανάγκη εξωστρέφειας στην κυβερνητική πολιτική επικεντρώνεται στο ενδιαφέρον προσελκύσεως ξένων επενδύσεων στην χώρα. Τι γίνεται όμως με τις διορθωτικές αλλαγές, την γραφειοκρατία και το καθεστώς της διαπλοκής και διαφθοράς;

κα. Ιδιαίτερως σημαντική για τα συμφέροντα της Ελλάδος υπήρξε η τριήμερη επίσκεψη την οποία πραγματοποίησε ο Έλληνας ΥΕΘΑ στο Ισραήλ και στα Παλαιστινιακά εδάφη. Με τον Ισραηλινό ομόλογό του, υπεγράφη συμφωνία αμυντικής και στρατιωτικής συνεργασίας, ανανεώνοντας τις προϋπάρχουσες οι οποίες επί της ουσίας δεν έχουν ποτέ ενεργοποιηθεί πλήρως.

Κάτι πρέπει να γίνει με τα UAV'S!!

κβ. Με ηγέτιδα την Ελλάδα δημιουργείται ο πρώτος Βαλκανικός σχηματισμός (Battle Group) της ΕΕ. Μέχρι σήμερα έχουν δημιουργηθεί 18 Battle Groups στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας της ΕΕ. Στον Βαλκανικό σχηματισμό συμμετέχουν επίσης η Βουλγαρία, Ρουμανία και για πρώτη φορά η Κύπρος.

κγ. Σαφές μήνυμα στην Τουρκία για συμμόρφωσή της με το διεθνές δίκαιο, τις αρχές και τις αξίες της ΕΕ στην οποία επιθυμεί να ενταχθεί απέστειλε ο Έλληνας ΥΕΘΑ καλώντας την να πάρει το casus belli και να σταματήσει τις προκλήσεις στο Αιγαίο. Παράλληλα ο Α/ΓΕΣ μετέθεσε για το 2006 την προγραμματισθείσα για τέλος Νοεμβρίου ανταποδοτική επίσκεψή του στην Άγκυρα.

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Σε πλήρη αντίθεση με το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (ΕΛΚ) ήλθε ο αντιπρόεδρος του κυβερνώντος κόμματος και απέρριψε κάθε σκέψη για το άνοιγμα της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης κατά τον διεξαχθέντα 9^ο Θεολογικό διάλογο ο οποίος διεξήχθη στην Κωνσταντινούπολη μεταξύ του ΕΛΚ και της Ορθοδοξίας. Ξέσπασε ο Οικουμενικός Πατριάρχης για την ακραία Τουρκική εθνικιστική επίθεση κατά του θώκου της Ορθοδοξίας και του ιδίου στο Φανάρι, ενώ έδωσε πολιτική διάσταση στην επίθεση των «Γκρίζων Λύκων» στο Πατριαρχείο.

Αμετανόητη εμφανίζεται η γείτων στα θέματα του Οικουμενικού Πατριαρχείου και των θρησκευτικών ελευθεριών, ενώ προπαγανδίζει για «καταπίεση» της μουσουλμανικής μειονότητας στην Θράκη. Παρά το «πράσινο φως» για την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ οι Τουρκικές προκλήσεις συνεχίζονται με αυξανόμενη ένταση σε όλα τα επίπεδα.

β. Με νέο έγγραφο του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας η Τουρκία ανανεώνει την ισχύ του casus belli για το ενδεχόμενο επεκτάσεως των ελληνικών χωρικών υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια. Στο έγγραφο προσετέθησαν «εκφράσεις οι οποίες διασαφηνίζουν τον ρόλο του στρατεύματος στην εσωτερική ασφάλεια της χώρας».

Ουδεμία πρόθεση εκπληρώσεως των συμβατικών υποχρεώσεων τις οποίες ανέλαβε έναντι της ΕΕ δείχνει να λαμβάνει η Τουρκία. Παρά το γεγονός αυτό η Ελλάδα επιμένει να εισέλθει η Τουρκία στην ΕΕ. Μήπως για να παραβιάζουν τον εναέριο χώρο και τα χωρικά ύδατα της Ελλάδος με βάση τους ...Κοινοτικούς κανονισμούς;

γ. Στο εδώλιο πρόκειται να καθίσει ο Τούρκος συγγραφέας ο οποίος τόλμησε να μιλήσει για τις γειτνιάσεις των Αρμενίων και Κούρδων, αντιμετωπίζοντας ποινή καθειρήσεως.

Το θέμα της πρώτης γενοκτονίας (και όχι μόνο αυτής) του 20ού αιώνα θεωρείται ταμπού για την Τουρκία. Θα πέσουν οι μάσκες στην δίκη του συγγραφέως;

δ. Λόγο για «νέα εποχή» στις σχέσεις Αγκύρας-Ουάσιγκτον, σε ότι αφορά στον αγώνα κατά των Κούρδων ανταρτών οι οποίοι έχουν ορμητήρια στις ορεινές περιοχές του Β.Ιράκ, έκανε ο Τούρκος ΥΠΕΞ χωρίς να δώσει περαιτέρω διευκρινήσεις. Προσφάτως ο Τούρκος Πρωθυπουργός είχε διαμηνύσει προς όλες τις κατευθύνσεις ότι «η υπομονή της χώρας του εξαντλείται».

Και άλλων χωρών η υπομονή εξαντλείται. Έως πότε όμως!!

ε. Χρονοδιάγραμμα δύο ετών δίνει η ΕΕ στην Τουρκία για να προχωρήσει στην προστασία των ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων αλλά και στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων που έχει στην Κύπρο.

Οι εξετάσεις εκδημοκρατισμού/εξευρωπαϊσμού της γείτονος ξεκίνησαν την επομένη της δημοσιοποίησης της σχετικής εκθέσεως προόδου, προκαλώντας εκνευρισμό στην Άγκυρα. Παρά το γεγονός ότι οι σχετικές εκθέσεις είναι επωφελείς, για την Ελλάδα, εκτιμάται ότι θα γραφούν στα παλαιά παπούτσια των Τούρκων, λαμβανομένου υπόψιν ότι η «αμερικανική μεσιτεία» μοχθεί προκειμένου να προωθηθεί η στρατηγική σπουδαιότητας του «επιτήδειου ουδέτερου» και «επιτίμων Αμερικανών».

στ. Το «πράσινο φως» για την πώληση στην Τουρκία 298 μεταχειρισμένων αρμάτων μάχης τύπου «Λέοπαρντ 2» έδωσε η απερχομένη πολιτική ηγεσία της Γερμανίας. Η υπόψη αγοραπωλησία είχε «σκοντάψει» επί έτη λόγω «παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Κούρδων» από την Τουρκία (κόστος 260 εκ. Ευρώ).

Παρά το γεγονός ότι η αγοραπωλησία συνιστά «ορόσημο» στην γερμανοτουρκική συνεργασία, άλλες εκτιμώνται ως σκοπιμότητες της μη μέχρι τούδε πωλήσεως, λαμβανομένου υπόψιν ότι ουδέν άλλαξε σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα κ.λ.π.

ζ. Έκρυθμος παραμένει η κατάσταση στην ΝΑ Τουρκία την επομένη της συγκρούσεως νεαρών Κούρδων με αστυνομικούς. Το γεγονός προκάλεσε την σύγκληση εκτάκτου συσκέψεως από τον Τούρκο Πρωθυπουργό προκειμένου να συζητηθούν οι βιαιότητες.

Αντιμέτωπη με επικίνδυνες καταστάσεις/αντιφάσεις του «Κεμαλικού κράτους» και παρακράτους ευρίσκεται η Τουρκική Κυβέρνηση. Το Κουρδικό αποδεικνύεται ακόμη μια φορά καθοριστικό για την πολιτική ζωή της Τουρκίας. Η διευκόλυνση των ΗΠΑ στην ουσιαστική αυτονόμηση των Κούρδων του Β.Ιράκ έχει μετριάσει την ισοπεδωτική τακτική της Άγκυρας έναντι των Κούρδων της Τουρκίας. Το στρατιωτικό κατεστημένο αξιοποιεί την «ασφάλεια» που προκαλεί το Κουρδικό ζήτημα στην Τουρκική κοινωνία προκειμένου να αποδυναμώσει το κυβερνητικό σχήμα.

η. «Ορίζουμε τις μειονότητες μόνοι μας» τόνισε χαρακτηριστικά ο Τούρκος ΥΠΕΞ, απαντώντας προκαταβολικά σε αίτημα το οποίο αφορούσε στην επιβολή από την ΕΕ όρων για νέες μειονότητες.

Με νέους «λεονταρισμούς» προσπαθεί η Άγκυρα να εξέλθει από τις δυσχερείς ατραπούς, ενώ «ωρύεται» για κάποιες άλλες «καταστάσεις».

- θ. Το ευρωπαϊκό κοινό αίσθημα προκάλεσε ο Τούρκος Πρωθυπουργός ακυρώνοντας την συνέντευξη τύπου με τον Δανό ομόλογό του (κατά την επίσκεψη του πρώτου στην Δανία) λόγω παρουσίας δημοσιογράφου ο οποίος εργάζεται σε Κουρδικό κανάλι. Παράλληλα περιέγραψε την γενοκτονία των Αρμενίων ως εμφύλιο σπαραγμό τους, το ζήτημα της Χάλκης και Πατριαρχείου το χαρακτήρισε ως διμερές αγνοώντας τα κριτήρια της Κοπεγχάγης και αναρωτήθηκε γιατί ο Έλληνας Πρωθυπουργός δεν επισκέπτεται την Τουρκία παρά τις τόσο καλές και ζεστές προσωπικές σχέσεις.

Η διαρκής άρνηση εφαρμογής των συμβατικών υποχρεώσεων της Τουρκίας απέναντι στην Ελλάδα και Κύπρο (Κινέζος είναι;) «συμβάλλουν» στην αύξηση της αποστάσεως ανάμεσα σε Αθήνα και Άγκυρα και η επικοινωνία των δύο πλευρών απλώς κινείται σε επίπεδα ρουτίνας.

- ι. Στην έμμεση πλην σαφή αναγνώριση των Κούρδων ως ξεχωριστή εθνική οντότητα και όχι μόνο ως ιδιαίτερη γλωσσική κοινότητα προέβη για πρώτη φορά ο Τούρκος Πρωθυπουργός προσπαθώντας να κατευνάσει τις κατοικούμενες από Κούρδους επαρχίες της ΝΑ Τουρκίας.

Ένα βήμα σταμάτησε προ της ικανοποίησης πλήρως της απαιτήσεως της ΕΕ να αναγνωρίσει την Κουρδική εθνότητα ως επίσημη μειονότητα. Την επιδείνωση των πάντοτε ευαίσθητων σχέσεων του Τούρκου Πρωθυπουργού με το παντοδύναμο στρατιωτικό κατεστημένο διαφαίνεται να προκαλέσει η ανωτέρω ενέργεια με τους αποκαλούμενους επί σειρά ετών «Τούρκους των βουνών».

3. ΚΥΠΡΟΣ

- α. Την έναρξη νέας πρωτοβουλίας για την επίλυση του Κυπριακού προβλήματος μέχρι το τέλος του έτους αναμένουν Αθήνα και Λευκωσία, οι οποίες επιδιώκουν την ενεργότερα εμπλοκή του ευρωπαϊκού παράγοντος.

Παρά το φαινομενικό ενδιαφέρον της Αγκύρας για την ενεργοποίηση του Κυπριακού, η Τουρκία δεν ενδιαφέρεται ουσιαστικά για την προώθηση ενός αναθεωρημένου σχεδίου Ανάν. Με την έναρξη των νέων διαπραγματεύσεων και επικαλούμενη ενδεχόμενο επηρεασμό των συνομιλιών, η Άγκυρα θα προσπαθήσει να αποφύγει τις δεσμεύσεις έναντι της Κύπρου.

β. Από τον Αύγουστο έως τον Οκτώβριο 2005 μεταφέρθηκαν στην Κύπρο από την Τουρκία 4.500 στρατιώτες (αποχώρησαν 2.000), 10 αυτοκινούμενα πυροβόλα μεγάλου βεληνεκούς, 35 άρματα M48A5T2 αμερικανικής κατασκευής (απεσύρθησαν 10 παλαιά M48A5), μεγάλος αριθμός τεθωρακισμένων οχημάτων μεταφοράς προσωπικού και μάχης (ΤΟΜΠ-ΤΟΜΑ), πυρομαχικά και λοιπό υλικό υποστηρίξεως.

Τα τελευταία έτη οι ΗΠΑ πιέζουν την Ελλάδα να αποσύρει από την Κύπρο άρματα, πυροβόλα και Ε/Π. Επικαλουμένη την απαγόρευση μεταφοράς αμερικανικών όπλων στην Κύπρο. Η επιδεικνυομένη ανοχή - δηλώνοντας ότι δεν έχουν πληροφορίες για παραβίαση της αποφάσεως του Κογκρέσου - αν μη τι άλλο, δείχνει αναληγσία, μεροληπτική αντιμετώπιση και «άγνοια χοίρου». Όσο ο νους τους στο.χωράφι, τόσο να βρεθούν τα.βόδια!

γ. Ουσιαστικές αλλαγές επί του σχεδίου Ανάν για την επίλυση του Κυπριακού έχει προτείνει η Λευκωσία στον ΟΗΕ, με στόχο να καταστήσει μια ενδεχομένη λύση λειτουργική και συμβατή προς το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Με τις προτάσεις επιχειρείται μια δραστική αναδιάρθρωση της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων στην κορυφή του κράτους και κατάργηση των προνοιών που θα επέτρεπε στους Τ/Κ να «μπλοκάρουν αποφάσεις ακόμη και σε κατώτερο επίπεδο.

Ως απίθανο εκτιμάται το ενδεχόμενο να δίνουν δεκτές οι προταθείσες διαφοροποιήσεις από την τουρκική πλευρά, η οποία βασίζεται στο αμερικανο-βρετανικό σκεπτικό περί «ισορροπίας του σχεδίου Ανάν» αναμένοντας παρομοίας φύσεως προς όφελος της αλλαγής.

4. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Σκληρή απάντηση έδωσε η Αθήνα στον ειδικό μεσολαβητή του ΟΗΕ για το Σκοπιανό Νίμιτς μετά τη νέα κατατεθείσα πρόταση στις δύο πλευρές για την ονομασία των Σκοπίων. Στη νέα πρόταση περιέχονται επτά διαφορετικές ονομασίες, οι οποίες ικανοποιούν μερικώς τα Σκόπια και σύνθετες ονομασίες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν και μεταφρασμένες.

Οι εκάστοτε προτάσεις με.πρωτοβουλία (;) του ειδικού μεσολαβητού προκειμένου να βρεθεί λύση στο Σκοπιανό, κάθε άλλο παρά αμερόληπτες είναι προκαλώντας τόσο την ιστορία όσο και τον ελληνικό λαό. Να ήταν μόνο ο Νίμιτς ! Εδώ υπάρχει..εσωτερικός Νόμιτς του Κοινοβουλίου ο οποίος με χαρακτηριστικές δηλώσεις του δυναμιτίζει την κατάσταση (εξωτερική πολιτική «μπούρδα»). Ας όψεται ο ..δεινόσαυρος της πλειοκαίνου περιόδου!

β. Ο Υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, παλαιότερα Πρέσβυς της χώρας του στην Ελλάδα, σε συνέντευξή του σε Σκοπιανή εφημερίδα δήλωσε ότι θα αποτελούσε ντροπή για την Ελλάδα να ασκήσει βέτο στην ενταξιακή πορεία των Σκοπίων σε ΕΕ και ΝΑΤΟ.

Σκληρό παιχνίδι διεξάγουν οι ΗΠΑ, πιέζοντας να λυθεί το θέμα με όρους οι οποίοι δεν θα δημιουργούν πρόβλημα στα Σκόπια. Το παίγνιο είναι συνάρτηση της γενικότερης πολιτικής των ΗΠΑ στα Βαλκάνια (Αλβανία - δορυφόρος των ΗΠΑ, Κόσοβο - με ανεξαρτησία από ΗΠΑ, Σκόπια - αποφυγή διαμελισμού λόγω ισχυρού αλβανικού στοιχείου) μη αποκλεισμένης της αποδοχής της υπόψη στρατηγικής και από ΕΕ. Ο «πολυπράγμων» πρώην, διέπρεψε ως «τοποτηρητής» της χώρας του στην Ελλάδα με την ανοχή κάποιων υδροκεφάλων.

γ. Αίτημα να παύσουν τα Σκόπια την εθνικιστική προπαγάνδα εναντίον της Ελλάδος και να συνεργασθεί με τον ΟΗΕ προκειμένου να εξευρεθεί αμοιβαία αποδεκτή ονομασία προέβαλαν με σχέδιο ψηφίσματος προς το Κογκρέσο Αμερικανοί βουλευτές. Εν των μεταξύ στον απόηχο της εκθέσεως προόδου της Κομισιόν για την ενταξιακή πορεία ο Πρωθυπουργός των Σκοπίων δήλωσε ότι είναι σειρά της Ελλάδος να κάνει κάποια κίνηση για το θέμα της ονομασίας!!

Το θράσος απύθμενο. Βροντάν και οι σακοράφες!! Όλοι οι γείτονες μιλάνε για «Μεγάλη Αλβανία», «Μεγάλη Μακεδονία», «Μεγάλη Βουλγαρία», μήπως είναι καιρός να ζυπνήσει και η Ελλάς;

δ. Απροσδόκητη αλβανική πρόκληση προς την Ελλάδα σημειώθηκε κατά την επίσκεψη του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Αλβανία, με αποτέλεσμα, λόγω διαδηλώσεως με ανύπαρκτα ζητήματα περί «Τσαμουριάς», να ματαιωθεί η συνάντηση των δύο Προέδρων και η επίσκεψη και να επιστρέψει ο Έλληνας Πρόεδρος στην Ελλάδα.

Το προκλητικό ύφος της απαντήσεως της αλβανικής προεδρίας δεν είναι τυχαίο και αποτελεί συνάρτηση με την υποστηριζόμενη δυναμική των ΗΠΑ στην περιοχή. Η τακτική της βουλήσεως περί υποστηρίξεως της ευρωπαϊκής προοπτικής, της ανοχής των μεταναστών-λαθρομεταναστών από την χώρα αυτή, πρέπει να σταματήσει. Το εγείρομενο θέμα των «Τσάμηδων» αποσκοπεί στην μη διεκδίκηση από την Ελλάδα στη δικαίωση των Βορειοηπειρωτών.

ε. Το ανύπαρκτο για την Ελλάδα θέμα των «Τσάμηδων» κατέχει περίοπτη θέση στα Αλβανικά σχολικά βιβλία, γεγονός το οποίο καταδεικνύει ότι οι εκάστοτε κυβερνήσεις των Τιράνων το τοποθετούν υψηλά στην «ατζέντα των επεκτατικών τους βλέψεων».

Με αναφορές στα εγχειρίδια υπέρ των «Τσάμηδων», με ανακρίβειες και διαστρέβλωση της ιστορίας και γεωγραφίας, πραγματοποιείται η εκπαίδευση των μαθητών της Β. Ηπείρου παράγοντας το μίσος και τον αλυτρωτισμό. Παρά τις αναγραφόμενες γελοιότητες δεν υπήρξε ακόμη σχετική αντίδραση από τους αρμόδιους «εφ'όλης της ύλης».

στ. Χιλιάδες Αλβανοί καταθέτουν στο Ελληνικό Δημόσιο δικαιολογητικά τα οποία πιστοποιούν (;) ότι έχουν Ελληνική καταγωγή και λαμβάνουν κάθε μήνα σύνταξη 220 Ευρώ. Το υπόψη ποσό σημαντικός αριθμός το λαμβάνει στην Αλβανία μέσω τραπεζικού λογαριασμού.

Εκεί που μας χρωστάγανε μας παίρνουν και το..β..!! Καλά να πάθουμε με τα αμφιβόλου γνησιότητας δικαιολογητικά!!

ζ. Την άμεση έναρξη διαλόγου με το μελλοντικό καθεστώς της επαρχίας του Κοσσυφοπεδίου αναμένεται να συζητήσει το ΣΑ/ΟΗΕ. Η αλβανική εθνότητα, αποτελούσα το 90% του πληθυσμού της επαρχίας, προβάλλει μεγιστοποιημένες λύσεις οι οποίες φθάνουν έως την πλήρη ανεξαρτοποίηση από την Σερβία, γεγονός το οποίο κατηγορηματικά αρνείται το Βελιγράδι.

Αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση για την οριστικοποίηση του καθεστώτος του Κοσσυφοπεδίου (υπό τις ευλογίες ΗΠΑ και ΕΕ) η οποία οδεύει προς ανεξαρτησία (αμφισβητούμενης της καταλήξεως «υπό όρους ανεξαρτησίας»), προκαλώντας έντονη ανασφάλεια σε Σερβία και Σκόπια και σε εγρήγορση Αλβανία αλλά και Ελλάδα.

η. Την κατάσταση στο Κόσοβο και το μελλοντικό καθεστώς της περιοχής κυριάρχησαν στις συναντήσεις τις οποίες είχε ο Σέρβος Πρωθυπουργός με τον Έλληνα Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την πολιτική ηγεσία της χώρας, κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα.

Οι αναμενόμενες εξελίξεις στο Κοσσυφοπέδιο και η πιθανή αποσταθεροποίηση της περιοχής των Βαλκανίων θα πρέπει να προβληματίζουν και να ανησυχούν τους αρμοδίους. Το ενδεχόμενο επιβολής τετελεσμένων γεγονότων δεν πρέπει να αποκλείεται. Εξάλλου στις «παγωμένες» και «νεκρές» γραμμές επικοινωνίας Ουάσιγκτον-Βελιγραδίου, η ελληνική συνδρομή θα ήταν σε κάποιο βαθμό εποικοδομητική.

θ. Ρήξη στις σχέσεις Σερβίας-Μαυροβουνίου και Σλοβενίας προκάλεσε η δήλωση του Σλοβένου Προέδρου υπέρ της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου. Παράλληλα ομόφωνα υιοθέτησε η Βουλή της υπόψη επαρχίας την έκδοση αποφάσεως υπέρ της δημιουργίας ενός ανεξαρτήτου και κυρίαρχου κράτους στην περιοχή.

5. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ

α. Ανεβλήθη λόγω ανεπαρκούς προετοιμασίας, η προγραμματισθείσα συνάντηση μεταξύ του Ισραηλινού Πρωθυπουργού και του Παλαιστινίου Προέδρου.

Η αναβολή ενδεχομένως εντάσσεται στην σκληρή στάση του Ισραήλ μετά την αποχώρηση από την Γάζα για πραγματικό πόλεμο κατά της τρομοκρατίας εκ μέρους των Παλαιστινίων, προκειμένου να επαναληφθούν οι ειρηνευτικές συνομιλίες.

β. Την επίτευξη συμφωνίας για το άνοιγμα των συνόρων στη λωρίδα της Γάζας, ώστε να επιτραπεί η ελεύθερα κυκλοφορία των Παλαιστινίων ανακοίνωσε στην Ιερουσαλήμ η επικεφαλής της Αμερικανικής διπλωματίας.

Σημαντικές εξελίξεις για το μεσανατολικό διαγράφονται από την επιτευχθείσα συμφωνία στο μεθοριακό πέρασμα της Ράφα, αλλά και τα τεκταινόμενα στην πολιτική ζωή του Ισραήλ, με την καταλυτική παρουσία της Αμερικανίδος ΥΠΕΞ.

γ. Την παραίτησή του υπέβαλε ο Πρωθυπουργός του Ισραήλ ζητώντας τη διάλυση της Βουλής και την διενέργεια πρόωρων εκλογών ιδρύοντας νέο κόμμα.

Ραγδαίες προμηνύονται οι εξελίξεις στο Ισραήλ με την ειρηνευτική διαδικασία και τον οδικό χάρτη να «παγώνουν». Το εγγύς μέλλον θα δείξει για την μεταστροφή του «ιέρακος» σε «περιστερά».

δ. Την συμπαράσταση της Ελλάδος σε κάθε ειρηνική διευθέτηση του μεσανατολικού προβλήματος μετέφερε ο Έλληνας ΥΕΘΑ στους αξιωματούχους της Παλαιστινιακής αρχής κατά την επίσκεψή του στην περιοχή. Εν τω μεταξύ για πρώτη φορά Ισραηλινοί και Άραβες στρατιωτικοί συνεργάστηκαν υπό την διοίκηση του ΓΕΕΘΑ σε άσκηση παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας στην Ν. Γαύδο, στο πλαίσιο του προγράμματος Μεσογειακού διαλόγου του ΝΑΤΟ.

ΜΕΣΑΝΑΤΟΛΙΚΟ

ε. Δημοψήφισμα για την έγκριση του νέου Συντάγματος διεξήχθη στο Ιράν εν μέσω δρακόντειων μέτρων ασφαλείας. Παρά την αρχικά ασαφή εικόνα μετά το τέλος του δημοψηφίσματος, τα διαρρεύσαντα ανεπίσημα στοιχεία συγκλίνουν στην έγκριση του νέου Συντάγματος με σοβαρές καταγγελίες για νοθεία της εκλογικής διαδικασίας.

Η στήριξη της Σιιτικής και Κουρδικής πλειοψηφίας από την αμερικανική διπλωματία - ιδιαιτέρως της δευτέρας - θα πρέπει να προκαλεί σχετική..φαγούρα στην Άγκυρα για τους γνωστούς λόγους.

στ. Την ανάπτυξη στο Ιράκ μικτών επιτροπών από πολίτες και στρατιωτικούς, με στόχο τη δημιουργία πρωταρχικών υποδομών και θεσμών δημόσιας ζωής, κατά το πρότυπο του Αφγανιστάν, εξήγγειλε η Αμερικανίδα ΥΠΕΞ, απευθύνοντας έκκληση προς τα αραβικά κράτη του Περσικού Κόλπου να εντείνουν τις προσπάθειές τους προκειμένου να βοηθήσουν στην ανοικοδόμηση του Ιράκ.

Η ..καλή μέρα από την αρχή φαίνεται. Το ίδιο και η...κακή!!!

ζ. Την αποχώρηση των Βρετανικών Δυνάμεων (8.000) του νότου ζήτησε ο Ιρακινός Πρόεδρος μέχρι το τέλος του 2006, οι οποίοι θα αντικατασταθούν από Ιρακινούς στρατιώτες. Ψήφισμα, με το οποίο καλεί τους Ιρακινούς να αναλάβουν τον τομέα ασφαλείας στην χώρα τους εντός του 2006, ενέκρινε η Γερουσία των ΗΠΑ ώστε να αρχίσει η σταδιακή αποχώρηση των αμερικανικών δυνάμεων.

Το υπόψη ψήφισμα αντικατοπτρίζεται η διακομματική συναίνεση για την ανάγκη απεμπλοκής των ΗΠΑ από το Ιράκ. «Εμείς μαζί δεν κάνουμε και χώρια δεν μπορούμε»!! (Πετρέλαιο κ.λ.π. γαρ).

η. Αντιμέτωπη με το φάσμα της διπλωματικής απομονώσεως ή ακόμη χειρότερα με την προοπτική της επιβολής κυρώσεων από τον ΟΗΕ, ευρίσκεται η Συρία μετά την έρευνα του Διεθνούς Οργανισμού που την ενοχοποιεί για την δολοφονία του πρώην Πρωθυπουργού του Λιβάνου τον Φεβρουάριο 2005. Ομόφωνα ενεκρίθη από το ΣΑ/ΟΗΕ ψήφισμα για να συνεργασθεί η Συρία με τον Οργανισμό σχετικά με την έρευνα της δολοφονίας του Λιβανέζου Πρωθυπουργού.

Η υπόθεση σφίγγει την θηλιά στην Δαμασκό, με τις πιέσεις να εντείνονται από την Ουάσιγκτον και την Ρωσία να απειλεί με βέτο σε απόφαση του ΟΗΕ για επιβολή κυρώσεων.

θ. «Λίαν αρνητική» χαρακτηρίσθηκε από την Συρία η ομόφωνη απόφαση του ΣΑ/ΟΗΕ με την οποία καλείται να συνεργασθεί πλήρως στις έρευνες για την διαλεύκανση της δολοφονίας.

ι. Ισχυρές διαδοχικές εκρήξεις συγκλόνισαν τρία πολυτελή ξενοδοχεία στο Κέντρο του Αμάν, σκορπίζοντας το θάνατο στην συνήθως ήρεμη πρωτεύουσα της Ιορδανίας.

Η χώρα αποτελεί στόχο των φανατικών Ισλαμιστών λόγω της εμπλοκής της στο Ιράκ και των καλών σχέσεων τις οποίες έχει με την Ουάσιγκτον και το Ισραήλ. Παρά τα πρώτα θετικά βήματα στο Μεσανατολικό, η ισλαμική τρομοκρατία ευρίσκεται σε έκρηξη και η εφαρμοζόμενη διεθνής αντιτρομοκρατική στρατηγική δεν έχει αποδώσει τα αναμενόμενα.

ια. Καθυσυχαστικός ενεφανίσθη ο Γ.Γ. του ΟΗΕ για την επάρκεια του πετρελαίου με τον Βασιλιά της Σ.Αραβίας να καλεί τις καταναλώτριες χώρες να μειώσουν την φορολογία των καυσίμων ώστε να ελαττωθούν οι συνέπειες της αυξήσεως του πετρελαίου για τους πολίτες.

Αφήνουν οι «καρχαρίες» και τα «πιράνχας» της διπλωματίας;

ιβ. Με αυστηρό τόνο διεμήνυσαν οι ΗΠΑ στο Ιράν ότι υπάρχουν στοιχεία τα οποία δεικνύουν ότι η Τεχεράνη έχει ανάμειξη στις βομβιστικές επιθέσεις στο Ιράκ. Οι δηλώσεις του Προέδρου στο Ιράν ότι «το Ισραήλ πρέπει να σβηστεί από το χάρτη» κλιμακώνεται η κατάσταση. Τα ανωτέρω δήλωσε η Αμερικανίδα ΥΠΕΞ.

Ενώ συνεχίζονται οι διπλωματικές εντάσεις τις οποίες προκαλεί κυρίως το θέμα του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν, το κλίμα επιδεικνύεται περαιτέρω, με το Ιράν επιχειρώντας να αγνοήσει το σάλο τον οποίο προκάλεσαν οι σχετικές δηλώσεις.

ιγ. Αδιανόητη χαρακτήρισε ο Βρετανός ΥΠΕΞ κάθε σκέψη για στρατιωτική επέμβαση στο Ιράν, διαβεβαιώνοντας ότι «κάτι τέτοιο δεν υπάρχει στην ατζέντα κανενός παρά την άρνηση της Τεχεράνης να διακόψει τις πυρηνικές της δραστηριότητες.

Μπορεί να μην «υπάρχει στην ατζέντα» δεν αποκλείεται όμως «να μπει»!

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Διαπραγματεύσεις με στόχο την ανάπτυξη στενότερων σχέσεων μεταξύ Σερβίας -Μαυροβουνίου και της ΕΕ άρχισε επίσημα στο Βελιγράδι ο αρμόδιος Ευρωπαϊός Επίτροπος, μετά το πράσινο φως από τους ΥΠΕΞ της Ενώσεως.

Το πρώτο βήμα για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση της Σερβίας-Μαυροβουνίου έγινε. Όπως και το αντίστοιχο της δημιουργίας..ανεξαρτήτου Κοσόβου!!

β. Αλλαγή σκυτάλης στην Καγκελαρία της Γερμανίας με την θέση γυναικός στην πρωτοκαθεδρία και την οριστική αποχώρηση του Σρέντερ.

Προβληματισμός για τον μεγάλο αλλά και ανίσχυρο σχηματισμό με τον εγκλωβισμό στις λεπτές ισορροπίες μεταξύ Χριστιανοδημοκρατών και Σοσιαλδημοκρατών.

γ. «Παγκόσμια απειλή» χαρακτηρίστηκε η γρίπη των πτηνών στο ανακοινωθέν από το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της ΕΕ με την επισήμανση της ανάγκης συντονισμού των προσπάθειών ανασχέσεως της ασθένειας σε διεθνές επίπεδο.

Διευρύνεται διαρκώς η γεωγραφία της εξαπλώσεως της γρίπης των πτηνών, καθώς όλο και νέες χώρες προστίθενται στον κατάλογο όσων αντιμετωπίζουν ήδη τον θανατηφόρο αυτό ιό.

δ. Η ονομασία «φέτα» δεν είναι κοινή αλλά καθαρά ελληνική και αφορά στο πασίγνωστο ελληνικό τυρί, απεφάνθη το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, θέτοντας τέλος στην 9χρονη δικαστική μάχη.

Φέτα και..πάσης Ελλάδος λοιπόν!!

ε. Το πρόβλημα της διαφθοράς το οποίο έχει η Ελλάς επιβεβαιώθηκε από την δημοσιοποιηθείσα έκθεση της Μη Κυβερνητικής Οργανώσεως «Διεθνής Διαφάνεια» καταδεικνύοντας ότι η Ελλάς ευρίσκεται μεταξύ των τελευταίων των 25 χωρών της ΕΕ σε ό,τι αφορά στην καταπολέμηση της διαφθοράς.

«Πρωταθλήτρια» της διαφθοράς η Ελλάς. Μήπως απαιτείται η δημιουργία φορέως «Ελληνικά Καθαρά Χέρια»;

στ.Βούληση ανυπακοής στις απαιτήσεις της ΕΕ οι οποίες αναφέρονται στις Ε/Τ σχέσεις εξέφρασε ο Τούρκος Πρωθυπουργός **μετά την συνάντησή του με τον Βρετανό ομόλογό του στο Λονδίνο**, στο περιθώριο των εργασιών της ατύπου Συνόδου Κορυφής, με εμπρηστικές δηλώσεις στο θέμα της Κύπρου.

Μπορεί η Τουρκία να έλαβε το «πράσινο φως» για την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, αλλά τα δύσκολα αρχίζουν το 2006 όπου θα κληθεί να περάσει τις πρώτες εξετάσεις σε πολιτικό επίπεδο οι οποίες ετέθησαν από τους «25» στο θέμα της Κύπρου και κυρίως στην εφαρμογή του πρωτοκόλλου οι προθέσεις περιφρονήσεως του περιεχομένου του διαπραγματευτικού πλαισίου δημιουργούν βαρύ κλίμα στις Ε/Τ σχέσεις.

ζ. Βίαια επεισόδια ανάμεσα σε νεαρούς διαδηλωτές και αστυνομικούς ξέσπασαν στα ανατολικά προάστια του Παρισιού όπου διαμένουν Αφρικανοί μετανάστες, δημιουργώντας μείζον ζήτημα στην Γαλλική κοινωνία και κυβέρνηση. Την απέλαση όσων αλλοδαπών καταδικάζονται για τα επεισόδια ζήτησε ο Γάλλος Υπουργός Εσωτερικών.

Οι χειρότερες κοινωνικές ταραχές της τελευταίας 10ετίας, προκάλεσαν ισχυρούς τριγμούς στην Γαλλική Κυβέρνηση. Οι αποτυχημένες επιλογές και πολιτικές ευθύνες ενσωματώσεως των μεταναστών εδώ και τριάντα έτη «άναψαν το φυτίλι». Μήπως από τους χειρισμούς της Γαλλικής κρίσεως (και όχι μόνο) το σύνολο της μεταναστευτικής πολιτικής στην Ελλάδα και στην ΕΕ πρέπει να τεθεί στο μικροσκόπιο, προτού η χώρα και η ένωση βρεθούν προ εκπλήξεων και «μολυνθούν» από τον.ιό; Μήπως η ..αποχριστιανισμένη Ευρώπη είναι έτοιμη για το..Ισλάμ;

η. Στο περιορισμένο χρονικό περιθώριο των δυο ετών θα πρέπει η Τουρκία να έχει ολοκληρώσει τις βραχυπρόθεσμες δεσμεύσεις τις οποίες έχει αναλάβει έναντι της ΕΕ σύμφωνα με έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η επιδιωκόμενη από τους Ατλαντιστές ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ έχει οδηγήσει την Ευρώπη σε αδιέξοδο ενσπείροντας την αμφισβήτηση και αμφιβολία και αποδεικνύοντας την ένδεια οράματος για το λίκνο των αρχών και παραδόσεων.

θ. Η ετήσια έκθεση προόδου της Κομισιόν απέστειλε ξεκάθαρο μήνυμα προς την Τουρκία ότι δεν πρόκειται να εκπληρώσει τις ευρωπαϊκές της φιλοδοξίες εάν δεν αλλάξει πολιτική έναντι της Ελλάδος και της Κύπρου και δεν σεβασθεί βασικά δικαιώματα του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η επιβράδυνση των μεταρρυθμίσεων και η καθυστέρηση ομαλοποίησης των σχέσεων της Τουρκίας με τις χώρες-μέλη της ΕΕ αποτελεί παγία τακτική της Άγκυρας. Η ωρίμανση του «φρούτου» κατά το δοκούν της Τουρκίας εκτιμάται ότι θα καθυστερήσει αρκετά, συνεπικουρούντων των Ατλαντιστών «πατερούληδων».

ι. Σε επίπεδο παρατηρήσεων διεξήχθη στην Βαρκελώνη η Σύνοδος Κορυφής της Ευρωμεσογειακής συνεργασίας άνευ ουσιαστικών αποτελεσμάτων και με τα αραβικά μεσογειακά κράτη ουσιαστικά να απέχουν, μετέχοντας με αντιπροσωπείες δευτέρου επιπέδου.

ια. Μυστήριο εξακολουθεί να καλύπτει τις πτήσεις της CIA με τις οποίες μεταφέρονται ύποπτοι για τρομοκρατική δράση σε μυστικές φυλακές με αεροσκάφη τα οποία σύμφωνα με ενδείξεις έχουν περάσει από Ελλάδα, Κύπρο και Τουρκία.

Το νέο διεθνές ταμπού με τις παράνομες δραστηριότητες της CIA στην Ευρώπη θα βρεθεί στο επίκεντρο των συνομιλιών της Αμερικανίδας ΥΠΕΞ με τους Ευρωπαίους ομολόγους της από τις οποίες δεν αναμένονται ούτε θεαματικά αποτελέσματα ούτε σαφή συμπεράσματα. Αυτό τους έλειπε!

ιβ. Σύμφωνα με στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας της ΕΕ, οι Έλληνες ξοδεύουν λιγότερα από τους άλλους Ευρωπαίους για κατοικία, ρεύμα, θέρμανση, ύδρευση, περισσότερο στην διατροφή αλλά..τα δίνουμε όλα για ρούχα και παπούτσια.

Μα θα μείνουν χωρίς...Look? Και τι θα γίνουν οι Τράπεζες άνευ δανειοληπτών;

7. Η.Π.Α.

α. Τριήμερο περιοδεία, άρχισε η Αμερικανίδα ΥΠΕΞ από το Κιργιστάν στην Κεντρική Ασία (Αφγανιστάν, Πακιστάν, Καζακστάν και Τατζικιστάν) με στόχο την συνεργασία με τις χώρες της περιοχής για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας.

β. Στο στόχαστρο των ΜΜΕ ευρίσκεται η αμερικανική κυβέρνηση λόγω μη συμμορφώσεως σε ότι αφορά στην προθεσμία του Κογκρέσου για την χορήγηση χαπιών ιωδιούχου καλίου σε όσους ζουν σε ακτίνα 20 μιλίων από πυρηνικές εγκαταστάσεις.

Τα σωτήρια χάπια ιωδιούχου καλίου προστατεύουν, εάν ληφθούν έγκαιρα (εντός 4 ωρών) τον θυρεοειδή ατόμων 40 ετών και κάτω από ραδιενεργά στοιχεία τα οποία απελευθερώνονται σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος (ραδιενεργό κάλιο).

γ. Εντείνεται η φημολογία στην Ουάσιγκτον για επικείμενη παραίτηση του Αμερικανού Προέδρου και παράλληλη ανάληψη του αξιώματος από την Υπουργό Εξωτερικών.

Η όλη υπόθεση εκπηγάει από τη διαμάχη της CIA και του αντιπροέδρου σχετικά με τις πιέσεις τις οποίες εδέχθη η υπόψη υπηρεσία ώστε να «βρει» αποδείξεις για όπλα μαζικής καταστροφής στο Ιράκ.

δ. Την πρώτη επίσκεψη από το 2001 - όταν ανέλαβε καθήκοντα - πραγματοποίησε ο Αμερικανός ΥΕΘΑ με κορυφαία θέματα της Ταϊβάν και της Σινο-αμερικανικής στρατιωτικής συνεργασίας. Η περιοδεία συνεχίσθηκε σε Ν.Κορέα, Μογγολία, Καζακστάν και Λιθουανία.

Η ενίσχυση της στρατιωτικής δυνάμεως της Κίνας δεν παύει να ανησυχεί έντονα την Ουάσιγκτον

ε. Μεταστροφή της αμερικανικής κοινής γνώμης στο ζήτημα του πολέμου στο Ιράκ, εναντίον της πολιτικής την οποία ακολουθεί ο Αμερικανός Πρόεδρος προκαλεί το αυξανόμενο κόστος σε αίμα το οποίο έφθασε τους 2000 νεκρούς στρατιώτες. Το 53% των Αμερικανών τάσσονται κατά του πολέμου χαρακτηρίζοντας ως «σφάλμα» την εκστρατεία της χώρας τους στο Ιράκ.

Απτόητος έδειξε ο Αμερικανός Πρόεδρος αναφερόμενος στις απώλειες, συστήνοντας να κοιτούν μπροστά και να μην καταλαμβάνονται από «ηττοπαθή απαισιοδοξία». Τα «όπλα» όμως καλά κρατούν!!

στ. Σε λάθος μετάφραση απέδωσε ο ΥΦΥΠΕΞ των ΗΠΑ την δήλωση ότι «θα ήταν ντροπή να μπλοκάρει η Ελλάς την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ και ΕΕ, ενώ το **shame** έπρεπε να μεταφρασθεί ως «κρίμα».

Μήπως στο βάθος εννοούσε «χρήμα» από τα Σκόπια; Αφού ανεγνώρισαν το γειτονικό κράτος ως «Μακεδονία» εξασκούν πίεση στην ΕΕ για ένταξή του και ζητούν από την Ελλάδα να υποχωρήσει, με τον Μπερνς να ισχυρίζεται ότι οι ΗΠΑ είναι ουδέτερες στο θέμα των Σκοπίων. Από την πολύ ουδετερότητα υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από .ουδετερόνια!!

ζ. Άνοιγμα των ΗΠΑ προς τις κυβερνήσεις των μουσουλμανικών χωρών απετέλεσε η πρόσκληση για δείπνο από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ (περίοδος Ραμαζανιού για το Ισλάμ) στο Λευκό Οίκο μετά την νηστεία της ημέρας όλους τους Πρέσβεις των ισλαμιστικών χωρών στην Ουάσιγκτον. Το παράδειγμα του ακολούθησαν οι Αμερικανοί Πρέσβεις σε όλο τον κόσμο.

Η κίνηση συνιστά γενικότερη προσπάθεια για καλύτερη συνεργασία μετά το τρομοκρατικό κτύπημα στους διδύμους πύργους.

η. Σε μυστικά σωφρονιστικά ιδρύματα σε χώρες της ανατολικής Ευρώπης κρατούνται από την CIA περί τους 30 σημαντικούς τρομοκράτες της Αλ Κάϊντα και άλλοι 70 ολιγότερο σημαντικοί, απεκάλυψε αμερικανική εφημερίδα.

Πολλά «Γκουαντανάμο» σε «μαύρες τοποθεσίες».

θ. Επικριτική για τη στάση της Τουρκίας απέναντι στο Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι η ετήσια έκθεση του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ για τις θρησκευτικές ελευθερίες, η οποία αναφέρεται θετικά στην Ελλάδα (πώς τα πάθανε;).

Αιφνιδίως το Στέϊτ Ντιπάρτμεντ ασκεί κριτική στον..επίτιμο Αμερικανό. Τι έγινε; Καθυστέρησαν οι παραγγελίες όπλων ή αλληθωρίζουν;

ι. Την ανεξαρτησία και την ευρεία αυτονομία κατονόμασε ως πιθανές λύσεις για το Κόσοβο ο ..γνωστός Υφυπουργός των ΗΠΑ, ενώ επικαλούμενος σχετικές δηλώσεις του Γ.Γ. του ΟΗΕ, απέκλεισε παράλληλα το ενδεχόμενο της ενώσεως του Κοσόβου με την Αλβανία ή τον διαμελισμό του επί τη βάση της εθνοτικής κατανομής.

Κούνια που τον ..κούναγε!

ια. Την έντονη αντίδραση των ΗΠΑ προκάλεσε ντοκουματέρ Ιταλικής τηλεοράσεως, που κατηγόρησε τις ΗΠΑ για χρήση βομβών Ναπάλμ, βλημάτων λευκού φωσφόρου και άλλων απαγορευμένων όπλων κατά την πολιορκία της Φαλούτζα στο Ιράκ. Η αμερικανική κυβέρνηση αρνήθηκε κατηγορηματικά ότι χρησιμοποίησε χημικά όπλα το 2004 στην Φαλούτζα.

Και τα χρησιμοποιηθέντα παλαιότερα FAE (Fuel Air Explosives) τι ήταν;

ιβ. Βουκουρέστι και Ουάσιγκτον κατέληξαν σε συμφωνία, η οποία θα υπογραφεί προσεχώς, για τη δημιουργία αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων στη Μαύρη Θάλασσα.

Με την υπογραφείσα συμφωνία υλοποιείται σχέδιο αναδιατάξεως των αμερικανικών δυνάμεων στο εξωτερικό.

ιγ. Οι ΗΠΑ έχουν αρνηθεί τη διεξαγωγή διεθνούς ερεύνης σχετικά με τις πληροφορίες για βασανιστήρια Ιρακινών οι οποίοι κρατούνται από το Ιρακινό Υπουργείο Εσωτερικών, υποστηρίζοντας ότι «δεν είναι απαραίτη».

8. ΡΩΣΙΑ

α. Υπό τον έλεγχο των Ρωσικών δυνάμεων ετέθη ο Καύκασος μετά την εξουδετέρωση των ανταρτών από τις δυνάμεις ασφαλείας.

Με τους Τσετσένους αντάρτες να επιδιώκουν την εξέγερση των μουσουλμάνων, τα σενάρια για γενικευμένο πόλεμο στην περιοχή δεν πρέπει να αποκλείονται και η απειλή από ομιχλώδης να καθίσταται ορατή.

β. Συμφωνία για την αποτροπή ναυτικών ατυχημάτων υπέγραψαν Ρώσοι και Αμερικανοί στρατιωτικοί στο Αρχηγείο του Στόλου στην Βαλτική Θάλασσα, περιλαμβάνοντας διακανονισμούς για την διάσωση των πληρωμάτων και ασφαλή πλοήγηση για τα υποβρύχια.

Remember... Kursk !!

γ. Την απόφαση να παραμερίσουν τις εδαφικές διαφορές των χωρών τους και να συνεργασθούν για την ανάπτυξη των οικονομικών τους σχέσεων, έλαβαν ο Ρώσος Πρόεδρος και ο Πρωθυπουργός της Ιαπωνίας κατά την επίσκεψη του πρώτου στο Τόκιο.

δ. Νέο πλήγμα στις ήδη τεταμένες σχέσεις της Ρωσίας με την Πολωνία αναμένεται να προξενήσει η κίνηση της τελευταίας να δώσει στη δημοσιότητα 1.700 άκρως απόρρητα ντοκουμέντα του πάλαι ποτέ Συμφώνου της Βαρσοβίας. Ουσιαστικά πρόκειται για επιχειρησιακά σχέδια του πρώην ανατολικού μπλοκ για ενδεχόμενες επιθετικές ενέργειες του NATO και τις αντιδράσεις του.

9. ΑΣΙΑ

α. Ακόμη και για 40.000 νεκρούς, πολλοί εκ των οποίων παιδιά, κάνουν λόγο οι Πακιστανικές αρχές, 48 ώρες μετά τον καταστροφικό σεισμό των 7,6 Ρίχτερ στα σύνορα της Ινδίας με το Πακιστάν. Στη διεθνή ανθρωπιστική βοήθεια συμμετέχει και η Ελλάς.

Τα πρώτα βήματα συνεργασίας ανάγκασε ο σεισμός τα δύο κράτη προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι καταστροφικές συνέπειες του σεισμού.

β. Σε πεδίο ενεργειακής αντιπαραθέσεως Κίνας-ΗΠΑ αναδεικνύεται ταχύτατα η Αφρική, δεδομένων των τεραστίων ενεργειακών αποθεμάτων της και των μεγάλων κρίσεων εσωτερικής ασφάλειας.

Με τον «δράκο» και τον «αητό» να εποφθαλμιούν τα πετρέλαια της Μαύρης Ηπείρου, προοιωνίζονται περαιτέρω τάσεις αποσταθεροποίησης λόγω της Σινο-αμερικανικής ενεργειακής αντιπαραθέσεως.

γ. Διαπραγματεύσεις για την αντικατάσταση της εκχειρίας η οποία τερμάτισε τον πόλεμο της Κορέας του 1950-53, από μια συμφωνία ειρήνης, η οποία θα αίρει την εμπόλεμο κατάσταση ανακοίνωσαν ότι θα προτείνουν στην Β.Κορέα ο Αμερικανός Πρόεδρος και ο Νοτιοκορεάτης ομόλογός του.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ-ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΣΕ ΚΟΙΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Εισαγωγή

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗ] Κυρίες και κύριοι, καλημέρα. Είμαι ο Αρχιπλοίαρχος Τομ Κάνινγκχαμ και είμαι ο Διευθυντής Διευθύνσεως του Ναυτικού Επιτελείου. Ο σκοπός μου σήμερα είναι να σας προμηθεύσω με ένα στρατηγικό περιεχόμενο για τις συζητήσεις της ημέρας, περιγράφοντας πως το Βασιλικό Ναυτικό ενσταλάζει υψηλού επιπέδου πολιτική για να προσδιορίσει πως εμείς θα λειτουργούμε στο μέλλον ειδικότερα σε Κοινό περιβάλλον. Σε προσωπικό επίπεδο, έχω διοικήσει 2 Πολεμικά Πλοία συμπεριλαμβανομένου το τελευταίο ατμοκίνητο πλοίο επιφάνειας του Βασιλικού Ναυτικού "HMS FEARLESS" και προσφάτως ήμουν ο Ενιαίος Αρχηγός Ομάδας Προγραμμάτων για το **Μελλοντικό Μαχόμενο Επιφάνειας**.

Περιεχόμενο

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ] Παρακαλώ αφήστε με να σας εξηγήσω μέσα σε λίγα λεπτά που το Τμήμα μου βρίσκεται μέσα στο Υπουργείο Άμυνας και πως συνδέεται με την συνολική παράδοση της Αμυντικής Δυνατότητας. Όπως μπορείτε να δείτε και στην διαφάνεια, το Ναυτικό Επιτελείο είναι ένα από τα τρία μοναδικά επιτελεία όπου το καθένα διοικείται από ένα τεσσάρων αστέρων με διαρροές διαμέσου πολιτικών και οικονομικών επιτροπών στον Αρχηγό του Επιτελείου Άμυνας, σήμερα ένα τεσσάρων αστέρων στρατό. Το Υπ.Αμ. είναι υπεύθυνο για την άμυνα στο ΗΒ και στις Περιοχές του εξωτερικού, των ανθρώπων και ενδιαφερόντων. Είναι και ένα κρατικό τμήμα - το οποίο δημιουργεί Αμυντική πολιτική και παρέχει συμβουλές και υποστήριξη στα Υπουργεία και στα Κεντρικά των Ενόπλων Δυνάμεων παρέχοντας στρατιωτικές συμβουλές στην Κυβέρνηση και στην Διεύθυνση των Επιχειρήσεων. Η αλυσίδα της Διοίκησης από υπουργούς σε Αρχηγούς μεμονωμένων υπηρεσιών είναι διακριτή και διαφανής ακόμη και τώρα όπου όλοι δουλεύουμε στο ίδιο κτίριο, οι τρεις Αρχηγοί υπηρεσιών βρίσκονται όλοι στην μία πλευρά του ανακαινισμένου Υπουργείου Άμυνας στο Λονδίνο και του Γραμματέα του **Κράτους** έχει επίσης τα γραφεία του και το προσωπικό του στον ίδιο όροφο. Συνολικά 3000 προσωπικό δουλεύει στο Υπουργείο.

Το Ναυτικό επιτελείο είναι υπεύθυνο και για την συγγραφή υψηλού επιπέδου ναυτιλιακών εννοιών και για την διαμόρφωση και την επιρροή κεντρικής πολιτικής και στρατηγικής.

Όπως πολλοί οργανισμοί το Βασιλικό Ναυτικό αντιμετωπίζει συνεχής εξέλιξη και των τεσσάρων Επιτελείων Πρώτης Γραμμής και των τριών αστέρων Επιτελείου υπεύθυνο για θέματα προσωπικού. (CINCFLEET AND 2SL στην

διαφάνεια) θα συγχωνευτούν να δημιουργήσουν μία μεμονωμένη Οικονομική εξουσία στην αρχή του επόμενου χρόνου.

Θα δείτε ότι το Ναυτικό Επιτελείο δουλεύει απευθείας σε ένα δίο αστέρων Βοηθό Αρχηγού. Υπάρχουν τέσσερις υποδιευθύνσεις: Στρατηγική, Αποτροπή (Deterrence), Συνεργασίες και Γραμματεία. Η παρουσίασή μου θα επικεντρωθεί στην περιοχή της Στρατηγικής αλλά και σε άλλες περιοχές εξ' ίσου σημαντικές. Σύντομα, η Αποτροπή είναι υπεύθυνη για θέματα πολιτικής τα οποία πηγάζουν από την ανεξάρτητη πυρηνική αποτροπή του ΗΒ που παραδίδεται από τα τέσσερα SSBNs του Βασιλικού Ναυτικού. Οι συνεργασίες είναι υπεύθυνες για την αλληλεπίδρασή μας με το ΝΑΤΟ και άλλους συμμάχους διαμέσου συζητήσεων προσωπικού και κοινών επιχειρήσεων ενώ η Γραμματεία παρέχει μία σύντομη και διαδικασία στελέχωσης

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ] Αυτή η διαφάνεια στην διαδικασία σχεδιασμού και ιεραρχίας των εκδόσεων του Μελλοντικού Ναυτικού και τις διαρροές τους.

Το όραμα άμυνας περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο οι Ένοπλες Δυνάμεις του ΗΒ θα πρέπει να λειτουργούν στην κλίμακα του 2020. Το Όραμα της Άμυνας εμπεριέχει το Jt Υψηλού Επιπέδου Επιχειρησιακή Έννοια η οποία εν σειρά παρέχει ένα πρώτο σημάδι για τις επιχειρήσεις του ΗΒ με το να περιγράφει το εννοιολογικό συστατικό της μαχητικής δύναμης δια μέσου του Πλαισίου Αμυντικής Δυνατότητας.

Η Ανασκόπηση Στρατηγικής Άμυνας του 1998 τονίζει την σημασία των εξερευνητικών επιχειρήσεων και των γεννούμενων για το Βασιλικό Ναυτικό, Θαλάσσιων Συνεισφορών στις Κοινές Επιχειρήσεις. Αυτή ήταν η θεμελιώδης μετατόπιση στην έμφαση από τον θαλάσσια ελεγχόμενο Ναυτικό του Ψυχρού Πολέμου σε έναν που μπορεί να συνεισφέρει στο Κοινό χώρο μάχης και συγκεκριμένα να επηρεάζει γεγονότα από την θάλασσα. Περαιτέρω πολιτικές ντιρεκτίβες που ακολουθούν τα γεγονότα της 9/11 ενδυναμώνουν επιπλέον την ανάγκη για εξερευνητικές αποστολές και το Στρατηγικό Οδηγό Άμυνας του 2005 περιγράφει μελλοντικές δυνάμεις του ΗΒ που είναι:

- Βελτιστοποίηση για Κοινά και ικανές επιχειρήσεις συμμαχιών
- Δόμηση για εξερευνητικές επιχειρήσεις (μεγάλη αλλαγή για το Βασιλικό Ναυτικό, αλλά πιθανόν πιο προκλητικά για τον Στρατό και την Αεροπορία)
- Ισορροπία και ικανότητα
- Ενώ εμμένουν επικεντρωμένοι στο να παραδώσουν σχετικό αποτέλεσμα σε κάθε επίπεδο πολέμου.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΚΕΝΟ] Το Βασιλικό Ναυτικό, μαζί με την υπόλοιπη Άμυνα του ΗΒ, έχει υποστεί σημαντικές αλλαγές μετά το τέλος του Ψυχρού πολέμου. Το CNS είναι ξεκάθαρο στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε και συστηματικά μιλάει για «αλλαγή χωρίς προηγούμενο εγκάρσια της άμυνας καθώς εξωτερικές και εξωτερικές παραδοσιακές συμμαχίες». Είναι πεπεισμένος ότι το ΗΒ πρέπει να χτίσει πάνω στην παραδοσιακή δύναμη της Θαλάσσιας Δύναμης και βλέπει την μεταβλητότητα σαν το κλειδί. Το Βασιλικό Ναυτικό είναι μια ισχυρή μίξη εξοπλισμού και ανθρώπων ικανά να αλλάξουν ρόλους από την ανακούφιση της καταστροφής, με την βοήθεια τις διατήρησης της ειρήνης, σε υψηλής έντασης μαχών πολέμου. Καθώς οι απαιτήσεις στο Βασιλικό Ναυτικό αλλάζουν και η πίεση στους πόρους αυξάνονται, πρέπει επίσης να προσπαθήσουμε να ενδυναμώσουμε την θαλάσσια συνεισφορά στις επιχειρήσεις βασισμένες στα αποτελέσματα με το να προμηθεύουν τις κατάλληλες δυνατότητες στις μελλοντικές πλατφόρμες με την βοήθεια της κατάλληλης κατανόησης του πώς ο ρόλος του Ναυτικού χρειάζεται να αναπτυχθεί σε ένα πιο ευρύ αμυντικό περιεχόμενο. Υπάρχει φυσικά ένα προκλητικό δυναμικό μεταξύ Πολιτικής, Πόρων και Υποχρεώσεις που απορροφούν σημαντική προσπάθεια από το Υπ. Αμ. Η απλή αλήθεια είναι ότι (1) η πολιτική υπαγορεύει την δομή των δυνάμεων μας, (2) οι υποχρεώσεις ξεπερνούν τις πολιτικές μας υποθέσεις, (3) και οι πόροι μας είναι ανεπαρκείς για το καθένα.

Έτσι υπό το φως των πολιτικών οδηγιών που αναφέρθηκαν νωρίτερα και τις επιρροές του πραγματικού κόσμου, πώς προχωράμε σε σχέση με τον σχεδιασμό στο μέλλον; Η απάντηση είναι σε απλά λογικά βήματα. Συμπεραίνοντας από την υψηλού επιπέδου στρατηγική κατεύθυνση αρχίζουμε με ένα Όραμα του θέλουμε να βρεθούμε, τότε περιγράφουν το πώς θα λειτουργούμε όταν θα φτάσουμε εκεί και τότε θα σκεφτούμε ένα σχέδιο για να σιγουρέψουμε ότι το Όραμα και η επιχειρησιακή ιδέα ενεργά επανεξετάζονται, προσαρμόζονται και τελικώς πραγματοποιούνται.

Συνεπώς, έχουμε **1SL's** Μελλοντικό Ναυτικό Όραμα, την Μελλοντική Θαλάσσια Επιχειρησιακή Έννοια και το Ναυτικό Στρατηγικό Πλάνο.

Ας προχωρήσουμε και ας κοιτάξουμε τα 3 Μελλοντικά Ναυτικά έγγραφα, ξεκινώντας με το Μελλοντικό Ναυτικό.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ] Έχουμε χρησιμοποιήσει την πολιτική που περιγράφεται στο Λευκή Βίβλο του 2003 ως την επίσημη αναφορά και την Θαλάσσια Συνεισφορά στις Κοινές Επιχειρήσεις ως την ευρεία εννοιολογική βάση περιγραφόμενη στο Μελλοντικό Ναυτικό μια εστίαση στον παράκτιο πόλεμο και στην προβολή δύναμης στην στεριά. Το όραμα του **CNS** για το μέλλον είναι ότι μία Πολύπλευρη Θαλάσσια Δύναμη χαρακτηρίζεται από ευκινησία η οποία θα:

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΕΝΝΟΙΑ]

- Βελτιστοποιηθεί για την επιτυχία αποστολών εγκάρσια των **MT**.
- Παρέχει ναυτιλιακές δυνατότητες βασισμένες σε καθήκοντα για να συνεισφέρουν στις διιστάμενες βαθμίδες προσπάθειας καθορισμένες σε πολιτική καθοδήγηση.
- Παραδώσει παγκόσμια έκταση και παρουσία με **άπλετη και βασισμένη στην στεριά συγκράτηση**, που γεννά επιμονή να λειτουργήσουν σε ένα αποφασιστικό τρόπο ή να κάνει μια σημαντική συνεισφορά για να εκστρατεύσουν επιτυχία.
- Διεξάγει ενδεχόμενες κοινές επιχειρήσεις στο εξωτερικό, κερδίζει εξασφαλισμένη πρόσβαση στο θέατρο των επιχειρήσεων και των θαλάσσιων Κοινών Δυνάμεων, ενδυναμώνει ή παραδίδει γρήγορο Κοινό αποτέλεσμα, και επιτυγχάνει ή συνεισφέρει στην απόφαση της υπεροχής.
- Κάνει μια σημαντική και αποφασιστική συνεισφορά στην θαλάσσια εγχώρια ασφάλεια του ΗΒ, υποστηρίζει άλλα Κυβερνητικά Τμήματα και προστατεύει την θαλάσσια εξερευνητική δυνατότητα.
- Είναι τελείως **interoperable** με το Μελλοντικό Στρατό, την μελλοντική Αεροπορία, και άλλων εθνικών δυνατοτήτων και διεθνών στρατιωτικών και πολιτικών συνεταίρων σε μελλοντικές Κοινές ή Συμμαχικές επιχειρήσεις.
- Αλλάζει αποδοτικά και αποτελεσματικά σε κόστος μεταξύ διαφορετικών επιπέδων ετοιμότητας και δυνατότητας όπως απαιτούνται από την στρατηγική κατάσταση.
- Είναι ταχύς και ικανή να εκμεταλλευτεί τεχνολογικές προόδους και να καταφέρει επιτυχείς αποστολές πιο αποτελεσματικά και αποδοτικά.
- Και τέλος έχει ως σφραγίδα την υψηλού επιπέδου αρχηγία, συνεργασία και επαγγελματισμό μαζί με ευστροφία μυαλού, συστημάτων και οργανισμών, συσχετισμένη με την θέληση να επιτύχει.

FMOC

Έχοντας θεσπίσει το Μελλοντικό Ναυτικό σαν **Headmark**, το Συμβούλιο του Ναυτικού έχει περιγράψει μία επιχειρησιακή ιδέα που λέει πως θα πολεμήσουμε στο Κοινό και πολύ-εθνικό πολεμικό χώρο τις περιόδους του 2015. Αυτό έχει επιβεβαιωθεί κεντρικά από το Κοινό μας Δόγμα και το Συμβούλιο Εννοιών, που προεδρεύει το **VCDS**. Αυτή η κοινή επιβεβαίωση ήταν ουσιαστική γιατί η προέλευση του **FMOC** βρίσκεται στην καρδιά της Άμυνας και συσχετίζεται με τον Στρατό, την Βασιλική Αεροπορία, Ειδικές Δυνάμεις, την διοικητική μέριμνα και άλλους «διευκολυντές» κλειδιά, από τους οποίους όλοι είναι βασικοί παίκτες στην Πολλαπλή Θαλάσσια Δύναμη. Το **FMOC** αντανακλά μία προσέγγιση με ελιγμούς σε επιχειρήσεις που είναι περαιτέρω ενδυναμωμένες από την προσέγγιση Βασισμένη σε

Αποτελέσματα μάχης πολέμου. Ειδικότερα, το να χτίζεις στην αποδεδειγμένη κινητική δυνατότητα, θα επικεντρώσει με αυξανόμενο ρυθμό στην δύναμη των γνωστικών αποτελεσμάτων να υπονομεύσουν και να επηρεάσουν την συνοχή των πιθανών αντιπάλων. Ένα παράδειγμα αυτού του γνωστικού αποτελέσματος μπορεί να είναι το αποτέλεσμα της τοποθέτησης ενός **CVF TG** στο μυαλό ενός πιθανού αντιπάλου. Η αυξανόμενη έμφαση στα αποτελέσματα και στην εξέχουσα θέση του **NEC** είναι μόνο 2 από τη ευρεία θεματολογία που εμπεριέχεται στο **FMOG**.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΒΑΣΙΚΟΙ ΘΑΛΑΣΣΙΟΙ ΡΟΛΟΙ (CMR)] Το **FMOG** περιγράφει 5 Βασικούς Θαλάσσιους Ρόλους (CMR) 1. Θαλάσσια Προβολή Δύναμης, ο πρώτος CMR, η κεφαλή του τι το μελλοντικό Ναυτικό θα φέρει στην άμυνα, έχει δύο συστατικά μέρη. Οι παράκτιοι ελιγμοί θα θέσουν τις θαλάσσιες βασισμένες, κοινές αμφίβιες δυνάμεις σε μία ολοκληρωμένη, κοινή, στρατιωτική δύναμη ικανή για ανεξάρτητη, γρήγορη ανάπτυξη και μάχη με ταυτόχρονη πέρα του ορίζοντα και της επιφάνειας, επίθεση. Θα έχει την ικανότητα, μέσα στην κοινή καμπάνια, να οδηγήσει και να ολοκληρώσει με επιχειρήσεις εδάφους, εξασφαλίζοντας ότι η παράκτια πλευρά παραμένει ένας τρωτός εχθρός και πραγματικά μπορεί να περιβάλλει όλα ή μέρος των δυνάμεων ελιγμών αέρος που είναι διαθέσιμοι. Επιπροσθέτως, η αμφίβια δύναμη μπορεί να αποτελέσει εντελώς την συνεισφορά στην ξηρά και σε επιχειρήσεις έως της μεσαίας σκάλας, παρέχοντας έτσι και την δυνατότητα Εισόδου Θεάτρου και την επόμενη Ταξιαρχία ελιγμών εδάφους.

Θαλάσσιο Χτύπημα. **[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ MAR S]** Είναι η δυνατότητα να απαγορεύει την ξηρά χρησιμοποιώντας άμεσα και έμμεσα πυρά, τακτική δύναμη αέρος, επίθεση ελικοπτέρων και επιχειρήσεις πληροφορίας. Θα υπολογίζουμε στην αναδυόμενη τεχνολογία να αυξήσει το εύρος, τον όγκο, την ακρίβεια, την διατήρηση και την ανταπόκριση αυτής της δυνατότητας. Αρχική πρόσβαση, (**basing**) βάσης και (**overflight**) μπορούν να αποφευχθούν από την χρήση κομιστή αέρος (carrier borne). Οι νέοι κομιστές του Βασιλικού Ναυτικού, **JCA** και **MASC** αποτελούν ένα σημαντικό μέρος αυτής της δυνατότητας.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ TE] Το **VMF** θα διαμορφώσει τους Θαλάσσιους ελιγμούς χώρου μέσω **Εισόδου** Θεάτρου (Theatre entry), επιτρέποντας έτσι την Θαλάσσια Προβολή Δύναμης και πρόσβαση για την Κοινή Δύναμη. Ο έλεγχος θαλάσσης θα απαιτείται λογικά καθώς αυτό θα επιτρέψει την ελευθερία ελιγμών για Θαλάσσια Χτυπήματα ατού (assets). Θα διευκολύνει τους παράκτιους ελιγμούς και θα επιτρέψει την προβολή της κοινής δύναμης και για αυτές που είναι να ξεκινήσουν και για τις τρέχουσες. Η Είσοδος Θεάτρου θα επιτρέψει στον Κοινό Αρχιπλοίαρχο (**Joint Commander**) να αναπτύξει και να σταθεροποιήσει τις δυνάμεις σε μια στιγμή και σε ένα μέρος της επιλογής του και περιλαμβάνει θαλάσσια προβολή δύναμης, το οποίο θα επιτευχθεί με την διανομή και την διασπορά, τον έλεγχο υπογραφής

(signature control), την εξαπάτηση σε συνεργασία και την κινητικότητα. Επίσης, δυσκολευτούμε να είμαστε ουδέτεροι εάν δεχθούμε χτύπημα, χρησιμοποιώντας καινούρια, σύνθετα υλικά και συλλογική προστασία.

Ευκίνητη Παγκόσμια Έκταση
(Flexible Global Reach). [ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ FGR] Είναι ένα προϊόν θαλάσσιας έκτασης ετοιμότητας και υποστήριξης (sustainability). Χρησιμοποιεί την ελευθερία θαλασσών, μεγάλης ανυψωτικής δυνατότητας, αντοχής και ικανότητας να ισορροπεί, δίνοντας έτσι πολιτικό-στρατιωτική ευκινησία. Αυτά τα πλεονεκτήματα επιτρέπουν στις θαλάσσια βασισμένες δυνάμεις να είναι πλέον αναπτυσσόμενες σε μεγάλη ετοιμότητα χωρίς διεισδυτικό Basing την σημαντικότητα της ανάπτυξης με την αυξανόμενη προτεραιότητα σε άμεση επέμβαση. Η Ευκίνητη Παγκόσμια Έκταση βοηθά στο να προλαμβάνει ή να αποτρέπει την πειρατεία την τρομοκρατία και το λαθρεμπόριο και επιτρέπει την απαγόρευση και την παρεμπόδιση (μπλόκο). Επίσης τονίζει καθαρά ένα διαφορετικό ποικίλο εύρος ρόλων συμπεριλαμβανομένου της υδρογραφίας, στρατηγικής συλλογής πληροφοριών και πυρηνικών αποτρεπτικών περιπολιών.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ MAR SY] Αναγνωρίζοντας έτσι ότι η θαλάσσια ασφάλεια του ΗΒ αρχίζει ένα μακρύ δρόμο από την βάση της, αυτός ο ρόλος εντούτοις επικεντρώνεται σε δραστηριότητες στα και γύρο από τα εγχώρια ύδατα του ΗΒ. Το Κεντρικό Γραφείο (έδρα) είναι σημαντικά βασισμένο στην συνεργασία και την υποστήριξη σε άλλα κυβερνητικά τμήματα. Επίσης, αναγνωρίζει την σημασία του θαλάσσιου τομέα στα ενδιαφέροντα του ΗΒ, καθώς το έθνος έχει βρει επιρροές και προστασία, μέσω μιας καλά στελεχωμένης δύναμης και φυσικά αυτό είναι πιθανόν να συνεχιστεί στο μέλλον.

Τέλος, ο 5^{ος} ρόλος [ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ C4ISR] Δικτυωμένο C4ISR αναγνωρίζει ότι οι μελλοντικές πλατφόρμες πρέπει να είναι ικανές να έχουν αποτελεσματική συνεισφορά στην υπεροχή απόφασης στους μελλοντικούς αντίπαλους, με το καλύτερο μείγμα από αυτούς ISR. Με την σειρά τους, αυτά πρέπει να είναι ικανά να ολοκληρωθούν μέσα σε συγχωνευμένη, ακριβή, και μοιρασμένα σε ζωντανή εικόνα κοινής μάχης. Αυτή η Κοινά Μοιρασμένη Ενημέρωση Κατάστασης θα είναι ένα σημαντικό συστατικό για πιο αποτελεσματικές Διοικητικές Αποστολές. Οι μελλοντικές πλατφόρμες όπως οι T45 θα αποτελέσουν επίσης, ένα εξαιρετικό περιβάλλον από το οποίο να ασκήσεις διοίκηση και έλεγχο των κοινών επιχειρήσεων και αυτή θα είναι ειδική η περίπτωση εξερευνητικού περιεχομένου και ακόμα τόσο νωρίς σε μια επιχείρηση όταν τα επίπεδα υποστήριξης του Ανάδοχου έθνους είναι στην πιο αβέβαιη κατάστασή τους.

NSP

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ NSP] Η πρόκληση για το Ναυτικό Επιτελείο βρίσκεται στο να εξασφαλίσει ότι η επαναληπτική διαδικασία του Μελλοντικού Ναυτικού παραμένει σχετική, ενσωματώνει αναδυόμενη τμηματική πολιτική και καθοδήγηση και είναι κατασκευασμένη να απορροφήσει στρατηγικό σοκ. Βρισκόμαστε στην διαδικασία του να ανανεώνουμε το NSP, κινούμενοι από 6 μαξιλάρια (**pillars**) σε οκτώ Γραμμές Ανάπτυξης που είναι η συμφωνημένη δομή μέσω της οποίας η μοναδική υπηρεσία θα πρέπει να παραδώσει στρατιωτικές δυνατότητες. Αυτό που είναι πολύ σημαντικό είναι η διπλωματία (**finessing**) στην πολύπλοκη σχέση μεταξύ όλων καθώς είναι αυτό που γεννά και διατηρεί μια αποτελεσματική και ισορροπημένη στρατιωτική δυνατότητα. Μέσα στους διαθέσιμους πόρους.

Αυτό που θέλω να κάνω τώρα είναι να μιλήσω σύντομα για το πώς το Βασιλικό Ναυτικό συνεισφέρει στην παράδοση ενός Κοινού Αποτελέσματος. Υπάρχει ένας αριθμός από παραδείγματα που θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω αλλά θα ήθελα να επεκταθώ στην έννοια του Κοινού Θαλάσσιου **Basing**.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΟΡΙΣΜΟΥ] Αυτός είναι ο ορισμός του Κοινού Πολέμου.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΠΠ] Τα περιβάλλοντα του σήμερα και του αύριο είναι πολύ διαφορετικά, τα οποία απαιτούν εύστροφες, γρήγορες αναπτυσσόμενες δυνάμεις οι οποίες είναι ικανές για συγκρατημένη έκταση και επιμονή. Η φιλοδοξία μας είναι να προβάλλουμε την δύναμη από μια πλήρως δικτυωμένη Θαλάσσια Βάση, όπου η δύναμη θα είναι μια κοινή δύναμη και θα είναι προσαρμοσμένη σύμφωνα με την αποστολή και τους στρατηγικούς στόχους. Αυτή θα επωφεληθεί από την προβολή η οποία θα παρέχεται μέσω του έλεγχου και της Θαλάσσιας Πλευράς και θα παράγει στον Κοινό Αντιπλοίαρχο με μια βιώσιμη εναλλακτική σε παραδοσιακές μεθόδους παράδοσης δύναμης μάχης.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΠΙΘΑΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΧΡΗΣΗΣ] Θα επιτρέψει στην θάλασσα να χρησιμοποιηθεί σαν χώρος ελιγμών, ενδυναμώνοντας τούς στρατηγικούς, επιχειρησιακούς και τακτικούς ελιγμούς και να επιτρέψει την γρήγορη ανάπτυξη των δυνάμεων. Το Θαλάσσιο **Basing** θα πρέπει να συνεισφέρει στην διατήρηση και επιμονή των δυνάμεων και σε περιοχές όπου η Υποστήριξη του Ανάδοχου Έθνους είναι περιορισμένη ή μη διαθέσιμη. Θα πρέπει να παραδώσει **plug and play** (έτοιμες για λειτουργία) ιατρικές εγκαταστάσεις μέσω της χρήσης των προσόντων (ατού) όπως η Κοινή Αντιμετώπιση Απώλειας Πλοίων στο μέλλον. Το Θαλάσσιο **basing** επίσης θα συνεισφέρει στην διατήρηση και επισκευή των πλατφόρμων ξηράς, αέρα και θάλασσας μέσω της παροχής της υποστήριξης Υπηρεσιών Μάχης και Επιχειρησιακής Διατήρησης και Επισκευής, όλα με προβολή οργανικής δύναμης.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΟΡΑΜΑ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ BASING] Το θαλάσσιο Basing παρέχει στους Αρχιπλοιάρχους/ Διοικητές επιβεβαιωμένη υποστήριξη μέσω Προβολής, Προστασίας και Διατήρησης μιας κοινής δύναμης. Ο σκοπός είναι να παρέχει μια πλήρως ολοκληρωμένη δικτυωμένη και επιτρεπόμενη δύναμη, κτισμένη γύρω από μια ομάδα κομιστών χτυπήματος ικανή να παραδώσει μια οργανική Είσοδο Θεάτρου χρησιμοποιώντας δυνάμεις όπως Cdo Bde ή μιας παρόμοιας δύναμης εδάφους. Ο σκοπός είναι να είναι ικανή να προβάλλει μια δύναμη σε παράκτιες και πέρα, υπό την προστασία των θαλάσσιων πλατφόρμων. Το HB είναι μακριά από το μοντέλο των ΗΠΑ για ομάδες Εξερευνητικών χτυπημάτων δικτυωμένα με θαλάσσιες προτοποθετημένες Δυνάμεις και χρησιμοποιώντας υποστήριξη Σκαφών/ Πλοίων (**vessels**) Θεάτρου για να μετακινήσουν τα στοιχεία μάχης από προχωρημένες βάσεις στην Θαλάσσια βάση.

Μια κεντρική αρχή της έννοιας είναι να μειώσει την εξάρτηση στην Ανάπτυξη Αναδόχου Έθνους όπου αυτό χρειάζεται. Η έννοια του θαλάσσιου **basing** περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία της δυνατότητας συμπεριλαμβανομένων των πυρών, C4ISR, SF, και της διοικητικής μέριμνας. Τα θαλάσσια στοιχεία ήδη συνεισφέρουν με πολλούς τρόπους, ειδικότερα στην διατήρηση της Κοινής Δύναμης . αλλά ο δρόμος είναι μακρύς.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ALBION QUOTE] Ασκήσεις και πειραματισμός όπως το πρόσφατο μπαρκάρισμα του Αρχηγείου των Κοινών Δυνάμεων σε HMS ALBION επιδεικνύει την αφοσίωση στην ιδέα.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ]

Δεν είναι μια νέα ιδέα και αυτή η διαφάνεια δείχνει μερικές επιχειρήσεις όπου έχει χρησιμοποιηθεί σκοπίμως ή με συνέπειες.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΦΑΛΚΛΑΝΤΣ] Δέχομαι φυσικά ότι οι επιχειρήσεις μας στα νησιά Φάλκλαντς το 1982 εξ' ολοκλήρου υποστηρίχθηκαν από θαλάσσης αλλά αυστηρά μιλώντας δεν ήταν βασισμένες στην θάλασσα, σε εξάρτηση, όπως αυτές έκαναν, στην θέσπιση μιας ουσιαστικά βασισμένης στην ξηρά περιοχής, στα ύδατα του Σαν Κάρλος

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΠΡΩΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ] Τα πλεονεκτήματα του να χρησιμοποιείς θαλάσσια ναυτιλία στέλνοντας για να υποστηρίξεις επιχειρήσεις με στοιχεία ξηράς επανακαλύφθηκαν σχεδόν κατά τύχη στα Βαλκάνια στο τέλος της δεκαετίας του 1990. Εκτεταμένες γραμμές επικοινωνίας από το Σπλίτ μέσω των βουνών και στο κέντρο της Βοσνίας, ελλείψει ασφαλούς αποθήκευσης και μιας υπερέχουσας θαλάσσιας γραμμής επικοινωνίας οδήγησε στην τοποθέτηση του **RFA** οχυρού Τζορτζ κοντά στο Σπλίτ.

Αυτή έμεινε εκεί για λίγο παραπάνω από 2 χρόνια, ξεκινώντας από το 2000. Αυτή παρείχε τίποτα περισσότερο από υπηρεσίες ξενοδοχείου και ασφαλούς αποθήκευσης ειδικότερα για αποθέματα πυρομαχικών. Αλλά ανακουφισμένοι από το βάρος του στοιχείου της ξηράς ειδικότερα για **surge operational contingency stocks**. Αυτή επίσης παρείχε την διατήρηση υποστήριξης για την αμφίβια υποστήριξη ελικοπτέρων όταν είχαν βάση στο Σπλίτ.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΛΟΒΑΚΙΑ] Η ανάπτυξη της αμφίβιας ομάδας του HB το 2000 ήταν η πρώτη περίπτωση όπου το μέγεθος και το σχήμα της υποστήριξης διοικητικής μέριμνας άκρου για την ήδη υπάρχουσα (**embarked**) δύναμη ήταν συνειδητά προσαρμοσμένο γύρω από τα υπάρχοντα (**embarked**) αποθέματα. Οι αμφίβιες ομάδες είχαν πάντα αναπτυχθεί με την Διατήρηση Αποθεμάτων Πολέμου αλλά η σύνθεση αυτών των αποθεμάτων ήταν προϊόν κάποιων κρυφών φόρμουλων που προήλθαν μεταπολεμικά και σπανίως ποτέ να τροποποιήθηκαν.

Σκέψη και σχεδιασμός που εφαρμόστηκε στα υπάρχοντα αποθέματα, ένα σύντομο ταξίδι για ψώνια στο Γιβραλτάρ στον δρόμο για έξω από την Μεσόγειο, επέτρεψε στην Αργεντινή να υποστηρίξει την πρόωρη είσοδο δυνάμεων με προμήθειες μάχης και πυροβολικό τομέα και συνεπώς να θεμελιώσει την βασική δομή για την βραχυπρόθεσμη Ομάδα εκπαίδευσης.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ OMAN] Τα μαθήματα που πήραμε από την Σιέρα Λεόνε συμπεριλήφθηκαν κατευθείαν στην αμφίβια ανάπτυξη το 2001 στο Ομάν, όπου το σχέδιο ήταν να υποστηρίξουμε την 3^η Ταξιαρχία Cdo εντελώς από την θάλασσα κατά μήκος μια γραμμής επικοινωνίας 120χλμ για την περίοδο της άσκησης.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ] Οι επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν ακολούθησαν. Ένα σημαντικό κομμάτι της δύναμης των 1700 ανδρών, 100 οχημάτων και 5 CH47 αναπτύχθηκαν απευθείας από τον Ινδικό Ωκεανό ή διαμέσου **AIRHEADS** θεάτρου. Αυτό μείωσε το **loading on strategic coupling bridge**.

Ένα μεγάλο μέρος των πυρομαχικών, οι περισσότερες από τις μηχανές και κυρίως ανταλλακτικά συναρμολογήσεων (**assemblies spares**) και άλλα εφόδια κρατήθηκαν σε ένα μείγμα **charter** και θαλάσσιου (afloat) **shipping** στον Κόλπο στο Ομάν. Αυτά τα εφόδια κλήθηκαν σε ζήτηση από την Πρόσθια Επιχειρηματική Βάση στον εναέριο χώρο του Μπαγκραμ καθ' όλη την διάρκεια της ανάπτυξης.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ AL FAW] Πολλοί από εσάς θα είστε γνώστες των επιχειρήσεων του 2003 όπου οι δυνάμεις Εισόδου Θεάτρου προβλήθηκαν και διατηρήθηκαν από την Θαλάσσια Βάση και την χερσόνησο του AL FAW.

Δριμύς καιρικές συνθήκες περιόρισαν τις επιχειρήσεις πτήσεων του Ναυτικού των ΗΠΑ και των Θαλασσιών σωμάτων TACAIR και στοιχεία του Ναυτικού των ΗΠΑ και του ΗΒ κερδίστηκαν με ένα τακτικό πλεονέκτημα ερχόμενο από την θάλασσα.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ] Έτσι, μπορούμε να δούμε ότι οι κοινές θαλάσσιες **basing** δεν είναι μια νέα ιδέα αλλά προσφέρουν ευελιξία πέρα ως πέρα στα διαφορετικά επίπεδα διοίκησης και καθ' όλες τις φάσεις μιας επιχείρησης. Χρησιμοποιούν μια δυναμική και κλιμακούμενη κατασκευή αυξανόμενα δικτυωμένη μέσα στην Κοινή Δύναμη. Για παράδειγμα, η αμφίβια δυνατότητα του ΗΒ σήμερα υπόκειται ενός προγράμματος **Bowmanisation** το οποίο θα παραδώσει μια σημαντικά ενισχυμένη δικτυωμένη δυνατότητα. Η κατασκευή θα δημιουργήσει μέρος της εκτίμησης του Κοινού Αρχιπλοίαρχου και τώρα εμφανίζεται στις εκδόσεις του Δόγματος όπως οι επιχειρήσεις του Στρατού Ξηράς.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ SWOT] Αλλά όπως σε όλες τις ιδέες και σ' αυτήν υπάρχουν μειονεκτήματα. Κυρίως προφανή αλλά είμαστε κάπως μακριά από το να παραδώσουμε τα επιθυμητά επίπεδα διασφαλισμένης υποστήριξης. Έμμεσα Πυρά και **bandwidth** είναι θέματα όπως είναι η ικανότητα να διεξάγουμε υψηλού ρυθμού επιχειρήσεις με σημερινά πλοία σε αντικειμενικούς ελιγμούς ατού. Αλλά από την θετική πλευρά, τα θαλάσσια βασισμένα στοιχεία έχουν υψηλά επίπεδα προστασίας δύναμης και έχουν την ικανότητα να εκμεταλλεύονται την θαλάσσια πλευρά σαν χώρο ελιγμών. CVF και Χτύπημα Κομιστών θα μας δώσουν την ικανότητα να προβάλλουμε την δύναμη παράκτια μέσω απασχόλησης του Κοινού Αεροσκάφους Μάχης αλληλοδιαδοχικά με αυξημένη παρακολούθηση και ευφυείς λειτουργίες ίσως χρησιμοποιώντας UAV αναπτυσσόμενα από θαλάσσιες Πλατφόρμες. Δεν θέλουμε να φοβίσουμε το ιππικό (horses) και πρέπει να τονίσω ότι η θαλάσσια **basing** πρέπει να βλέπεται ως μια επιλογή σε ένα εύρος εναλλακτικών σχημάτων για ελιγμούς ανοιχτούς στον Κοινό Αρχιπλοίαρχο.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΓΡΗΓΟΡΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ] Οπότε πού βρισκόμαστε; Η αναλυτική ιδέα έχει επιβεβαιωθεί, υλοποιηθεί και είναι πλέον ευθύνη του Διευθυντή των Κοινών Δυνατοτήτων. Είναι δίκαιο να πούμε ότι οι διοικητική μέριμνα και η διατήρηση εγείρουν γενικά το μυαλό όταν μιλάμε για Κοινές Θαλάσσιες **Basing** και εκεί η βρίσκεται πλειονότητα των γρήγορων νικών. Μια πρόσφατη συνάντηση της ομάδας λειτουργίας τόνισε την πρόοδο που έχει γίνει σε αυτές της περιοχές αλλά θα υπάρξει επίσης κάποιος πειραματισμός, μέρος της διαδικασίας για την Κοινή Καμπάνια Ανάπτυξης.

Επίσης να σιγουρέψουμε ότι η ιδέα της Κοινής Θαλάσσιας **Basing** αντιπροσωπεύεται στις μελλοντικές εκδόσεις πολέμου, ότι θα αποτελέσει μέρος των βασικών διαδικασιών των στρατιωτικών

εκτιμήσεων. Η συμπερίληψη στην Ευρωπαϊκή Αμφίβια Πρωτοβουλία επιδιώκεται στο Λονδίνο από το Υπ. Αμ. και αυτό θα τεθεί σαν θέμα στη σχεδιασμένη συνάντηση της διοικητικής μέριμνας του NATO. Η κοινή θαλάσσια επιχειρηματική εκπαίδευση θα συμπεριλάβει στοιχεία της θαλάσσιας **Basing** σε μελλοντικές ασκήσεις και PJHQ θα κληθεί να συμπεριλάβει την θαλάσσια **Basing** στο LIVEX 2008.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ T45] Η μεταβλητότητα που έχει συμπεριληφθεί σε νέες πλατφόρμες T45 με προσαρμογή που έχει γίνει επί παραγγελία για τα RM και SF.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΡΟΠΟΣ ΣΚΕΨΗΣ] JSB είναι τρόπος σκέψης παρά μια πεινασμένη για προμήθεια έννοια. Αλλά αυτή θα συγκεντρώσει ορμή, ειδικότερα καθώς το HB παραμένει αφοσιωμένο στην ανάπτυξη εύστροφων, ευκίνητων δυνάμεων που είναι ικανές για γρήγορη ανάπτυξη.

Συμπέρασμα

Συμπερασματικά, μπορούμε να προβλέψουμε ότι το ναυτικό του μέλλοντος θα λειτουργεί σε ένα απρόβλεπτο στρατηγικό περιβάλλον στο οποίο θα αντιμετωπίσει παγκόσμιες, πολύπλευρες, συμμετρικές και ασύμμετρες απειλές. Από αυτή την παρουσίαση ελπίζω να καταλαβαίνετε ότι το όραμα του ναυτικού συμβουλίου θα χρειαστεί να δημιουργήσει μια μεταβλητή θαλάσσια δύναμη η οποία θα παραδώσει μια ισορροπημένη και γρήγορα αναπτυσσόμενη κοινή εξερευνητική πολεμική δυνατότητα. Επίσης θα πρέπει να είναι εμφανές πως η προβολή της εναέριας δύναμης από την θάλασσα είναι τόσο σημαντική ειδικότερα στους 3 πρώτους βασικούς θαλάσσιους ρόλους στο να παρέχει κοινή εξερευνητική δύναμη μάχης ώστε να κατορθώσει αποφασιστικά αποτελέσματα στην και από την θάλασσα.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΥΝΘΕΣΗ] έχοντας τονίσει ότι η θαλάσσια **Basing** είναι περισσότερο από διοικητική μέριμνα μπορώ να σας αφήσω με αυτό το ιστορικό παράδειγμα.

[ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ] Τώρα θα ήθελα να απαντήσω ευχαρίστως σε όποια ερώτηση μπορεί να έχετε.

THE FUTURE NAVY - MARITIME CONTRIBUTION TO JOINT OPERATIONS

(DNS PRESENTATION TO GREEK XX)

NOV 05

Introduction

[SLIDE - INTRO] Ladies and Gentlemen, Good morning. I am Commodore Tom Cunningham and I am the Director of The Naval Staff Division. My aim today is to provide a strategic context to the day's discussions by describing how the RN distils higher level policy to identify how we will operate in the future particularly in the Joint environment. As personal background I have Commanded 2 Warships including the RN's last steam powered surface ship HMS FEARLESS and more recently I was the Integrated Project Team Leader for the Future Surface Combatant.

Context

[SLIDE - ORGANISATION] Let me take a few minutes and explain where my Department sits within the Ministry of Defence and how it links in with the overall delivery of Defence Capability. As you can see from the slide, The Naval Staff is one of three single service staffs each headed by a four star with linkages through policy and budgets committees to Chief of Defence Staff currently an Army four star. The MOD is responsible for the defence of the UK and Overseas Territories, our people and interests. It is both a Department of State - formulating Defence Policy and providing advice and support to Ministers and the HQ of the Armed Forces - providing military advice to the Government and Direction of Operations. The chain of Command from ministers to single service Chiefs is clear and transparent, even more so now that we all work in the same building, the three service Chiefs are all located on one side of the newly refurbished Ministry of Defence in London and the Secretary of State also has his office and staff on the same floor. In all some 3000 staff work within the Ministry.

The Naval Staff are responsible for both the writing of high level maritime concepts and for the shaping and influencing of central policy and strategy.

Like many organisations the RN faces continuous evolution and our four star Front Line Command and the three star Command responsible for personnel issues (CINCFLEET and 2SL on the slide) will amalgamate to form a single Budgetary authority in the early part of next year.

You will see that the Naval Staff works directly to a two star Assistant Chief; there are four sub divisions: Strategy, Deterrence, Partnerships and Secretariat. I am mainly going to concentrate on the area delivered by Strategy but the other areas are equally important. Briefly Deterrence is responsible for policy issues stemming from the UK 's independent nuclear deterrent, delivered by the Royal Navy's four SSBNs. Partnerships are responsible for our interaction with NATO and other allies through staff talks and joint ventures while Secretariat provides a briefing and staffing process to CNS and ACNS and Ministers.

[SLIDE - PLANNING PROCESS] This slide shows the planning process and the hierarchy of Future Navy publications and their linkages - more of which in a minute.

The Defence vision describes the manner in which the UK Armed Forces should operate in the 2020 timescale. Defence Vision incorporates the Jt Higher Level Operational Concept which in turn provides a head mark for UK operations by describing the conceptual component of fighting power through the Defence Capability Framework.

The Strategic Defence Review of 1998 emphasised the importance of expeditionary operations and generated, for the RN, the Maritime Contribution to Joint Operations. This was a fundamental shift of emphasis from a sea-control Navy of the Cold War to one that could contribute to the Joint battlespace and, in particular, influence events ashore from the sea. Further policy directives that followed the events of 9/11 further reinforced the expeditionary requirement and the Defence Strategic Guidance of 2005 described future UK forces that are:

- Optimised for Jointness and capable of coalition Ops

- Structured for expeditionary operations (major change for the RN, but probably most challenging for Army and Air Force)
- Balanced and capable
- While remaining focused on delivering relevant effect at each level of warfare

[SLIDE - BLANK] The Royal Navy, along with the rest of UK Defence, has been through significant change since the end of the Cold War. CNS has been very clear on the challenges we face and regularly speaks of "unprecedented change across defence and both inside and outside traditional alliances." He is determined that the UK must build on the traditional strength of Maritime Power and sees versatility as the key. The Royal Navy is a powerful blend of equipment and people able to alternate between roles, from disaster relief, through peacekeeping, to high intensity warfighting. As the demands on the Royal Navy change and the pressure on resources increases, we must also look to enhancing the maritime contribution to effects-based operations by procuring the right capabilities in our future platforms through a proper understanding of how the Navy's role needs to develop in a wider defence context. There is, of course, a challenging dynamic between Policy, Resources and Commitments that absorbs considerable effort in the MOD. The simple truth is that (1) policy dictates our force structures; (2) commitments exceed our policy assumptions; (3) and our resourcing is insufficient for either.

So in light of the policy guidelines mentioned earlier and real world influences, how do we go about planning for the future? The answer is in simple logical steps. Drawing from the high level strategic direction we start with having a Vision of where we want to be, we then describe how we'll operate when we get there, and we then come up with a plan to make sure that the Vision and the operating idea are actively reviewed, adjusted and ultimately realised. **[SLIDE - SELF BUILD FN, FMO, NSP]** Consequently we have 1SL's Future Navy Vision, the Future Maritime Operational Concept and the Naval Strategic Plan.

Let's now move on and look at the 3 Future Navy documents, starting with Future Navy.

Future Navy

[SLIDE - FUTURE NAVY]

We have used the Policy set out in the Defence White Paper of 2003 as our authoritative reference and the Maritime Contribution to Joint Operations as the broad conceptual base to describe in Future Navy (or FN) a focus on littoral warfare and force projection ashore. CNS' Vision for the future is that of a Versatile Maritime Force, characterised by agility, which will: **[SLIDE - FN CONCEPT]:**

- Be optimised for mission success across the MTs.
- Provide task configured maritime capabilities to contribute to the differing scales of effort defined in policy guidance.
- Deliver global reach and presence with afloat and shore-based sustainability, generating persistence to operate in a decisive manner or make a significant contribution to campaign success.
- Conduct contingent Joint operations overseas, gain assured access to the theatre of operations for the maritime-based Joint Force, enable or deliver rapid Joint effect, and achieve or contribute to decision superiority.
- Make a significant and decisive contribution to the maritime security of the UK home base, support Other Government Departments and protect the maritime expeditionary capability.
- Be fully interoperable with the Future Army, Future Air Force, and other potential national and international military and civil partners in future Joint or Coalition operations.
- Change efficiently and cost effectively between differing levels of readiness and capability as required by the strategic situation.
- Be agile and capable of exploiting advances in technology to achieve mission success more effectively and efficiently.
- and finally have as its hallmark high quality leadership, teamwork, and professionalism, together with agility of mind, systems and organisation, coupled with the will to succeed. **[SLIDE - BLANK]**

FMOG

Having established Future Navy as the headmark, the Navy Board has described an operational concept stating how we will fight in the Joint and multi-national

battlespace of the 2015 period. [hold up FMOC] This **[SLIDE - FMOC]** was endorsed centrally by our Joint Doctrine and Concepts Board, chaired by VCDS. This Joint endorsement was essential because the provenance of FMOC lies at the heart of Defence and relates to the Army, Royal Air Force, Special Forces, logistics and other key enablers, all of whom are stakeholders in the Versatile Maritime Force. FMOC reflects the manoeuvrist approach to operations which is being further strengthened by the Effects Based approach to warfighting. In particular, building on our well proven kinetic capability, we will focus increasingly on the power of cognitive effects to undermine and influence the cohesion of potential adversaries. An example of this cognitive effect might be the effect of positioning a CVF TG on the mind of a potential adversary.

The increasing emphasis on effects and the prominent place of NEC are only 2 of the broad range of themes contained in the FMOC.

[SLIDE - 5 CMR] FMOC describes 5 Core Maritime Roles (or CMRs). **[SLIDE- LIT M]**

Maritime Force Projection, the first CMR, is the spearhead of what the future Navy brings to defence, it has two components. Littoral Manoeuvre will place seabased, Joint amphibious forces in a position to threaten, or apply force ashore. The seaborne assault force will be an integrated, Joint, task force capable of independent rapid deployment and combat by simultaneous over the horizon air and surface assault. It will have the ability, within the Joint campaign, to conduct and integrate with land operations, ensuring that the littoral flank remains an enemy vulnerability and indeed it may encompass all or part of the air manoeuvre forces available. Additionally the amphibious force can constitute entirely the Land contribution to operations up to the medium scale - thus providing both the Theatre Entry capability and the subsequent Land manoeuvre Brigade.

Maritime Strike **[SLIDE- MAR S]** is the capability to interdict the land using direct and indirect fire, tactical airpower, attack helicopters and information operations. We will look to emerging technology to increase the range, volume, precision, sustainability and responsiveness of this capability. Initial access, basing and overflight problems can be avoided by the use of carrier-borne air. The RN's new carriers, JCA and MASC form a crucial part of this capability.

[SLIDE- TE] The VMF will shape the maritime manoeuvre space through Theatre Entry, enabling Maritime Force Projection and access for the Joint Force. Sea

Control will normally be required as it will allow freedom of manoeuvre for Maritime Strike assets. It will facilitate Littoral Manoeuvre and allow protection of the Joint force both embarked and afloat. Theatre Entry allows the Joint Commander to deploy and consolidate his forces at a time and place of his choosing and includes maritime force protection, which will be achieved through distribution and dispersal, signature control, co-operative deception and mobility. We will also make ourselves harder to neutralise if we are hit, by using novel, composite materials and collective protection.

Flexible Global Reach [**SLIDE- FGR**] is a product of maritime reach, readiness and sustainability. It exploits freedom of the seas, large lift capacity, endurance and ability to poise thus giving politico-military flexibility. These advantages allow maritime based forces to be forward deployed at high readiness without intrusive basing - of growing importance with the increasing priority on rapid intervention. Flexible Global Reach helps to prevent or deter piracy, terrorism and smuggling and allows interdiction and blockade. It clearly also underpins a diverse range of other roles including hydrography, strategic intelligence gathering and nuclear deterrent patrols.

[**SLIDE- MAR SY**] Recognising that UK Maritime Security starts a long way from the home base, this CMR nonetheless focuses on activities in and around UK home waters. Home Office led, it is crucially based on co-operation with and support to Other Government Departments. It also acknowledges the importance of the maritime sector to UK interests, as the nation has found influence and protection through a well resourced Maritime Force and, indeed, this is likely to continue into the future.

Finally the 5th CMR - Networked C4ISR [**SLIDE- C4ISR**] - recognises that future platforms must be able to make a telling contribution to decision superiority over the future adversary with the optimum mix of ISR assets. In turn they must be able to integrate within a fused, accurate and shared real time picture of the Joint battlespace. This improved Shared Situational Awareness will be a key component of more effective Mission Command. Future platforms such as T45 will also constitute an excellent environment from which to exercise command and control of Joint operations and this will be especially the case in the expeditionary context, and even more so early in any operation, when levels of host nation support are at their most uncertain.

NSP

[SLIDE- NSP] The challenge for the Naval Staff lies in ensuring that the iterative Future Navy process remains relevant, incorporates emerging departmental policy and guidance and is constructed to absorb strategic shocks. **[SLIDE - LOD]** We are in the process of refreshing the NSP, moving from six pillars to eight Lines of Development which are the agreed structure through which the single services should deliver military capability. What is crucial is the finessing of the complex relationship between all of them as it is that which generates and sustains an effective and balanced military capability within the resources available.

What I want to do now is to briefly talk about how the Royal Navy contributes to the delivery of Joint Effect. There are a number of examples that I could use but I would like to expand on the Concept of Joint Sea Basing.

[SLIDE DEFINITION] This is the Joint Warfare definition.

[SLIDE PP] Today's and tomorrow's environments are very different, requiring agile, rapidly deployable forces that are capable of sustained reach and persistence. Our aspiration is to project power from a fully networked sea base where the force will be a joint force and will be tailored according to the mission and strategic objectives. It will benefit from the protection conferred through the control of the maritime flank and will provide the Joint Commander with a viable alternative to traditional methods of delivering combat power.

[SLIDE POTENTIAL AREAS OF USE] It will allow the sea to be used as a manoeuvre space, enhance strategic, operational and tactical manoeuvre, create and sustain tempo through manoeuvre and enable rapid deployment of forces. Sea Basing should contribute to the sustainment and persistence of forces in areas where Host Nation Support is limited or not available. It should also deliver plug and play medical facilities through the employment of assets such as the Joint Casualty Treatment Ship in the future.

Sea basing will also contribute to the maintenance and repair of Land, Air and Sea platforms through the provision of Combat Service Support and Operational Maintenance and Repair. All with organic force protection.

[SLIDE SEA BASING VISION] Sea basing provides Commanders with assured support through Projection, Protection and Sustainment of a Joint Force. The objective is to provide a fully integrated, network enabled force, built around a Carrier

Strike Group able to deliver organic theatre entry using forces such as 3 Cdo Bde or a similar Land force. The intention is to be able to project a force into the littoral and beyond, under the protection of maritime platforms.

The United Kingdom is a long way off the US model of Expeditionary Strike Groups networked with Maritime Pre-positioning Force and using Theatre Support Vessels to move combat elements from Advanced Bases to the Sea Base.

A central tenet of the concept is to reduce the dependency on Host Nation Support, where that is appropriate. The sea basing concept incorporates all of the components of capability including Fires, C4ISR, SF and Logistics. The maritime component already contributes in many ways, particularly in Joint Force sustainment.. but there is a long way to go.

[SLIDE ALBION QUOTE] Exercises and experimentation such as the recent embarkation of the Joint Force Head Quarters in HMS ALBION demonstrate our commitment to the concept.

[SLIDE OPERATIONS] It is not a new idea and this slide shows a few operations where it has been employed, deliberately or by implication.

[SLIDE FALKLANDS] I accept of course that our operations in the Falkland Islands in 1982 were wholly supported from afloat, but strictly speaking were not sea based, depending as they did on the establishment of a substantial shore based support area in San Carlos water.

[SLIDE FY] The advantages of using Afloat support shipping to support land component operations were re-discovered almost by accident in the Balkans in the late 1990s. Extended lines of communication from SPLIT through the mountains and into the centre of Bosnia , lack of secure storage, and a predominantly sea line of communication led to the positioning of RFA Fort George alongside in Split .

She remained there for a little over 2 years, departing in 2000. She provided nothing than more hotel services, and secure storage, particularly for reserves of ammunition, but relieved the land component of the burden, particularly for surge operational contingency stocks. She also provided maintenance support for the amphibious support helicopters when based in Split .

[SLIDE SL] The deployment of the UK amphibious group in 2000 was the first occasion where the size and shape of the logistic support tail of the embarked force

were consciously tailored around embarked stocks. Amphibious groups had always deployed with War Maintenance Reserve stocks embarked, but the constitution of these stocks was a product of some arcane formula derived post war, and rarely if ever modified.

Thought and planning applied to the embarked stocks, a brief shopping trip in Gibraltar on the way out of the Med, allowed the ARG to support the early entry forces with combat supplies, and field artillery, and subsequently to establish the basic infrastructure for the Short Term Training Team.

[SLIDE OMAN] Lessons learned in Sierra Leone were carried forward into the amphibious deployment in 2001 to OMAN , where the plan was to support the 3 Cdo Brigade entirely from the sea along a 120km land Line of Communication for the period of the exercise.

[SLIDE AFGHANISTAN] Operations in Afghanistan followed. A significant slice of the force of 1700 men, 100 vehicles and 5 CH47 was deployed direct from the Indian ocean , or via theatre airheads. This reduced loading on the strategic coupling bridge.

A sizeable portion of the ammunition, most of the engines, main assemblies spares and other stores, were kept on a mix of charter and afloat shipping in the Gulf of Oman . These stores were called forward on demand from the Forward Operating Base at BAGRAM airfield, throughout the deployment.

[SLIDE AL FAW] Many of you will be familiar with operations in 2003 where the Theatre Entry forces were projected and sustained from the Sea Base on the Al Faw peninsula. Inclement weather conditions restricted flight operations to US Navy and Marine Corps TACAIR and the US and Royal Marine elements gained a tactical advantage coming from the sea.

[SLIDE MAIN OBSERVATIONS] So, we can see that Joint Sea Basing is not a new idea but it offers flexibility across the different levels of Command and throughout the phases of an operation. It employs a dynamic and scaleable construct, increasingly networked within the Joint Force. For example, the UK 's amphibious capability is currently undergoing a Bowmanisation programme that will deliver a considerably enhanced networked capability.

The construct will form part of the Joint Commander's estimate and now appears in Doctrine publications such as the Army's Land operations.

[SLIDE - SWOT] But like all ideas there are drawbacks. Mostly self evident but we are some way from delivering the desired levels of assured support. Indirect Fires and bandwidth are issues as is the ability to conduct high tempo operations with our current ship to objective manoeuvre assets. But on a positive side, sea based elements enjoy high levels of force protection and have the ability to exploit the maritime flank as a manoeuvre space. CVF and Carrier Strike will give us the ability to project power from the littoral through employment of the Joint Combat Aircraft in tandem with increased surveillance and intelligence functions possibly using UAVs deployed from maritime platforms. We don't want to scare the horses and I must stress that sea basing should be viewed as one option within a range of alternative schemes of manoeuvre open to the Joint Commander

[SLIDE QUICK WINS] So where are we now? The Analytical Concept has been endorsed and implementation is now the responsibility of the Director of Joint Capabilities. It is fair to say that logistics and sustainment do generally spring to mind when talking about Joint Sea Basing and that is where the majority of quick wins lie. A recent meeting of the working group highlighted progress made in those areas but there will also be some experimentation as part of the Joint Campaign Development process.

As well as making sure that the Joint Sea Basing concept is represented in future warfare publications, it will form part of the standard military estimate process. Its inclusion in the European Amphibious Initiative is being pursued in London by the Ministry of Defence and it will be raised as a topic at planned NATO logistics meeting. Joint Maritime Operational Training will also include elements of sea basing in future exercises and PJHQ will be invited to consider sea basing in the Livex in 2008.

[SLIDE - T45] Versatility built into new platforms - T45 with bespoke accommodation for RM or SF.

[SLIDE FRAME OF MIND] JSB is a frame of mind rather than a procurement hungry concept. But it will gather momentum, particularly as the UK remains committed to developing agile flexible forces that are capable of rapid deployment

Conclusion

In conclusion, we can predict that the navy of the future will operate in an unpredictable strategic environment in which it will face global, multifaceted

symmetric and asymmetric threats. From this presentation I hope you now understand how the Navy Boards Vision will be used to create a Versatile Maritime Force which will deliver a balanced and rapidly deployable Joint expeditionary warfighting capability. It should also be apparent how the projection of air power from the sea is so vital particularly to the first 3 Core Maritime Roles in providing Joint expeditionary fighting power to achieve decisive effect on and from the sea.

[SLIDES - CONSTITUTION] Having stressed that sea basing is more than logistics can I leave you with this historical example.

[SLIDE - QUESTIONS] I would now be delighted to take any questions that you may have.

**ΣΥΝΕΔΡΙΟ
«ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005»**

«ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ»

Ομιλία Στρατηγού ε.α. Δ. ΣΚΑΡΒΕΛΗ

Επιτίμου Αρχηγού ΓΕΕΘΑ - Ακαδημαϊκού

Χαιρετίζω το συνέδριο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και εύχομαι ευόδωση των εργασιών του.

Ευχαριστώ τους διοργανωτές του Συνεδρίου για την τιμή που μου κάνουν, με το να μου παραχωρήσουν το βήμα, δίνοντάς μου την ευκαιρία της επικοινωνίας μου με ένα εκλεκτό ακροατήριο.

Τίποτε από όσα θα ειπώ δεν είναι κάτι το νέο, τίποτε δεν σας είναι άγνωστο. Εν τούτοις θεωρώ ότι τα θέματα που θα θίξω είναι εξαιρετικά σημαντικά και η επισήμανσή τους δεν είναι απώλεια χρόνου. Θα αναφερθώ, πολύ σύντομα, λόγω του περιορισμένου χρόνου, σε τρία θέματα-απειλές της σήμερα, που τα αποκαλώ. «παράνοιες» της εποχής μας. Αν νομίζετε υπερβολικό τον χαρακτηρισμό, καταλογίσατέ μου την υπερβολή. Είμεθα εθισμένοι στην αντίληψη της απειλής με τη στρατιωτική έννοιά της και παραβλέπουμε ή υποβαθμίζουμε άλλης φύσεως απειλές. Είναι εντούτοις και οι τρεις «υψηλού κινδύνου» για το σύνολο της ανθρωπότητας. Είναι :

- Το θέμα της διεθνούς τρομοκρατίας.
- Το θέμα του πυρηνικού κινδύνου, και
- Το θέμα της καταστροφής του περιβάλλοντος.

Διαβάζοντας προ πολλού χρόνου την εργασία του στοχαστή Παν. Κονδύλη, υπό τον τίτλο. «Από τον 20^ο στον 21^ο Αιώνα», είδα με δέος να διατυπώνει στα προλεγόμενά του την άποψη, ότι ο νέος αιώνας, ο 21^{ος} αιώνας, ίσως αποδειχθεί ο συγκλονιστικότερος και τραγικότερος αιώνας της ανθρώπινης ιστορίας. Ουδείς εύχεται την επαλήθευση αυτής της άποψης, όμως πριν συμπληρώσει το 5^ο έτος του, ο νέος αιώνας προβληματίζει το σκεπτόμενο άνθρωπο. Σύνηθες είναι το ερώτημα.. «που τέλος πάντων οδηγούμενα;», αλλά ουδείς γνωρίζει την απάντηση. Και για να χαριτολογήσουμε, μία απάντηση είναι... «παγκοσμιοποιούμεθα», αλλά μήπως γνωρίζουμε τι είναι και η παγκοσμιοποίηση, αυτός ο θολός, η ομιχλώδης σαν έννοια όρος, που άλλοτε παρέχει ελπίδα και άλλοτε δημιουργεί φοβία;

Τα τρία θέματα που επέλεξα δεν εξαντλούν βέβαια τον όλο προβληματισμό, όμως καθώς εγώ νομίζω, βρίσκονται στον πυρήνα του (αν δεν τον συνιστούν κιόλας).

Διεθνής Τρομοκρατία

Η τρομοκρατία έχει βέβαια την ιστορία της. Ανέκαθεν χρησιμοποιήθηκε από τον άνθρωπο για εκφοβισμό, εξαναγκασμό, τιθάσευση, υποδούλωση.. Του συνανθρώπου του. Χρησιμοποιήθηκε σε επαναστάσεις και κοινωνικούς αγώνες για πολιτικές κατακτήσεις και δικαιώματα, σε απελευθερωτικά και ανεξαρτησιακά κινήματα, σε αντιεξουσιαστικές και αντικαθεστωτικές δραστηριότητες. Τα τελευταία χρόνια, οι Ερυθρές Ταξιαρχίες στην Ιταλία, η οργάνωση Μπάαντερ-Μάϊνχοφ στη Γερμανία, η 17^η Νοέμβρη στη χώρα μας, έκαναν χρήση τρομοκρατικών πρακτικών.

Το σημερινό όμως φαινόμενο διαφέρει. Έχουμε να κάνουμε με μια διεθνοποιημένη τρομοκρατία, οι στόχοι της δεν είναι τα πρόσωπα, αλλά οι θεσμοί και οι κοινωνίες και οι εκτελεστές είναι οι ίδιοι εθελοντές-θύματα. Είναι πρωτοφανής η απαξίωση της ανθρώπινης ζωής και επιζητείται ο μεγαλύτερος αριθμός ανυποψίαστων και άσχετων θυμάτων.

Που βρίσκεται το παρανοϊκόν του πράγματος; Σε όλες τις πτυχές του. Στον τρόπο, τη μέθοδο δράσης της τυφλής βίας, στην αναποτελεσματικότητα αυτής της δράσης (από το πρώτο κτύπημα της Αλ Κάϊντα το 1993, στο Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου της Ν.Υόρκης, με 6 νεκρούς και 1.000 τόσους τραυματίες)μέχρι σήμερα. Βρίσκεται πρωτίστως στην πάσχουσα ιδεολογία του τρομοκράτη, ιδίως ως προς τη θρησκευτική της προέλευση (τζιχάντ).

Αλλά και η άλλη πλευρά έχει το δικό της μερίδιο αφροσύνης, αφού συνεχίζει να επιμένει στην επίλυση με στρατιωτικά μέσα, ενός θέματος που απαιτεί άλλου είδους μεθοδεύσεις, πολιτικές κατά βάση, για την επίλυσή του. Μεθοδεύσεις που να αφαιρούν από την τρομοκρατία λόγους και προσχήματα ύπαρξης. Έχει η Δύση βεβαρημένο παρελθόν (σταυροφορίες, αποικιοκρατία, κατακτήσεις, εκμετάλλευση φυσικών πόρων), αλλά και εξίσου βεβαρημένο παρόν. Η αντιτρομοκρατία της είναι για την άλλη πλευρά τρομοκρατία και μάλιστα κρατική. Τρομοκρατία-αντιτρομοκρατία είναι τελικά οι δύο όψεις του αυτού νομίσματος. Είναι απογοητευτικό, ύστερα από τόσα χρόνια τρομοκρατίας, να μη έχουμε ασχοληθεί σοβαρά με τα αίτιά της, διότι από αυτά ξεκινά και η θεραπεία. Δεν μπορούμε η δεν θέλουμε; Μάλλον το δεύτερο, διότι οδηγεί σε αλλαγή πολιτικής στο θέμα, κάτι που προϋποθέτει «θυσία» των συμφερόντων μας. Οι ισχυρές χώρες, δεν φαίνεται να έχουν τέτοια διάθεση και ούτε στο ορατό μέλλον θα την αποκτήσουν. Τα συμφέροντά τους δεν μπαίνουν σε κανένα τραπέζι διαπραγματεύσεων. Τι έχουμε επιτύχει; Τη δημιουργία ενός φαύλου-παρανοϊκού κύκλου στο θέμα. Με την τρομοκρατία να συνεχίζει την εφιαλτική και αδιέξοδη πορεία της, με μύριους κινδύνους για την παγκόσμια ειρήνη, την πολιτική σταθερότητα και τα κεκτημένα των κοινωνιών, ιδίως των δυτικών.

Θεωρώ τη στάση της Δύσης και ιδιαίτερα της Ευρώπης αντιπαραγωγική. Αντιλαμβάνομαι ότι αντιπαραγωγικότερη είναι η άλλη πλευρά. Όμως εγώ ανήκω στη Δύση, την ευημερούσα, την πολιτικά και κοινωνικά ώριμη, την πολιτισμένη, η οποία δεν έχει αναλύσει τα αίτια και μεθοδεύσει γόνιμες πολιτικές ενέργειες, ως

όφειλε. Δυστυχώς, μέχρι ώρας, δεν υπάρχουν ενδείξεις εις τον ορίζοντα για έξοδο από τον φαύλο κύκλο, εκτός αν εγώ δεν τις βλέπω.

Πυρηνικός Κίνδυνος

Ο άνθρωπος ανέκαθεν επεδίωκε την κατασκευή του «υπερόπλου», που θα του έδινε μεγάλο πλεονέκτημα στο πεδίο της μάχης έναντι του αντιπάλου του. Τελικά επέτυχε να κατασκευάσει το πυρηνικό όπλο, ένα υπερόπλο που ξεπέρασε τις προσδοκίες του. Το παρανοϊκόν του πράγματος δεν βρίσκεται στην ανακάλυψη της πυρηνικής ενέργειας, διότι περί αυτού πρόκειται, αφού αυτή έχει και τις χρήσιμες ειρηνικές εφαρμογές της, που μπορεί στο μέλλον να αποδειχθούν ακόμη χρησιμότερες. Βρίσκεται στην άφρονα διαχείριση του πυρηνικού όπλου, που εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους, ακόμα και του αφανισμού της ανθρώπινης ζωής. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος, βρίσκεται :

- Στην αλόγιστη υπερανάπτυξη πυρηνικών οπλοστασίων. Αν 1.000 πυρηνικές κεφαλές καταστρέφουν τον κόσμο μας, δεν είναι ανόητο, το οπλοστάσιο μόνο της κάθε πλευράς (ΗΠΑ και Ρωσίας) να διαθέτει από περίπου 8.000 τέτοιες (δηλαδή 16.000); Αναφέρομαι δε μόνο στα στρατηγικά πυρηνικά, διότι τα τακτικά είναι πολύ περισσότερα και οι αριθμοί των όχι απόλυτα γνωστοί.
- Στην ύπαρξη σχεδίασης χρήσης πυρηνικών όπλων, που προϋποθέτει ασφαλώς και την ύπαρξη πολιτικής βούλησης για χρήση. Κατά τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου, οι νατοϊκές στρατηγικές της αποτροπής (deterrence), αλλά και της ευκάμπτου απάντησης (Flexible Response) υπεστηρίζοντο από ανάλογη σχεδίαση. Η πυρηνική καταστροφή της Ευρώπης απεφεύχθη, όμως και σήμερα υπάρχουν τέτοιες σχεδιάσεις.
- Στην αποτυχία, τόσο της Συμφωνίας μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων (NPT) και σήμερα υπάρχουν οκτώ χώρες με πυρηνικά οπλοστάσια και δύο-τρεις υποψήφιες απόκτησης τέτοιων όπλων, όσο και αυτής της απαγόρευσης των πυρηνικών δοκιμών (NTB);
- Σε λανθασμένους χειρισμούς (ιδίως σε περιόδους κρίσεων και εντάσεων), σε ανασφαλή φύλαξη και σε ατυχήματα. Στοιχεία γι' αυτά τα τελευταία βρήκα σε μία εργασία -έκδοση του 2002 - του Θεόδωρου Λιόλιου, πυρηνικού επιστήμονος. Στη σελίδα 260 διαβάζει κανείς... «συνολικά πιστεύεται ότι έχουν υπάρξει περίπου 230 ατυχήματα σε πυρηνικά όπλα στις ΗΠΑ, Ρωσία και Αγγλία..», μάλιστα για μερικά από αυτά περιγράφει και το πώς συνέβησαν.
- Στην εξαγγελθείσα πρόθεση κατασκευής πυρηνικών όπλων μικράς ισχύος των καλουμένων από «mini-nukes»;

Πολλοί εκτιμούν ότι η κατασκευή των μικράς ισχύος π.ο. θα εκμηδενίσει τους σημερινούς δισταγμούς και φόβους των πολιτικών ηγεσιών για τη χρήση στρατηγικών ή τακτικών π.ο. με αποτέλεσμα την εύκολη προσφυγή στα πρώτα. Ήδη έχουμε εθισθεί στα βλήματα απεμπλουτισμένου ουρανίου. Θα εθιστούμε και στα μικράς ισχύος π.ο., όμως ποιος εγγυάται ότι αυτά δεν θα παρασύρουν στη χρήση και

των μεγαλύτερας ισχύος ; Εκφράζονται και φόβοι για τα μικράς ισχύος, ότι λόγω μικρού όγκου και εύκολης μεταφοράς θα τύχουν του ενδιαφέροντος της διεθνούς τρομοκρατίας. Πρέπει ακόμα να σημειωθεί ότι οι προαναφερθείσες βασικές Συνθήκες έχουν πολλάκις καταπατηθεί από τους πρωταγωνιστές της σύναψής τους (ΗΠΑ - Ρωσία). Και ακόμα ότι υπάρχουν χώρες που δεν τις έχουν υπογράψει (Πακιστάν, Ινδία, Κούβα).

Προσέτι οι πολιτικές που ακολουθούν οι ισχυρές χώρες (κυρίως οι στρατιωτικές επεμβάσεις) ωθούν χώρες (όπως τη Β. Κορέα, το Ιράν, αλλά και στην Ν. Αμερική, τη Βραζιλία, την Αργεντινή.) στην αναζήτηση της ασφάλειάς των στην πυρηνική ισχύ, καθιστώντας το πρόβλημα πλέον δυσεπίλυτο και πλέον επικίνδυνο.

Μιλώντας για π.ο., δηλαδή όπλα μαζικής καταστροφής, δεν πρέπει να λησμονούμε και τον εφιάλτη των χημικών και βιολογικών όπλων.

Με τα ολίγα που ελέχθησαν κατεδείχθη. Νομίζω ότι ο κίνδυνος για την ανθρωπότητα που προέρχεται από τα π.ο. είναι υπαρκτός και όχι φανταστικός ή αμελητέος. Προ του κινδύνου αυτού που αφορά όλους μας, εννοώ και τα κράτη που δεν έχουν, ούτε και προτίθενται να αποκτήσουν πυρηνικές δυνατότητες, δηλαδή ενός κινδύνου που προέρχεται από τους ολίγους αλλά αφορά όλους, διότι αναιτίως θα υποστούν τις συνέπειες αν κάτι συμβεί, - επαναλαμβάνω - προ του κινδύνου αυτού, πρέπει να υπάρξει παγκόσμια κινητοποίηση προς την κατεύθυνση του διεθνούς ελέγχου, ακόμα και της δέσμευσης των π.ο. και φυσικά απαγόρευσης των δοκιμών και της απόκτησης νέων τοιούτων. Στον ταραγμένο όμως κόσμο μας, όπου τα συμφέροντα και η ισχύς πρυτανεύουν, δυστυχώς, οι όποιες προσπάθειες - και δεν αρνούμεθα ότι καταβάλλονται τέτοιες - δεν είναι τελεσφόρες.

Καταστροφή του Πλανήτη

Προχωρούμε, Κυρίες και Κύριοι, στην τρίτη παράνοια της εποχής μας, αυτήν της καταστροφής του περιβάλλοντος δηλαδή του πλανήτη μας, της εκούσιας καταστροφής του, διότι αυτό είναι το τραγικόν του πράγματος. Οι επιστήμονες προειδοποιούν, αλλά οι πάσης φύσεως ηγεσίες, πρωτίστως πολιτικές - μια και αυτές λαμβάνουν τις αποφάσεις - κωφεύουν. Κάποιες ηγεσίες δεν συνηγορούν για τη Συνθήκη του Κιότο, καίτοι και η πρόσφατη καταστροφή στις ΗΠΑ (στη Λουϊζιάνα, με τα χιλιάδες θύματα) αποδίδεται σε κάποιο βαθμό και στο φαινόμενο του θερμοκηπίου. Πολύ απλά, έχουμε βαλθεί εμείς οι ίδιοι, να καταστρέψουμε το σπίτι μας, αφού ο πλανήτης Γη είναι το σπίτι μας. Στο όνομα της προόδου, της οικονομικής ανάπτυξης και της ευημερίας, που δεν νοείται (αυτή η τελευταία), παρά μόνο με την άμετρη απόκτηση και αλόγιστη χρήση - θα έλεγα σπατάλη - αγαθών, επιφέρουμε ζημιά στον πλανήτη μας, κατεχόμενοι από ένα είδος συβαριτισμού, εθελουφλούντες και αδιαφορούντες για την ποιότητα ζωής που θα κληρονομήσουμε στις επόμενες γενεές.

Η ζημία την οποία προκαλούμε, με την καθαρά υλιστική αντίληψη που έχουμε για τη ζωή, συνίσταται, αφ' ενός :

- Στην απεριόριστη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και αγαθών του πλανήτη μας και αφ' ετέρου
- Στην πρόκληση ποικίλης καταστροφής στο περιβάλλον.

Στην πρώτη περίπτωση, της άνευ ορίων εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων, επιφέρουμε συνειδητή βλάβη στα οικοσυστήματα (με την υπεραλιεία στα θαλάσσια, με την υπερξύλευση στο δασικό πλούτο, με την ατμοσφαιρική μόλυνση στις κλιματολογικές συνθήκες, με την υπερεξόρυξη στα ορυκτά αποθέματα, συμπεριλαμβανομένων και των ενεργειακών). Συμπεριφερόμεθα ωσάν να είμεθα οι τελευταίοι κάτοικοι της γης. Μετά από εμάς, ας έλθει το χάος. Δεν χρειάζεται να αναφερθώ σε αριθμητικά στοιχεία. Όπως π.χ. ότι τον προηγούμενο αιώνα, η Ευρώπη απώλεσε το ήμισυ (50%) των δασών της και τα τελευταία 10-15 χρόνια το ήμισυ του ημίσεως. Αυτό το αντιλαμβανόμεθα πολύ καλά εμείς οι Έλληνες (με τις πυρπολήσεις των δασών μας). Κάποια είδη στη θάλασσα και στην ξηρά τείνουν να εξαφανισθούν και κάπου διάβασα ότι με την κατασπατάληση, αλλά και τη μόλυνση των υδατινών πόρων 'θα (κατά τη λαϊκή ρήση) ..πούμε το νερό..νεράκι και οι πόλεμοι στο εγγύς μέλλον θα γίνονται και για το νερό. Αλόγιστη χρήση φυσικών αγαθών και πόρων, από μία αντίληψη ή αν θέλετε από μία φιλοσοφία ζωής, που δεν αρκείται στην ικανοποίηση των αναγκών επιβίωσης - αυτή άλλωστε είναι θεμιτή - αλλά στηριζόμενη σε μία πολιτικο-οικονομική θεώρηση, κατατείνει προς το δίπτυχον της υπερκατανάλωσης και της κερδοφορίας, στο όνομα μιας ψευδεπίγραφης προόδου, καθαρά υλιστικής και αντιανθρώπινης.

Προχωρούμε στο δεύτερο σκέλος, αυτό της ποικίλης καταστροφής του περιβάλλοντος που δεν είναι καθόλου άσχετο με την προαναφερθείσα φιλοσοφία ζωής, με τον τρόπο ζωής που έχουμε υιοθετήσει, που προκαλεί μόλυνση και ρύπανση στο περιβάλλον μας. Δεν είναι η υπεραλιεία μόνο, αλλά και η μόλυνση των υδάτων, που εξαφανίζει είδη και μειώνει τα αποθέματα θαλάσσιας τροφής. Καταστρέφουμε το όζον και δημιουργούμε υπερθέρμανση, που καίει τα δάση και λειώνει τους πάγους, με συνέπεια μία άλλη αλυσίδα σοβαρών επιπτώσεων στη φύση, Μία παγκόσμια συνεννόηση που έχει επιχειρηθεί με τη Διάσκεψη του Ρίο (1992) και στη συνέχεια με τη Διάσκεψη του Γιοχάνεσμπουργκ και τη Συνθήκη του Κιότο, φαίνεται να προχωρεί με καθυστερήσεις και εμπόδια, από έλλειψη πολιτικής βούλησης, ή μάλλον από πρόταξη εθνικών προτεραιοτήτων και συμφερόντων.

Ας μη νομίζουμε ότι, άλλα φαινόμενα της εποχής, όπως η διατροφική ανεπάρκεια, οι ανθυγιεινές συνθήκες και οι επιδημίες, η πρόωγη γήρανση πληθυσμών ή τα μικρά όρια ζωής, οι ξηρασίες, οι πλημμύρες, οι πυρκαϊές, είναι φαινόμενα άσχετα προς τη βάνανυση προσβολή της φύσης από τον άνθρωπο.

Κυρίες και Κύριοι,

Και για τα τρία θέματα που έθιξα, στο σημερινό κόσμο μας της αλληλεξάρτησης, απαιτείται ενιαία στρατηγική αντιμετώπισης, που να ξεπερνά τα εθνικά σύνορα, πριν προκαλέσουμε ανεπανόρθωτα γεγονότα και μη αναστρέψιμες καταστάσεις, στη γη μας και στον πανανθρώπινο πολιτισμό μας.

Οι υφιστάμενοι Διεθνείς Οργανισμοί, σε παγκόσμιο και περιφερειακό επίπεδα, με πρώτο τον ΟΠΕ, εργάζονται σε πολλά από τα ζητήματα που θίξαμε, όμως χρειάζεται ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας τους και επαύξηση των δικαιοδοσιών τους. Πρωτίστως όμως χρειάζεται σεβασμός των αποφάσεών τους από τα κράτη. Ως προς την παγκοσμιοποίηση, αυτό τον όχι και τόσο ξεκάθαρο όρο, εμείς θα λέγαμε...ιδού πεδίων δόξης λαμπρόν, αν θελήσει να ασχοληθεί με αυτά τα σοβαρά όντως θέματα που εθίξαμε, η επίλυση των οποίων απαιτεί παγκόσμια εγρήγορση και συνεργασία.

Πολλοί λέγουν ότι η επιστήμη και η τεχνολογία είναι σε θέση να ρυθμίσουν τα κακώς κείμενα. Σέβομαι και την επιστήμη και την τεχνολογία, αλλά φοβούμαι ότι, τα επιτεύγματά τους δεν ακολουθούν πάντοτε την επιστημονική δεοντολογία και οι πρακτικές εφαρμογές τους διοχετεύονται προς αλλότριες του αρχικού σκοπού των κατευθύνσεις. Οι ανθρωπολόγοι ισχυρίζονται ότι έχουμε φθάσει στον...homo sapiens, όμως αυτοί οι τόσο σοφοί άνθρωποι δεν καταφέρνουν να συνεννοηθούν για τα κοινά τους προβλήματα.

**ΣΥΝΕΔΡΙΟ
«ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005»**

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Πρέσβεως ε.τ. κ. Ι. ΜΠΟΥΡΛΟΓΙΑΝΝΗ - ΤΣΑΓΓΑΡΙΔΗ

Διπλωματικού Συμβούλου Υπουργού Εθνικής Αμύνης

Κύριε Πρόεδρε του Συνεδρίου,

Αξιότιμοι Σύεδροι,

Κυρίες και Κύριοι,

Με ιδιαίτερη χαρά βρίσκομαι σήμερα στο βήμα του 4^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου «Στρατηγική 2005», που αποτελεί την συνέχεια μιας αποδοτικής προσπάθειας που ξεκίνησε το 1999. Η προσπάθεια αυτή θέτει στο επίκεντρο των συζητήσεων σημαντικά θέματα που απασχολούν τη διεθνή κοινότητα, συμβάλλοντας έτσι με τον καλλίτερο δυνατό τρόπο στην ευρύτερη ενημέρωση της κοινής γνώμης.

Είναι κοινός τόπος ότι το διεθνές περιβάλλον χαρακτηρίζεται από δυναμικά μεταβαλλόμενες καταστάσεις, απρόβλεπτες συνθήκες και νέα δεδομένα. Ζούμε σε ένα κόσμο ευκαιριών για μεγαλύτερη συνεργασία, ανάπτυξη και ασφάλεια, ταυτόχρονα όμως πρέπει να αντιμετωπίσουμε νέες απειλές, ανταγωνισμούς, αντιφάσεις και διαφορές. Η αβεβαιότητα και η αστάθεια είναι το βασικό χαρακτηριστικό του σημερινού στρατηγικού περιβάλλοντος. Αυτές οι νέες απειλές και κίνδυνοι, στην αρχή της εμφάνισής τους τουλάχιστον, δεν φαινόταν να απαιτούν μια επανεκτίμηση του στρατηγικού περιβάλλοντος.

Οι εξελίξεις όμως έχουν ξεπεράσει το σημείο αυτό και σταδιακά συνειδητοποιήσαμε ότι οι αβεβαιότητες αυτές όχι μόνο είναι φορείς μεγαλύτερων κινδύνων - μολονότι διαφορετικής φύσης - αλλά αποτελούν και σοβαρότατο αρνητικό παράγοντα στις προσπάθειες της διεθνούς κοινότητας για πρόοδο και ευημερία. Αντιληφθήκαμε συνάμα, ότι οι σημερινές καταστάσεις και τα σημερινά δεδομένα απαιτούν διαρθρωμένες συνεργασίες και ανάληψη πρωτοβουλιών με κοινό σκοπό, με πνεύμα αμοιβαίας πίστης και αλληλεγγύης.

Στο πλαίσιο αυτό είναι ευκαιρία σήμερα να υπογραμμίσουμε τη σημασία της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφάλειας. Η Ευρώπη μπορεί και πρέπει να κατοχυρώσει την ασφάλεια και την ευημερία των πολιτών της. Στη γενικότερη δυσπιστία που επικρατεί, όσον αφορά στη δόμηση και λειτουργία των ευρωπαϊκών θεσμών, ο τομέας της Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας έχει σημειώσει πρόοδο. Η πορεία του όχι μόνο αποτελεί αντίδοτο κατά της αποθάρρυνσης, αλλά διαδραματίζει και καταλυτικό ρόλο στην προσπάθεια που γίνεται ώστε ο Ευρωπαίος πολίτης να

αποβάλει την αντίληψη ότι η Ευρώπη είναι μόνο μια δυσκίνητη γραφειοκρατία με παρεμβάσεις στην καθημερινότητά του.

Το σημαντικό αυτό εγχείρημα προικοδοτεί την ΕΕ με τα αναγκαία μέσα για να προωθήσει τις βασικές αρχές της, δείχνοντας συγχρόνως και την ανάγκη για γενικότερη θεσμική ανασυγκρότηση, ώστε να ανταποκριθεί στο ρόλο που της επιφυλάσσει η ιστορία.

Δεν αμφισβητεί βέβαια κανείς το γεγονός ότι ο δρόμος είναι ακόμη μακρύς για την πλήρη συνεργασία, τη διαμόρφωση κοινών στρατηγικών και δογμάτων, όπως και ότι ο κατάλογος των θεμάτων προς συζήτηση είναι αρκετά ευρύς. Όπως δεν αμφισβητούμε και τις πολλές «διαλεκτικές εντάσεις» που αναπτύσσονται στις προσπάθειες των μεταρρυθμίσεων και της προσαρμογής σε νέες και πολλές φορές ρευστές καταστάσεις. Υπάρχουν ή όχι τα κατάλληλα συστήματα και οι στρατηγικές για αλλαγές; Τα γεγονότα μήπως δεικνύουν ότι για πετυχημένες αλλαγές με διάρκεια πρέπει να εξετάζουμε και την περίπτωση αλλαγής συμπεριφοράς ανθρώπων;

Ήδη, διαπιστώνονται διαφορετικές αντιλήψεις για το μέλλον της Ευρώπης ανάμεσα στους ηγέτες των μελών-χωρών της ΕΕ, γεγονός που υποδηλώνουν ότι υπάρχουν θεμελιώδη προβλήματα τα οποία πρέπει να υπερκεραστούν. Ταυτόχρονα, διαπιστώνεται διάσταση απόψεων μεταξύ των κατευθυντήριων επιλογών των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και του κυρίαρχου αισθήματος των πολιτών, εξ ου και η καταψήφιση της Ευρωπαϊκής Συνθήκης στα δημοψηφίσματα στη Γαλλία και την Ολλανδία.

Επίσης αναπτύσσονται και ειδικότεροι προβληματισμοί που απασχολούν έντονα ακόμη και ιδεολογικούς χώρους, όπως αυτός που εστιάζεται μεταξύ της ανάγκης προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αλλά και της απαίτησης για ασφάλεια των πολιτών.

Επί παραδείγματι, μπορεί κάποιος να ρωτήσει αν το «κλείσιμο των συνόρων εγγυάται την προστασία από την τρομοκρατία; Προσωπικά πιστεύω ότι η απόφαση της Βρετανίας να μη συμμετάσχει στη Συνθήκη Schengen και το καθεστώς ελεύθερης διακίνησης προσώπων κάθε άλλο παρά την προστάτευσε.

Παρατηρείται, γενικώς μια αμηχανία, μία ύφεση, θα έλεγα, σε όλους τους τομείς. Κατανοώ λοιπόν τις πολλές και με βαρύνουσα σημασία θεματικές ενότητες του συνεδρίου. Αντιλαμβάνομαι την γενικότερη διάθεση για καταγραφή της υφιστάμενης κατάστασης και την οργάνωση νέων συντονισμένων προσπαθειών. Και νομίζω ότι με τις ποικίλες απόψεις των εκλεκτών προσκεκλημένων ομιλητών μας και την αρωγή τους ως εξεχόντων ειδικών επί των θεμάτων, που έχετε επιλέξει για το συνέδριο, θα έχουμε σημαντικό υλικό για επεξεργασία.

Η θέση της Ελλάδας είναι δεδομένη. Θέλουμε να είμαστε στο κέντρο των προσπαθειών για μια πολιτικά ενωμένη Ευρώπη, την Ευρώπη της δημοκρατίας, της αλληλεγγύης και της ανάπτυξης με κοινωνική ευαισθησία. Αυτό είναι για μας μια τεράστια πρόκληση και υπογραμμίζει την πεποίθησή μας ότι μια, πέρα από τις επίσημες ενέργειες, ειλικρινής και συστηματική ευαισθητοποίηση και ενεργοποίηση των πολιτών, θα δώσει το επιθυμητό σε όλους μας αποτέλεσμα.

Άλλωστε το δείχνετε και εσείς σήμερα με τον καλλίτερο δυνατό τρόπο μέσα από την ενδιαφέρουσα από κάθε άποψη διημερίδα. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στην οργανωτική επιτροπή και το Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ
«ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005»

Ομιλία Πρέσβεως κ. Κ. ΚΟΚΟΣΗ
Διευθυντού Α11 Διευθύνσεως Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής
Και Πολιτικής Ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ)
Υπουργείου Εξωτερικών

Εισαγωγή

«Στρατηγική 2005», ανάμεσα σε άλλα, υπονοεί το πώς η χώρα τούτη οραματίζεται όχι μόνο τον τρέχοντα και εκπνέοντα χρόνο, αλλά, με εφελτήριο το έτος αυτό, πώς κοιτάζει μπροστά για τα χρόνια και τις γενιές που έρχονται.

Είναι ειλικρινά όχι μόνο πολύ λυπηρό, μα κυρίως οικονομικά επαχθές το ότι η χώρα αυτή διαθέτει τουλάχιστον 4% του ΑΕΠ της στην καθαρή μεταβίβαση πόρων για αγορά (στο μέγιστο ποσοστό, γιατί οι εγχώριες αμυντικο-βιομηχανικές δυνατότητες είναι περιορισμένες) από το εξωτερικό αμυντικού υλικού. Ο λόγος γνωστός : η κατάσταση στην περιοχή με στοιχεία ρευστότητας που οφείλονται είτε από αβάσιμες αιτιάσεις για την αμφισβήτηση του από δεκαετίες status της περιοχής, είτε ένεκα της νεφελώδους κατάστασης στη Βαλκανική, που, αν και πρωτοείδε το φως πάνε 15 χρόνια τώρα, εξακολουθεί να αποτελεί μια εν δυνάμει θρυαλλίδα. Κράτη που έχουν χαλαρή ακόμα κρατική υπόσταση, ή επιβιώνουν λόγω της διεθνούς στρατιωτικής παρουσίας και αρωγής, ή που αναζητώντας τη συσπείρωση των κοινωνιών τους στρέφουν το ενδιαφέρον των πολιτών τους σε παλιομοδίτικες αλυτρωτικές χίμαιρες μιας και δεν μπορούν να προσφέρουν στους λαούς τους ό,τι χρειάζονται : προκοπή και ασφάλεια.

Δύσκολο και ανήσυχο πράγματι περιβάλλον στο οποίο μάθαμε να επιβιώνουμε πάνε κάτι χιλιάδες χρόνια.

Υπάρχει όμως ένας σταθερός άξονας που, ιδωμένος από την πόλη αυτή, καθορίζεται πρώτον από το τι η χώρα θεωρεί εθνικό συμφέρον και πρωτεύον, πράγμα που υπερακοντίζει ο,τιδήποτε άλλο, και δεύτερο το πλέγμα των διεθνών υποχρεώσεων.

Στις τελευταίες, χρονικά, προηγείται η συμμαχική διάσταση. Έχοντας ξεπεράσει την «καταστατική» θα έλεγα «απειλή» του Β/Α Συμφώνου, οι υποχρεώσεις - όπως διακριτικά το ψιθυρίζουν θεωρητικοί των αμυντικών θεμάτων - αφορούν λιγότερο την από κοινού συλλογική αντίδραση σε περίπτωση απειλής (το περίφημο αρ. 5 του Χάρτη του ΝΑΤΟ) και περισσότερο την πέραν του ευρωπαϊκού περιγύρου ανάληψη δράσης, ώστε είτε να εξαχθεί εκεί η ειρήνη και ασφάλεια, ή να αποτραπεί ή εκείθεν εισαγωγή ή ελεύθερη κυκλοφορία των σύγχρονων κινδύνων, όπως τρομοκρατία, ΟΜΚ κ.λ.π. Η αλλαγή που ήδη έχει επέλθει στη συμμαχική συλλογιστική και η τάση που διαγράφεται αποτελεί ένα μεγάλο κεφάλαιο που δεν θα θιγεί σήμερα εδώ.

Αντίθετα επιλέγεται πιο - ας επιτραπεί η αγγλική λέξη - soft έδαφος : η Ε.Ένωση. Ό,τι αναφέρθηκε για την ελληνική οπτική της ασφάλειας, προόδου, ανάπτυξης, ισχύει απολύτως και στη μεγάλη κλίμακα της Ε.Ένωσης. Επιλεκτικά θα επισημανθεί ότι έννοιες όπως η κοινωνική δικαιοσύνη, διασφαλισμένη απασχόληση (αν και οι άνεργοι στην Ευρώπη φτάνουν πια τα 20 εκ.), η παροχή υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης και η ασφάλιση, ο σεβασμός του δικαίου και του ατόμου και του πολίτη πέρα από φυλετικά, θρησκευτικά, οικονομικά, κοινωνικά διακριτικά, φτιάχνουν αυτό το μοναδικό - φρονώ - πολιτικο/ιστορικό

επίτευγμα που ονομάζεται Κοινό Ευρωπαϊκό Μοντέλο. Και οι Ευρωπαίοι είμαστε όντως πολύ, μα πολύ περήφανοι γι' αυτό.

Όμως και στην Ευρώπη επαληθεύεται η δημοσθένεια ρήση πως το να διατηρήσεις (και κυρίως τέτοια) αγαθά είναι πολύ πιο δύσκολο από το να τα αποκτήσεις.

Οικονομικές δεσμεύσεις, πολιτικές πιέσεις και συγκυρίες, η μέριμνα για τη διασφάλιση του ευρωπαϊού πολίτη, η - και γιατί όχι; - κατοχύρωση του επιπέδου ζωής του έναντι του αναβράζοντα περιγύρου ή των αιωνίως υπαρχόντων ανταγωνιστών, υποχρεώνει (με κόπο, με πισωγυρίσματα, με αντιφάσεις και αναιρέσεις, είναι αλήθεια) για μια κοινή πολιτική που πάνε κάτι χρόνια που ξεκίνησε.

Α' Προλεγόμενα

1. Ξεκινώντας από το Μάαστριχτ (1991), η Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας/ΚΕΠΠΑ [1](#) (**Common Foreign Security Policy / CFSP**) έχει γίνει σήμερα αναπόσπαστο κομμάτι της Ένωσης, αυτό που λέγεται 2^{ος} πυλώνας. Η πορεία συνεχίστηκε με την «εποικοδομητική αποχή» της Συνθήκης του Άμστερνταμ, που στοχεύει στη διευκόλυνση των κοινών στρατηγικών της ΚΕΠΠΑ και κυρίως με τη Συνθήκη της Νίκαιας που ορίζει ως στόχους της ΚΕΠΠΑ

Τις κοινές αξίες Το Χάρτη των Η.Ε. Την Τελική Πράξη του Ελσίνκι Την ενίσχυση της ασφάλειας της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των εξωτερικών συνόρων της Τη διεθνή συνεργασία.

Με όλα τούτα τα βήματα-σταθμούς στις αποφάσεις των Κ-Μ της Ένωσης, η Ευρώπη έχτισε ένα πλαίσιο για τη διεθνή της παρουσία, ανάλογη με το παρελθόν της, ιδίως όμως τις σημερινές της δυνατότητες, το ανεπανάληπτο έμπυχο δυναμικό της και τη μοναδική της στον κόσμο εμπειρία σε θέματα διεθνούς πολιτικής.

2. Στο Ελσίνκι (12/99) ωρίμασε η ιδέα ότι η Ένωση μπορεί να αναπτύξει αυτόνομη ικανότητα για λήψη αποφάσεων και να διεξάγει **στρατιωτικές** επιχειρήσεις, ώστε να διαχειρίζεται αναφυόμενες κρίσεις διεθνώς, αναγνωρίζοντας την πρωταρχική ευθύνη στο ΣΑ/ΟΗΕ. Στο Ελσίνκι λοιπόν και αργότερα στη Φέιρα (2000) υιοθετήθηκαν και οι πρώτοι (στρατιωτικο-πολιτικοί) στόχοι ως προς τις διαθέσιμες δυνάμεις, ενώ στη Σύνοδο Κορυφής στη Νίκαια (12/00) αποφασίστηκε ότι υπάρχει δυνατότητα για επιπρόσθετες, επικουρικές συνεισφορές και από υποψήφιες για ένταξη, ή άλλες χώρες (Ρωσία, Ουκρανία), ενώ αμέσως μετά αντιμετωπίστηκαν (10 και 12/02) τα σημαντικά θέματα της εμπλοκής στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας /**ΕΠΑΑ (European Security and Defense Policy/ESDP)** των ευρωπαίων συμμάχων και της εν γένει διασύνδεσης με το NATO.

3. Η Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας (12/03) έχει θέσει στο επίκεντρο των στόχων της την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τα όπλα μαζικής καταστροφής και τα καλούμενα «αποτυχόντα» κράτη. Πρόκειται για ένα κείμενο που ξεκίνησε από τη σύνοδο της Θεσσαλονίκης (καλοκαίρι 03) με τις βασικές θέσεις (ατζέντα) για τα Δυτικά Βαλκάνια και στην αρχική τους φάση θα επικεντρωθούν :

Στην ενίσχυση αποτελεσματικής και πολυμερούς διπλωματίας. Στη Μέση Ανατολή Στην καταπολέμηση της Τρομοκρατίας, ως «κύριας» απειλής που αντιμετωπίζεται δια-πυλωνικά Στη σύμπραξη της ΕΕ με τις ΗΠΑ για τη δημιουργία μιας «εξαιρετικής δύναμης» για το καλό του κόσμου.

Β' Σχέσεις ΕΕ/NATO

1. Δικαίωμα πρώτης άρνησης

ΗΠΑ : το NATO έχει το δικαίωμα να αποφασίζει πρώτο για μια στρατιωτική επιχείρηση («όταν το NATO ως σύνολο χωρών δεν εμπλέκεται»).

ΕΕ : δεν έχει αναγνωρισθεί τέτοιο προνόμιο στο NATO.

2. Συνεργασία : αρκούντως ευρεία/ευρύτατη σχέση ως προς τη Συμμαχία.

Μέρος της όμως είναι η καλούμενη «στρατηγική» σχέση. Το πλήρες εύρος της συνεργασίας περιλαμβάνει σχέσεις και διευθετήσεις και με άλλα κράτη ή οργανισμούς, όπως Ρωσία, ΟΗΕ, ΟΑΣΕ (**Organization for Security and Cooperation in Europe/OSCE**) και σειρά άλλων διεθνών φορέων.

Συμπερασματικά η σχέση συνεργασίας της Ευρ. Ένωσης με το NATO, όντας ευρύτατη, δεν μπορεί να ταυτισθεί με τους στόχους και τη δράση της Συμμαχίας, ούτε να περιορισθεί στη «στρατηγική» σχέση με αυτήν.

Εξάλλου, μεταξύ των δύο Οργανισμών είναι αναγκαία η συνεργασία, ο διάλογος, η διαφάνεια, ο σεβασμός στις αρχές και τους μηχανισμούς εκάτερων, η αναγνώριση αυτοτέλειας και ο εξορθολογισμός ώστε ούτε επικάλυψη (**coupling**) να υπάρχει, ούτε διπλές προσπάθειες (**duplication**) να καταβάλλονται, ούτε να υπάρχει δυσμενής διάκριση σε βάρος κάποιου κράτους, είτε οργανισμού (τα γνωστά 3Ds). Οι περιπτώσεις των τακτικών συγκροτημάτων μάχης (**battlegroups**) - ανάμεσα σε αυτά και το ελληνικό - και ο Ευρωπαϊκός Αμυντικός Οργανισμός (**European Defense Agency**) είναι από τις πρώτες, χρονικά, περιπτώσεις που θα πρέπει να εφαρμοσθούν οι παραπάνω κανόνες.

3. Ορισμένα στοιχεία για το πώς κρίνεται και αποφασίζεται μια δραστηριότητα της ΕΕ, γενικά.

α. Βασικοί Άξονες :

- Σεβασμός Δημόσιου Διεθνούς Δικαίου (**International Public Law**), Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Αρχών Δικαίου, ισότητας, ελευθεριών, ανεξαρτησίας χωρών, όχι χρήση βίας, ούτε απειλή για χρήση βίας ιδίως στον ευρωπαϊκό χώρο, ιδιαίτερα από χώρες που είναι στην Ένωση ή χτυπούν την πόρτα της.

Αν αυτά διαπιστωθεί ότι **δεν ισχύουν**, δεν τα εφαρμόζουν δηλαδή οι τρίτοι, **ΤΟΤΕ** μπορεί να αντιμετωπισθεί ενδεχόμενο ευρωπαϊκής δράσης.

- **ΟΜΩΣ** και τότε είναι αναγκαία σχετική απόφαση ΣΑ/ΟΗΕ, ακριβώς όπως έχει ορισθεί από το (12/99) Ελσίνκι.

- Όσο πιο εκτεταμένη, *manu militari*, απομακρυσμένη, αμφίσημη ενδεχομένως, αντιμετωπίζεται η ανάληψη από την ΕΕ μιας δράσης, τόσο πιο απαραίτητο είναι το στοιχείο της νομιμοποίησης από τα ΗΕ.

β. Χρειάζεται Ευρωπαϊκή Παρουσία και δράση, για τους λόγους που ειπώθηκαν.

- Ελλάδα συμμετέχει/συμμετείχε σε όλες σε επίπεδο σχεδιασμού, μέσω του κοινού προϋπολογισμού και σχεδόν σε όλες με έμπνευχο δυναμικό και μέσα.

- Από την PROXIMA - Σκόπια (με 17 άτομα), μέχρι την Αλθαία στη Β/Ε (με 129). Δεν κουράζω με δαπάνες/μέσα που τα ξέρουν καλύτερα στο Υπουργείο Αμύνης.

Γ' Ανακεφαλαιώνοντας :

Οι απώτεροι στρατηγικοί στόχοι της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής και η δραστηριότητα, ή οι δράσεις που αναλαμβάνονται στο όνομά της δεν μπορεί παρά να εξυπηρετούν την ευημερία, την αλληλεγγύη και την ασφάλεια των πολιτών της Ευρώπης, καθώς και τη διεθνή ασφάλεια.

Κάθε εποχή παρουσιάζει τις δικές της προκλήσεις στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας, όπως, ας πούμε, σήμερα το θέμα της τρομοκρατίας. Τα μέσα που διατίθενται ποικίλλουν, οι τεχνικές δυνατότητες που παρέχονται πληθαίνουν, όπως βέβαια όλο και πιο πολύπλοκα καταντούν και τα προβλήματα. Οι προαναφερόμενοι στρατηγικοί όμως στόχοι, στόχοι που συμμερίζονται πολίτες και κράτη της ΕΕ, παραμένουν αναλλοίωτοι.

Η δημιουργία πολιτικών, οικονομικών, πολιτιστικών, αναπτυξιακών και κοινοτικών δεσμών μεταξύ κρατών και κοινωνιών, αποτελεί το ασφαλέστερο και μακροπρόθεσμα

αποτελεσματικότερο όπλο για την εξάλειψη αλλά και πάταξη παρανοήσεων, συρράξεων και ανταγωνισμών. Αυτά τα μέσα αποτελούν την αναγκαία προτεραιότητα, χρονικά και λογικά, προτού δηλαδή υπάρξει προσφυγή στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική ή πολύ περισσότερο την επέμβαση. Η ΕΕ διαθέτει τέτοια μέσα και τα έχει πολλές φορές μετέλθει με σημαντική επιτυχία. Είναι ο τομέας που η Ευρ. Ένωση δεν έχει πολλούς ανταγωνιστές, εκεί που σαφώς υπερτερεί

▣ Παρατίθενται για διευκόλυνση της μετάφρασης τα αρχικά στα ελληνικά και αγγλικά καθώς και η καθιερωμένη αγγλική ορολογία

EMERGING STRATEGIC BALANCE IN ASIA

By

Lt Gen Vijay Oberoi

INTRODUCTION

The 21st Century has been called the Century of Asia, for good reasons. While China casts its dominating shadow over practically the whole of Asia, there are other players too, who have a significant say in shaping the future of Asia and indeed the entire world. Reasons for Asia being touted as the centre of gravity of the 21st century are on the slide -

- Largest concentration of international economic power.
- Maximum number of countries possessing nuclear capabilities.
- Most threatening sources of global terrorism.
- Largest sources of energy, as well as large emerging consumers like China , Japan , Russia and India .
- The most populous region of the world, with a preponderance of young and enterprising people.

The security environment in Asia is influenced by historical disputes; nuclearisation; energy sources; the growing potential of China ; the war on terrorism; the spread of fundamentalism; and the social upheavals in many countries due to the rising expectations of their people. There is also the impact of the unilateralism of the sole super power, USA . All this is in an environment of increased economic activity, effects of globalization and the increasing impact of the information revolution.

The polycentric power structure of Asia has China , India , Japan , and to an extent Russia , as its power centres. Regional groupings, like ASEAN, also exert their influence. East, South and West Asia , are conflict-prone areas. The United States , besides being the sole super power, is also an Asian power. In addition to its political, economic and oil-related interests, it has substantial number of troops in many parts of Asia . Besides its bases in Diego Garcia, its military spread includes a number of countries in West Asia

- the strength in Iraq being the maximum; Afghanistan , Pakistan ; the Central Asian Republics ; South Korea and Japan .

SECURITY CHALLENGES IN ASIA

The 21st Century had opened with the global and regional environment focused more on economic issues and multilateral and bilateral cooperation amongst nations. However, following 9/11, the wars in Afghanistan and Iraq , and subsequent violent terrorist-related incidents, security issues now top the agenda of most nations. Individual nations, like India have been coping with terrorist threats for decades, but now terrorism has taken on a global dimension. The proxy war launched by the United States against the Soviet Union in Afghanistan in the 1970's had acted as a catalyst for fundamentalists in Pakistan , Saudi Arabia and other Islamic countries to launch a Jihad. The result, in broad terms, is the global terrorism we see today. In addition, many parts of Asia continue to be plagued with conventional military threats, internal turmoil and non-military threats.

In the nuclear arena, it is proliferation which is of grave concern, particularly when the countries involved are those which are known to sponsor fundamentalism, either as state policy, or by ignoring its rise. The revelations of major proliferation activities by Pakistan and North Korea are indeed stunning. Even more disturbing is the glossing over of these acts of major proliferation, by the major powers, on account of their short-term gains.

On the conventional plane, while limited conventional conflicts are still likely to occur, they are gradually giving way to conflicts at the lower end of the spectrum of conflict. However, the proliferation of conventional weaponry has highly adverse implications. In South Asia, the transfer of weapons and equipment by China to Pakistan , Bangladesh and Myanmar , to name only a few countries, has adversely affected the South Asian regional military balance.

Russia is aggressively selling military hardware to China and other third world countries. Besides improving its economy, developing and maintaining defence industries, and replenishing stocks of military equipment, these arms deals also serve the strategic purpose of maintaining Russia's influence and involvement in regional affairs.

Conflicts and conflict-like situations have continued in West Asia, the Central Asian Republics (CAR's), East Asia and South Asia , in varying intensities. The notable conflicts in West Asia are the Arab-Israel confrontation, internal upheavals in practically all countries, the daily blood-letting in Iraq , and the nuclear-related crisis in Iran .

The CAR's are facing the menace of Islamic fundamentalism and terrorism. Their anticipated oil boom after the disintegration of the Soviet Union is yet to materialize. Central Asia is in many ways a back door for China . The establishment of the 'Shanghai Cooperation Organisation' is a good indicator of the importance Russia and China attach to this region. There is considerable improvement in the security situation in Afghanistan but there are still many uncertainties.

In East Asia, Japan may well be on the verge of a major strategic level change. Some analysts feel that it is likely to adopt a more hard-headed security posture. There has been considerable speculation about the nuclear question. Although Japan has the technological capability to make nuclear weapons, the broad view is that Japan is unlikely to go nuclear. Besides public opposition, the Japanese Self Defence Forces (SDF), in their studies, have concluded that possession of nuclear weapons may not have sufficient pay-offs. Then there is the question of violent opposition by USA , as well as many other countries. The most serious issue in East Asia is the rising Sino-Japanese tensions.

On the Korean Peninsula , the 'Sunshine Policy' of South Korea for accelerating the process of reunification is on the backburner on account of North Korea 's pronouncements regarding the nuclear option. The other disputes in East Asia are the China-Taiwan stand-off and the disputed islands of the South China Sea .

Presently, China is pursuing its long-term political goal of developing its Comprehensive National Power. Her need to secure the Sea Lanes of Communications (SL'sOC) through the Indian Ocean is related to import of oil and other commodities. China 's 'middle kingdom' syndrome continues to prevail and lofty aspirations cannot be easily ignored. The modernization of the PLA is continuing, as are its defence cooperation programmes with many countries of Asia . The current strategy of PLA aims at gradual transformation through up-gradation of conventional platforms. The PLA is

planning operations in the form of cyber attacks, exchange of missile strikes, sea-blockades and anti-blockades, network-crippling and space warfare. It considers Information Warfare as the dominant form of future military engagements.

Internal conflicts of ethnic or religious nature in many countries of these regions are other issues which affect the security situation of Asia . It needs to be noted that the strategic scene in Asia is also dominated by the United States , the new areas of its dominance being West Asia, parts of the Central Asian Republics and Pakistan .

OVERVIEW OF SECURITY SITUATION IN SOUTH ASIA

The security-related issues of the South Asian region have both external and internal dimensions. There are major internal conflicts generated by a section of the people, like the LTTE problem in Sri Lanka , the Maoist insurgency in Nepal , the state-abetted fundamentalism in Bangladesh , the state-sponsored terrorism and fundamentalism in Pakistan , and the plethora of insurgencies in India .

India

India has borders with all its neighbors, who themselves, have such borders only with India . This has an 'in-built' scope for irritation, and exploitation by vested interests. India 's very size, population and economic potential are sometimes portrayed as hegemonistic, but the fact is that India has no such aspirations and interests.

India , with a population of over one billion, is a multi-ethnic, multi-religious, multi-lingual, pluralistic and secular society. It has the second largest Muslim population in the world, after Indonesia , numbering nearly 150 million. Yet, there are no Indian Muslims in Al-Qaeda. Why? There are many reasons, but perhaps the most important are firstly, the assurance of a level-playing field for all its citizens, and secondly, an enduring democracy - noisy and at times verging on anarchy, but nevertheless a vibrant and functioning democracy. These conditions are perhaps not available in theocratic, autocratic and military-ruled states. In addition, India 's armed forces are

completely a-political. Despite the five wars, which India has had to fight, as a result of being aggressed upon, and attempts to destabilize India internally for the last nearly three decades, this stability has been maintained.

India 's economy today is the fourth largest and it could be the largest world economy in a few decades. But there is also the Other India, where poverty, hunger, disease and despair still exist.

Many of India 's external challenges are related to its extensive land and sea frontiers. The land frontiers exceed 15,000 km, covering seven neighboring countries. The border in the state of Jammu and Kashmir is perpetually active, except when a mutually agreed cease-fire is in force, as it is at present. Pakistan is in adverse possession of large areas of this Indian State . An on-going peace process, between India and Pakistan continues and there are many positive fallouts of this process, but unless Pakistan stops the infiltration of insurgents and terrorists into Jammu & Kashmir, substantive improvement is unlikely.

With China , India has a disputed border. China continues to be in adverse possession of 40,000 sq km of Indian territory . A dialogue to resolve various issues between India and China is currently in progress, albeit at a slow pace. India-China relations have improved in recent years. A 'Peace and Tranquility' treaty is in place. The momentum towards confidence building and improved relations is continuing.

With Nepal , India has an open border. The borders with Bangladesh (4339 km) and Myanmar (1452 km) are also extensive and somewhat porous.

The long coastline (7683 km), the island territories off both coasts, and an Exclusive Economic Zone (EEZ) of over two million square kilometers all add up to various types of challenges. As an example, the island territories to the east i.e. the Andaman and Nicobar group of islands, are 1300 kilometers from the Indian mainland, but only 150 kilometers from Indonesia, 500 odd kilometers from Malaysia and Thailand, 250 kilometer from Myanmar and 400 kilometers from Bangladesh.

Pakistan

Pakistan needs to be seen at two levels. At one level, it appears to be at war with itself, and at the other with India . The internal security situation is not at all encouraging. Insurgency in Balochistan is continuing. Taliban and Al Qaeda presence in the area of Waziristan remains high. It is well known that Pakistan has fostered militancy and terrorism, both within the country and outside for decades. It is under great pressure to rein-in and subsequently eliminate these activities, but has so far not done so. The dastardly terrorist attacks in New Delhi , last week on 29 October, are one more instance of how terrorism continues unabated. It also highlights the continuing role of Islamic terrorist outfits based in Pakistan . Pakistan 's armed forces are highly professional and well trained, but a large number appear to have been islamised. Their involvement in various aspects of governance is also likely to have diluted their combat potential.

The peace process currently underway between India and Pakistan has had remarkable success at the 'people to people' level, but for substantive gains the baggage of the past would need to be dumped and Pakistan would have to clamp down on the terrorists who operate freely in that country. The recent massive earthquake, which was most destructive on both sides of the Line of Control in Kashmir, but particularly so in Pakistan Occupied Kashmir (POK) has once again highlighted how governments attach more importance to their political positions than the sufferings of the people. Here was India , nearest to the affected area, with a common language, ready to provide all types of assistance, but Pakistan preferred assistance from far-off countries, despite the acute urgency. In the bargain, the people of POK are suffering.

The apparent shift in Pakistani leadership's thinking of mending fences with India is seriously constrained by the vice-like grip of its terror and religious groups. This global terrorist network needs to be eliminated.

India has major concerns about the Sino-Pak and Pak-North Korea defence cooperation, in nuclear and missile fields. It also sees serious security implications in China 's strategic partnership with Pakistan , and efforts to build strategic relations with India 's other neighbours. Pakistan and China are jointly building a multi-purpose deep-water port at Gwadar in the Pakistani province of Balochistan . Pakistan has been sharing sophisticated nuclear technology with North Korea , probably

since 1997. In return, North Korea gave surface-to-surface missiles to Pakistan . There have also been reports of Pakistan sharing nuclear know how with Iran .

Other Countries

Practically all countries of South Asia are faced with major internal threats, which need to be tackled by their armed forces. The Nepalese Army is fighting the Maoist rebels. In early September, the Maoists had declared a ceasefire for three months, to coincide with the festive season. The violence is down, but so is the economy, with tourists continuing to shun the country. There are no visible prospects for peace and no signs of dialogue or negotiations to exploit the brief period of cease-fire.

The Bhutan Army had to launch military operations to drive out insurgents from India, who had established camps and sanctuaries in southern Bhutan; Myanmar has had success in dealing with some insurgent groups in the north, but many other groups are operating along its western and eastern borders; Bangladesh has to deal with both Islamic fundamentalists as well as small insurgent groups operating in the Chittagong Hill Tracts. The Jama'atul Mujahideen Bangladesh (JMB) had startled the Region with countrywide bomb blasts on August 17, this year.

Bangladesh provides shelter to insurgents from India and permits Pakistani Intelligence to operate against India . There has been a steady influx of illegal immigrants from Bangladesh to India , which is changing the demographic structure of the Indian states in North-eastern India .

In Sri Lanka , after years of internal strife, the government and the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) are having a dialogue and a temporary and fragile ceasefire prevails.

All countries of South Asia suffer from almost identical problems of poverty, illiteracy, inadequate health care and backwardness. They need stability and peace to better the lives of their peoples.

Indian Ocean

The northern Indian Ocean region is also an important area in the security calculus of the region. Major sea-lanes of the world pass through the Indian

Ocean and keeping them open is a major concern of the world. The exploitation of resources in the Indian Ocean is steadily increasing, and needs to be safeguarded.

CONCLUSION

The security environment in Asia is heavily dominated by the United States , especially in West Asia , East Asia and Pakistan . It is also trying to strengthen its presence in Central Asia . China's domination in East and South East Asia also continues. In the South Asian region, the proxy war in J&K continues, even as a peace-process is underway. There are other security concerns too, including keeping the Indian Ocean a conflict free area.

Countering terrorism has now become the biggest issue amongst practically all nations. This does not mean that other facets of security, like conventional operations or nuclear issues have been consigned to the dustbin. They continue to be important but low intensity operations, countering non-state actors and similar sub-conventional operations have assumed much greater importance than hitherto fore.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005»

3-4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

Χαιρετισμός Προέδρου Δ.Σ./ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Αντιστρατήγου ε.α. Ηλία Καζούκα

Κυρίες, Κύριοι,

Εκ μέρους των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ), σας καλωσορίζουμε στο διήμερο 4^ο Διεθνές Συνέδριο «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005».

Σας διαβεβαιώνουμε πως η ανταπόκρισή σας στην πρόσκλησή μας και η τιμή της παρουσίας σας ενισχύουν το κίνητρο της δημιουργίας, επιβραβεύουν τους κόπους της συνέχειας της προσφοράς των μελών μας και σηματοδοτούν τη σκοπιμότητα υπάρξεως της αφιλοκερδούς εταιρείας μας.

Σκοπός του Συνεδρίου είναι η ανάλυση και η μελέτη των προβλημάτων στρατηγικής, γεωστρατηγικής και γεωπολιτικής της Ελλάδος, του εγγύς και του απομακρυσμένου προς αυτή περιβάλλοντος, καθώς και των λοιπών παραγόντων που τις επηρεάζουν προκειμένου να εξαχθούν και προβληθούν χρήσιμα συμπεράσματα και θετικές προτάσεις δια την ευόδωση των εθνικών συμφερόντων, που είναι και ο φιλόδοξος στόχος της εταιρείας.

Τα έθνη και οι λαοί, πολύ περισσότερο δε όταν αγωνίζονται να αποκτήσουν ταυτότητα και να εδραιωθούν στη διεθνή κοινότητα δε ζουν μόνο δια τον άρτον, προβάλλουν παράδοση, διεκδικούν παρελθόν και ιστορική επιβεβαίωση, τρέφουν όνειρα και ιδανικά, προσδοκούν συνέχεια, αναζητούν στηρίγματα, θέλουν και απαιτούν ό,τι θεωρούν ζωτικό χώρο και εθνικό συμφέρον εκμεταλλεζόμενοι προς τούτο τοπικές και διεθνείς συγκυρίες και καταστάσεις.

Η Βαλκανική μετά την πρόσφατη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και ενώ οδεύει προς ΝΑΤΟ και ΕΕ, αποτελεί ακόμη ασταθές περιβάλλον υποκινούμενο από εσωτερικές υποβόσκουσες αλυτρωτικές βλέψεις και επεκτατικές, μεγαλοϊδεατικές τάσεις, αλλά και από εξωτερικές ασύμπτωτες δυνάμεις, που δρουν προς εξυπηρέτηση ιδίων συμφερόντων και επικράτηση σε μία ιστορικά επιβεβαιωμένη σημαντικής γεωστρατηγικής αξίας περιοχή : έκδηλη προς το παρόν η αμφισβήτηση της ελληνικότητας και ο σφετερισμός της Μακεδονίας από την ΠΓΔΜ.

Η Τουρκία μεταπολεμικά έχει αποδουθεί σε σειρά ενεργειών αναθεώρησης των συμφωνιών της συνθήκης της Λωζάνης κυρίως σε ό,τι αφορά την Ελλάδα. Κατέχει το βόρειο τμήμα της Ελληνικής Κύπρου και επιδιώκει την επέκταση του ζωτικού της χώρου στην κοιτίδα του ελληνισμού, το Αιγαίο Πέλαγος. Ακυρώνει τις

υποχρεώσεις της, προκαλεί την Ελλάδα, ενώ προσπαθεί να καταστεί πλήρες μέλος της ΕΕ. Διατηρεί και προσανατολίζει προς τούτο ισχυρές στρατιωτικές, ναυτικές και αεροπορικές δυνάμεις.

Η Ελλάς, κατέχουσα το μεταίχμιο ανατολής και δύσης, προσπαθεί σ' αυτό το εγγύς περιβάλλον να συμβάλει στη σταθερότητα και στην οικονομική ανάπτυξη των χωρών του. Έχει αποδυθεί κυρίως προς τα Βαλκάνια σε εμφανή οικονομική διείσδυση, αναγκαία και αποδεκτή, που όμως δεν εγγυάται την εξάλειψη των βλέψεων και την μακροπρόθεσμη ασφάλεια και σταθερότητα. Διατηρεί την απαιτούμενη επαφή προς εκτόνωση της επιθετικότητας και εξευρέσεως ειρηνικής λύσεως στα χρονίζοντα, εκκρεμή, εθνικά θέματα της Κύπρου, της ονομασίας των Σκοπίων και της οριοθέτησης της αιγιαλίτιδος ζώνης. Στηρίζει την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας και επιχειρεί την εκλογίκευση των Σκοπίων, που νοιάζονται δια ένταξη στην ΕΕ. Συγχρόνως η Ελλάς αποδύεται σε αγώνα εσωτερικής, κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης προς αναστροφή των επιπτώσεων του οξέος δημογραφικού προβλήματός της.

Δυστυχώς η ασφάλεια δεν παρέχεται μέσα από τους οργανισμούς και δεν επιτυγχάνεται με την οικονομική ανάπτυξη. Απαιτεί και δύναμη και η δύναμη αυτή παράγεται μόνο από ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις, άρτια οργανωμένες, εκπαιδευμένες και πλήρως εξοπλισμένες, δια να είναι σεβαστές, αξιόπιστες και νικηφόρες.

Η Κυπριακή Δημοκρατία, μέλος πλέον της ΕΕ, προσπαθεί να επιτύχει την επανένωση της νήσου στα πλαίσια μιας ομόσπονδης πολιτείας και την πρόνοια και τις αρχές του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι πέντε (25) αιωρείται μεταξύ της οικονομικής και πολιτικής οντότητας με τάσεις ταύτισης προς το σύγχρονο ΝΑΤΟ και σύμπλευσης με τον ισχυρό στόλο της Δύσης, την παγκόσμια δύναμη, τις ΗΠΑ.

Το Ισραήλ και η Παλαιστίνη στην Ανατολική Μεσόγειο προσπαθούν να ξεχάσουν το αιματηρό παρελθόν και να ζήσουν ειρηνικά, εάν είναι δυνατόν, κάτω από τις πρόνοιες και τις προβλέψεις δια ένα πάνοπλο Ισραήλ και μία άοπλη Παλαιστίνη.

Στη Μέση Ανατολή, στην περιοχή με τα μεγαλύτερα αποθέματα πετρελαίου, και κυρίως στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, οι πολεμικές επιχειρήσεις συνεχίζονται. Η προσπάθεια αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, εμπεδώσεως της δημοκρατίας και διαχείρισης του «κοινού αγαθού» του πετρελαίου σε υπέδαφος φιλαρχισμού και θρησκευτικού φανατισμού έχει να διανύσει δύσβατο και μακρύ δρόμο.

Στην Άπω Ανατολή αναδύονται δύο νέες δυνάμεις - η Κίνα και η Ινδία - που συγκεντρώνουν το 40% του ανθρωπίνου πληθυσμού και ένα ανεξάντλητο εργατικό δυναμικό, που αναπτύσσονται με τους ταχύτερους οικονομικούς ρυθμούς στον

κόσμο και συνεπώς αναμένεται να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στη διεθνή αγορά και ίσως στη σύσταση ενός αντιπάλου δέους.

Στην Ανατολική Ευρώπη και στα βόρεια της Ασίας η σύγχρονη Ρωσία κατέχουσα σημαντικές πηγές ενέργειας και ισορροπούσα μεταξύ Ανατολής και Δύσης, προσπαθεί να αναστηλώσει το παλαιό γόητρο και να επανασυστήσει μία δημοκρατικά και σε δυτικά πρότυπα και αρχές δομημένη κοινοπολιτεία.

Η Αφρική ζει στα όρια της φτώχειας υπό το κράτος των εμφυλίων συγκρούσεων. Παρουσιάζει υπεργεννητικότητα και νεανικότητα, που πλεονάζει και αναζητεί διέξοδο και εργασία στην οικονομικώς αναπτυσσόμενη, αλλά γηρασμένη, γειτονική Ευρώπη με δυσοίωνες πληθυσμιακές, πολιτισμικές και θρησκευτικές αναταράξεις.

Και όλα αυτά συμβαίνουν υπό την απειλή των αποκαλούμενων «ασύμμετρων απειλών», των ανορθόδοξων ενεργειών της διεθνούς τρομοκρατίας, ενός ασύντακτου και μεταλλασσόμενου αντιπάλου, που εκμεταλλεύεται τον θρησκευτικό φανατισμό, την πτώχεια και την απαιδευσία και τα επιτεύγματα της σύγχρονης τεχνολογίας δια ιδιοτελείς σκοπούς.

Σε αυτό το σύνθετο και πολύπλοκο γεωστρατηγικό και γεωπολιτικό περιβάλλον σημαντικό ρόλο διαδραματίζουν η έρευνα και η τεχνολογία, που εξελίσσονται με ταχύτατους ρυθμούς με στόχους την καλύτερευση των συνθηκών διαβίωσης και κυρίως την απόκτηση ισχύος δια την επικράτηση στην παγκόσμια διεκδίκηση των συμφερόντων.

Η ταχύτης εξέλιξεως των οπλικών συστημάτων δια όπλα «έξυπνα», καταστροφικά και πολλαπλασιαστές ισχύος αφενός επιβάλλει την αναγκαιότητα συνεχούς ενημερότητας των ηγετών δια την κατάλληλη επιλογή, την αποτελεσματική χρήση και αντιμετώπιση στο επιχειρησιακό περιβάλλον και αφετέρου αυξάνει το κόστος διαθέσεώς των λόγω της ανάγκης ανανεώσεώς των.

Είναι συνεπώς αναγκαία η συνδρομή της εγχώριας έρευνας και τεχνολογίας δια την ανάπτυξη, εκτός των άλλων, της αμυντικής βιομηχανίας, επ'ωφελεία της αυτάρκειας των Ενόπλων Δυνάμεων, της απασχόλησης και της οικονομίας της χώρας.

Η ανάπτυξη της τεχνολογίας και οι αλόγιστες εφαρμογές της έχουν και τις αρνητικές επιπτώσεις με σοβαρότερη τη μόλυνση και καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος. Πηγές ενεργείας, ατμόσφαιρα, υδάτινοι πόροι, κλιματολογικές συνθήκες και φυσικοί πόροι συνεχώς αλλάσσουν προς το χειρότερο.

Και εδώ αναδεικνύεται το θέμα των διεθνών οργανισμών και του διεθνούς δικαίου, πλειστάκις παραγνωνιζομένων, πλην όμως σημαντικών και αναγκαίων. Η τήρηση και η επιβολή αμοιτέρων απαιτεί και προικισμένους ηγέτες. Οι σύγχρονοι ηγέτες δεν υπερακοντίζονται πέραν των συλλογικών οργάνων δια να επιβάλουν τις

αποφάσεις των, που εν πολλοίς είναι κατώτερες των προσδοκιών και των θελήσεων των λαών τους.

Προσπάθησα, με την περιπλάνηση ανά τον κόσμο και με γνώμονα την κοινότητα και την αμεσότητα των πάντων, στην εποχή των ταχυτήτων, να σας περιγράψω τις σκέψεις και τους προβληματισμούς, που μας οδήγησαν στον καθορισμό των θεματικών ενοτήτων του αρχομένου συνεδρίου, αλλά και στην εν συνεχεία πρόσκληση των εγκρίτων και ειδικών αναλυτών των θεμάτων, οι οποίοι με τη γνώση τους και τη δική σας συμμετοχή στη συζήτηση θα συμβάλλουν στην ευόδωση του τεθέντος σκοπού.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΗ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Το τεύχος, τελευταίο του έτους 2005, περιλαμβάνει συμπεράσματα και εισηγήσεις από το 4^ο Διεθνές Συνέδριο «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005» καθώς και τον καθιερωμένο «ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗ».

Ο απολογισμός της κατάστασης στην Ελλάδα και στο εγγύς προς αυτή περιβάλλον επιβάλλεται. Η απογραφή, το πρωτόκολλο παραλαβής και παράδοσης, ο έλεγχος και η καταμέτρηση των παραλαμβανομένων, το κλείσιμο του ταμείου είναι πράξεις αναγκαίες, επιζητούμενες.

Δια την Ελλάδα, που ζει ακόμη στον απόηχο της επιτυχούς και ασφαλούς διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, η εκμετάλλευση των μεγαλεπίβολων και άκρως δαπανηρών εγκαταστάσεων, παραμένει άπιαστο όνειρο. Στο υπέρογκο κόστος κατασκευής προστίθενται τώρα και η δαπάνη φύλαξης, συντήρησης και αποκατάστασης ζημιών, που αποδίδονται στην προχειρότητα, στη βιασύνη, στην κακοτεχνία και στο ανειδίκευτο, αλλά φθηνό δια τον κατασκευαστή, αλλογενή εργάτη. Το κόστος αυξάνει, αλλά η αξία των μειώνεται δια να αποτελέσουν τη λεία στην αγορά των επιτηδείων. Οι προσδοκώμενοι τουρίστες δεν ενεφανίσθησαν. Το μοναδικό κέρδος η εμπειρία της ασφαλούς οργάνωσης που εξάγεται προς την οργανώτρια χώρα της Κίνας των Ολυμπιακών Αγώνων του 2008. Έργο οφειλόμενο στις οργανωτικές δυνατότητες των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων.

Οι Έλληνες συνεχίζουν να τρέφονται με δανεικά, δεν παράγουν, εισάγουν περισσότερα από όσα εξάγουν και δεν μπορούν να ανταγωνισθούν τη διεθνή αγορά. Το χάσμα πτωχών και πλουσίων διευρύνεται. Τα ελληνικά κεφάλαια, ίσως και αυτά της χρηματιστηριακής φούσκας, μετανάστευσαν στα γειτονικά Βαλκάνια με τα φθηνά εργατικά χέρια δια το εύκολο κέρδος. Τρέφουν τους πτωχούς γείτονες, ενώ οι άνεργοι Έλληνες παραμένουν σταθερά στα υψηλότερα επίπεδα της ΕΕ. Η Κινέζικη αγορά εδραιώνεται και επεκτείνεται, λόγω πτώχειας και αναζητεί εγκαταστάσεις και ευκολίες δια την αποθήκευση και την προώθηση των προϊόντων της, που εξοβελίζουν τα αντίστοιχα ελληνικά.

Το δημογραφικό πρόβλημα, το σημαντικότερα εθνικό πρόβλημα, λόγω υπογεννητικότητας, που κινείται στα όρια αντικατάστασης του ενός γονέως, «μονοπαιδική» κατά τη σύγχρονη «μονογενεϊκή» οικογένεια, και λόγω γήρανσης αντιμετωπίζεται με ασπιρίνες και ξόρκια. Η λύση βρίσκεται στις Ελληνίδες και όχι στις ξένες θεραπείδες και ασφαλώς όχι στις «ελληνοποιήσεις» των αλλογενών μεταναστών, που κινούνται στα πλαίσια αντιμετώπισης των προβλημάτων εντός υλιστικών και οικονομικών θεωριών, της παγκοσμιοποίησης την οποία και υπηρετούν.

Ελλάς και Κύπρος συνεργαζόμενες συνεχίζουν δια την επανένωση της νήσου στα πλαίσια του ΟΗΕ και της ΕΕ, όπου δεν ηδυνήθησαν να την διεκδικήσουν ούτε ως βασική προϋπόθεση της κατ' αρχήν εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ. Η Προεδρία στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ προσπέρασε και αυτή ανεκμετάλλευτη.

Η Αλβανία και τα Σκόπια συνεχίζουν τις αλυτρωτικές προκλήσεις αναφερόμενες σε ιδιοκτησίες, σε μετανάστες και σε κατεχόμενες από την Ελλάδα περιοχές των. Προσπαθούν να αποκτήσουν ιστορία και εθνική συνείδηση, οικειοποιούμενοι και σφετεριζόμενοι την ελληνική ιστορία και γη. Επιζητούν όμως την ελληνική υποστήριξη δια την πορεία προς το ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Η Βουλγαρία, επιτήδεια πορευομένη, σιωπά έχουσα ανάγκη την ισχυρή ελληνική βοήθεια στην οικονομική ανασυγκρότηση στην ανάπτυξη και στην είσοδο σε ΕΕ και ΝΑΤΟ, υποθάλλουσα το «Μακεδονικό Επαναστατικό Κόμμα» (Μ.Ε.Κ.) στα γειτονικά Σκόπια που είναι η αιχμή του δόρατος των Σκοπιανών βλέψεων.

Το Κοσσυφοπέδιο με τη στήριξη των προστατών του βαδίζει στο δρόμο της ανεξαρτησίας εκτρέφοντας τον Αλβανικό Μεγαλοϊδεατισμό σε βάρος της Σερβίας, που συνεχώς συρρικνούται σε μία μικρή ηπειρωτική χώρα, προκαλώντας δυσοίωνες εξελίξεις.

Η Τουρκία συνεχίζει τις ακραίες συμπεριφορές της τόσο έναντι της Ελλάδος, όσο και έναντι των Βρυξελλών σε διάφορα επίπεδα και με πολλές αφορμές, που ενισχύουν τον υπάρχοντα σκεπτικισμό στους ευρωπαίους πολίτες δια την ένταξη της στην ΕΕ και στην ηγεσία που δηλώνει ότι παρακολουθεί με μεγάλη προσοχή την πορεία εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο των συμφωνιών σύνδεσης.

Η ΕΕ διέρχεται κρίσιμη καμπή. Η ομαδική είσοδος δέκα νέων μελών εκ των οποίων τα οκτώ χώρες του πρώην Συμφώνου της Βαρσοβίας μετέβαλλαν την υπάρχουσα ισορροπία και τη δυναμική της Ευρώπης. Η άρνηση των Γάλλων και των Ολλανδών στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, οι τρομοκρατικές ενέργειες στο Λονδίνο και το πρόσφατο κύμα βίας στη Γαλλία από παιδιά μουσουλμάνων μεταναστών δεύτερης και τρίτης γενιάς, προκάλεσαν τον εύλογο σκεπτικισμό των ευρωπαίων ηγετών και κυρίως των λαών περί την σκοπιμότητα της περαιτέρω διεύρυνσης της ΕΕ και μάλιστα προς την μουσουλμανική Τουρκία. Οι διαδικασίες και οι προϋποθέσεις εισδοχής νέων χωρών θα είναι πλέον αυστηρές έως απαγορευτικές και σε καμία περίπτωση ομαδικές. Το δημογραφικό πρόβλημα της γηρασμένης Ευρώπης δεν επιλύεται με την αθρόα μετανάστευση. Επιλύεται με ουσιαστικά έως επαναστατικά μέτρα κοινωνικά και αναπτυξιακά υπέρ των γηγενών πληθυσμών. Η εγκατάσταση πληθυσμών με διαφορετικές καταβολές, αντιλήψεις, θρησκεία, πολιτισμό, εθνική συνείδηση και παιδεία, μάλλον προβλήματα θα δημιουργήσει έστω και αν ανακουφίσει προσωρινά τα ασφαλιστικά ταμεία των Ευρωπαίων πολιτών. Οι μελλοντικές ρήξεις και συγκρούσεις θα καταστούν αναπόφευκτες και

θα είναι καταστροφικές δια τον δυτικό κόσμο και τον πολιτισμό του. Η αναλαμβάνουσα Αυστρία την Προεδρία της ΕΕ ίσως χαράξει τη σωστή κατεύθυνση.

Οι ΗΠΑ παραμένουν η μοναδική υπερδύναμη, εγκλωβισμένη στη στρατηγική της παγκοσμιοποίησης. Αδυνατεί να «επιβάλει» τη δημοκρατία στο Ιράκ και να εξαλείψει τη διεθνή τρομοκρατία σε ένα πόλεμο φθοράς και αμφισβήτησης της ισχύος της, αναζητούσα νέα στρατιωτικά δόγματα περί επιχειρήσεων παγίωσης, σταθεροποίησης, αλλά και ερευνών και μελετών δια ακριβέστερα και φονικότερα οπτικά συστήματα.

Έτσι περίπου και εν συντομία έχει η ελληνική και η διεθνής κατάσταση που χρεώνεται στο νέο έτος 2006, που ευχόμεθα να είναι ειρηνικό και δημιουργικό και οι ηγέτες των χωρών να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να δώσουν λύσεις στα προβλήματα των λαών τους, ενθυμούμενοι πως η πεμπτούσια της πολιτικής είναι η προσφορά καλύτερης ζωής στους πολίτες.

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΠΕΙΛΕΣ - ΠΡΟΗΓΜΕΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΗΓΕΣΙΑ

Ομιλία Αντιστρατήγου ε.α. Δ. ΜΑΝΙΚΑ

Σε Συνέδρια, όπως αυτό που παριστάμεθα και σε παρεμφερείς εκδηλώσεις, παρουσιάζονται τρεις κυρίως τομείς ενδιαφέροντες την Εθνική Άμυνα και Ασφάλεια.

Ο **πρώτος** αφορά στην επικρατούσα διεθνώς κατάσταση και τις διαφαινόμενες εξελίξεις της με σκοπό, αφ' ενός να διαπιστωθούν, αξιολογηθούν και εκτιμηθούν, υπάρχουσες και πιθανές απειλές και αφ' ετέρου να κατατεθούν απόψεις και ίσως προτάσεις, για την αντιμετώπισή τους.

Ο **δεύτερος** περιλαμβάνει την προβολή από μέρους της Πολεμικής Βιομηχανίας, με την ευρεία έννοιά της, των πάσης μορφής προϊόντων της (όπως απλά και σύνθετα Οπτικά Συστήματα, Συστήματα Επικοινωνιών, Διοικήσεως και Ελέγχου, Συλλογής, Επεξεργασίας και Διανομής Πληροφοριών, μέχρι και Συστήματα Προσομοιώσεως απλών τεχνικών ή και μεγάλων παιγνίων Στρατηγικών και Τακτικών Επιχειρήσεων). Συνήθως, αυτή η **προβολή**, επιδιώκει να υποδείξει, και ίσως και να επιβάλλει, συγκεκριμένες Στρατηγικές και Τακτικές επιλογές, οι οποίες να οδηγήσουν στην αναπώτερπη αποδοχή και προμήθεια των προβαλλομένων προϊόντων.

Στον **τρίτο τομέα** τελικώς εντάσσονται καταθέσεις απόψεων, εκτιμήσεων και προτάσεων, για θέματα Οργανώσεως και Λειτουργίας, Διοικήσεως και Ελέγχου και αξιοποιήσεως του εμψύχου δυναμικού Εθνικής Αμύνης και Ασφαλείας. Αυτές οι καταθέσεις, βεβαίως και, προκύπτουν από άμεσο ή έμμεσο επηρεασμό, εξ' όσων συνάγονται εκ των άλλων τομέων ενδιαφέροντος (ακόμη και αν δεν έχει γίνει συγκεκριμένη αναφορά κατά τις επιμέρους θεματικές ενότητες).

Οι ακολουθούσες, δικές μου απόψεις ανήκουν στον **Τρίτο Τομέα** (είναι προσωπικής ακεραίας ευθύνης. Δεν δεσμεύουν τους Οργανωτές του Συνεδρίου και όποιο σχόλιο ή κρίσις επ' αυτών βαρύνει τον ομιλούντα). Αφορούν δε στην εξέταση των εμμέσων αλλά ισχυρών περιοριστικών στοιχείων, που προκύπτουν από τη μορφή των συγχρόνων απειλών και την τεχνολογία της Πολεμικής Βιομηχανίας, αλλά και από την κρατούσα αντίληψη, διαδικασιών και πρακτικής πολιτικής, επιλογής της Ηγεσίας των Ε.Δ. και επηρεάζουν την ανάδειξη στρατιωτικών Ηγετών και την άσκηση της Ηγεσίας τους. (Ενδεχομένως μέρος των παρόντων Συνέδρων, ουδόλως ενδιαφέρονται για το αντικείμενο, για την Εθνική Άμυνα και Ασφάλεια όμως, είναι εξόχως ζωτικών).

Σύγχρονες Απειλές

Οι σύγχρονες απειλές, οι αξιολογήσεις και εκτιμήσεις γι' αυτές, όπως και οι προτάσεις για την αντιμετώπισή τους, εντάσσονται και απασχολούν άλλες θεματικές ενότητες αυτού του Συνεδρίου, όπου οι κατάλληλοι, ειδικοί επί του αντικειμένου, διατρίβουν επ' αυτών.

Με κίνδυνο να μη συμπέσουμε, συμπεραίνοντας, εξ' όσων είναι παραδεκτά, ως διάχυτος άποψις, θα αναφέρω συνοπτικώς τη δική μου θέση.

Στο φάσμα των συγχρόνων απειλών, απότοκο των κοσμογονικών εξελίξεων της τελευταίας 15ετίας, και του σχεδιασμού αντιμετώπισεώς τους, έχει επικυριαρχήσει το σκέλος **Ασφάλεια** και περιλαμβάνει και την **Εθνική Άμυνα**.

Οι απειλές είναι δυνατόν να προέρχονται εκ του εγγύς και παγκοσμίου περιβάλλοντος, αλλά και εκ του εσωτερικού (εδώ ας μη γίνουν αναγωγές σε καταστάσεις παρελθόντος). Είναι δυνατόν να προέρχονται από μακράν ευρισκομένους, ίσως αγνώστους, αλλά τηλεκατευθυνόμενες να εκδηλωθούν στη χώρα με συμμετοχή συνειδητών ή και ασυνειδήτων οργάνων.

Η απόσταση το κατ' αρχήν αδιάφορο και η άγνοια της ύπαρξής τους, δεν αποκλείουν τη σχέση, τη συνεργασία, την υποκίνηση και εκμετάλλευση, των εγγύς και εντός γνωστών, από τους μακράν και αγνώστους και αντιστρόφως. Οι απειλές υπερβαίνουν όρια Κρατών, Ενώσεων και Συμμαχιών, διαχέονται **παγκοσμίως**, προκαλούν καταστάσεις και αναπαράγονται από αυτές. Τρομοκρατία - βία, αυταρχικά, ολοκληρωτικά, ασταθή και διεφθαρμένα καθεστώτα - Οργανωμένο Έγκλημα σε όλες τις μορφές του - Θρησκευτικός φανατισμός - νοσηροί Εθνικισμοί με «**παράλογες**» και «**παράξενες**» προβολές επιδιώξεων επεκτατισμού - αδιέξοδες διεκδικήσεις - μνησικακίες βεβαρυμένου ιστορικού παρελθόντος - χρονίζουσες τοπικές και περιφερειακές συρράξεις - υπόγειες παρεμβάσεις - και προκλητικές βίαιες επεμβάσεις, προσχηματικά νομιμοποιούμενες, συνθέτουν και διαμορφώνουν το πλέγμα των πιθανών απειλών και παράγουν παγκόσμιο κλίμα ανασφάλειας.

Τις μορφές και μεθόδους εκδηλώσεως αυτού του πλέγματος των απειλών κατά της χώρας, από κάθε πηγή και χώρο σχεδιασμού, εκπομπής και εκμεταλλεύσεως, τις γνωρίζουμε όλοι, τις συζητούμε, κατά ιδίαν έκαστος αντίληψη και κρίση, αλλά κατά την άποψή μου αντιπαρερχόμεθα, από κάθε σοβαρή προσπάθεια αντιμετώπισεώς τους, έχοντες υποστεί Μιθιδρατική εξοικείωση, από άλλους χορηγούς. Η εναπόθεση της ευθύνης Αμύνης και Ασφαλείας στις δαπάνες προμηθείας αμυντικών εξοπλισμών, Συστημάτων Ασφαλείας και εισαγομένων μαγικών λύσεων, ειδικών μεθόδων και τεχνικών, συνιστούν ασυγχώρητο «Αβδηριτισμό**». Η **παραμέληση** και ουσιαστικώς **υποβάθμιση** του ανθρωπίνου παράγοντα και η απαξίωση αρχών, θεσμών και κανόνων θα έχει συνέπειες, μη αναπληρώσιμες απ' όποια δαπάνη, εκσυγχρονισμό και δήθεν αναδιοργάνωση. Γιατί αυτό το πλέγμα των σημερινών και μελλούμενων απειλών, «Μείγμα συνθέτων εκδηλώσεων απροσδιορίστου μορφής, χρόνου και χώρου από**

την προειδοποιητική απειλή μη εκδηλουμένης μικρής τρομοκρατικής ενέργειας, μέχρι την άσκηση αφορήτων πιέσεων καταναγκασμού, απειλών και ίσως θερμών επεμβάσεων, σ'όλο το φάσμα των ειδικών εθνικών προβλημάτων και αδυναμιών μας, θέτει ζήτημα ποιότητας και επάρκειας, Στρατιωτικών Ηγετών όλων των κλιμακίων των Ε.Δ. και Σ.Α. και λειτουργικής ενάσκησης της Ηγεσίας τους. Περί αυτών όμως στο τελευταίο μέρος της παρουσιάσεως.

Πολεμική Βιομηχανία Σύγχρονης Τεχνολογίας

Σε Συνέδρια, όπως αυτό που συμμετέχουμε, σε παρεμφερείς εκδηλώσεις και διαφόρους εκθέσεις, αλλά και με ειδικές επιδείξεις, προσκαλούμενοι οι αυτόκλητοι εκπρόσωποι της Πολεμικής Βιομηχανίας παρουσιάζουν τα σύγχρονης τεχνολογίας διατιθέμενα προϊόντα τους. Είναι παραγόμενα, σχεδιαζόμενα και ενίοτε ως συχνά, απαξιωμένα ή αποσυρόμενα. Μας επιδεικνύουν, με ωραίες εικόνες και πίνακες και ακόμη ωραιότερες διαφημιστικές ταινίες και προσομοιώσεις, τις εφαρμογές, της υψηλής τεχνολογίας τους, στα διάφορα Συστήματα Οπλισμού, Επικοινωνιών, Επιχειρήσεων κ.λ.π. όπως τα ανέφερα και στην εισαγωγή αυτής της παρουσιάσεως. Όλη αυτή η δραστηριότητα ουδέν έχει μεμπτόν, όταν γίνεται στη λογική της εμπορευματικής πολιτικής προσφοράς των προϊόντων, καθίσταται όμως επικίνδυνη, όταν επιχειρεί να προβάλλει την εντύπωση κυριαρχίας και επιβολής ενός περιβάλλοντος ηλεκτρονικού-ρομποτικού και αντιστοίχων λειτουργικών μηχανισμών, οι οποίοι οδηγούν σε αυτοματοποιημένες διαδικασίες ερεθισμών και αντιδράσεων, προκλήσεων και αποφάσεων.

Αυτή η εντύπωση, συνεχώς και επιμόνως ενισχυόμενη και με τη χρήση και άλλων, εκτός των εντυπωσιακών παρουσιάσεων, μέσων και μεθόδων, τείνει να εξελιχθεί σε πεποίθηση, και οδηγεί, με σπουδή και φοβίες, στην απαξίωση Μέσων και Συστημάτων που δεν έχουν ακόμη πλήρως αναπτυχθεί και αποπληρωθεί, διαδικασιών που δεν έχουν αφομοιωθεί και αναδιοργανώσεις σχημάτων, που δεν πρόλαβαν να λειτουργήσουν και να αξιολογηθούν, αφού ήσαν ήδη προσχήματα, μεταφοράς ενοχικών άλλοθι σε προηγούμενα, τα οποία δεν υπηρετήθηκαν και καταδικάστηκαν ως «τράγοι αποδιοπομπαίου».

Προσωπικά ανατριχιάζω όταν ακούω «αναδιοργάνωση των Ε.Δ.» και ιδίως όταν την εκφωνούν ημιμαθείς ή αδαείς απολαμβάνοντας την παρηχητική της λέξεως γοητεία, αδυνατούντες όμως να πουν, με δυο λόγια, ποιο ήταν το λάθος του αναδιοργανούμενου και προ πάντων τι έφταιξε το αναδιοργανούμενο σχήμα ή οι υπηρετούντες και ελέγχοντες σ' αυτό.

Ένα άλλο προϊόν αυτής της εντυπώσεως/πεποιθήσεως είναι η επιφερομένη, ακουσίως, μείωση σημασίας του ανθρωπίνου παράγοντος και ο υπονοούμενος περιορισμός του είτε σε ρόλο Χειριστού Οπλικών Συστημάτων ή διαφόρων Ηλεκτρονικών Συσκευών, είτε σε ρόλο εξειδικευμένου αναλυτή/εκτιμητή μέσω «Σεναρίων» προκαθορισμένων, τυποποιημένων και προεγγεγραμμένων σε **Προγράμματα/Υποδείγματα**.

Αν αυτή η εντύπωση/πεποίθηση, όπως υποβάλλεται και καλλιεργείται, εμπειρωθεί, θα οδηγηθούμε στην επικίνδυνη διαπίστωση, μείωσης της σκέψης, κρίσης και εκτιμήσεως ως κυρίων παραγόντων της **Αποφάσεως**. Ακόμη περισσότερο στην απομείωση και ουσιαστική εξάλειψη της προσωπικής ευθύνης, αλλά και την **τραγική υποβάθμιση της Ηγετικής Ευθύνης**.

Εκτίμηση και Ευθύνη αποτελούν τα βασικά στοιχεία που οδηγούν στην ΑΠΟΦΑΣΗ, η οποία συνιστά το κύριο και ουσιαστικότερο στοιχείο της Ηγεσίας, η ποιότητα της οποίας αποδεικνύεται από την ικανότητα ορθής και επικαίρου εκτιμήσεως που οδηγεί σε υπεύθυνα και σώφρονα ΑΠΟΦΑΣΗ. Για όσα υπαινιχθήκα, κάνετε μόνοι σας τις αναγωγές. Πρόσφατα είναι τα συμβάντα, δυστυχώς πολλά και σοβαρά.

Ας έλθουμε στο τρίτο μέρος αυτής της καταθέσεως. Η επικεφαλίδα της

Ηγέτης ή Ηγήτωρ και Ηγεσία

Για να προλάβω ενδεχομένη, εξ υπαιτιότητός μου, παρανόηση, διευκρινίζω, ότι αυτές οι λέξεις ακόμα και στα λεξικά συγγέονται μέχρι ταυτοσημίας. Εδώ προτάσσεται ο Ηγέτης ή Ηγήτωρ και η Ηγεσία αναφέρεται είτε ως το έργο του Ηγέτη, είτε ως καθολική έννοια του συνόλου των Ηγητόρων, είτε ως χαρακτηρισμός ενεργειών και δραστηριοτήτων.

«Ηγέτης» είναι ο επικεφαλής ενός συνόλου, ο οποίος όμως δεν έλκει την ιδιότητα του «Ηγέτη» εκ της θέσεως, εις την οποίαν ορίσθηκε, διορίσθηκε ή εκλέχθηκε. Κάθε Αρχηγός, Διοικητής, Διευθυντής ή Συντονιστής, δεν είναι και «Ηγέτης». Η συγκρότηση, η δράση, η συμπεριφορά, οι γνώσεις, αλλά κυρίως ο χαρακτήρας αναδεικνύουν τον «Ηγέτη» και αυτή είναι η ειδοποιός διακριτική διαφορά του «ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ», ανεξάρτητα από το επίπεδο ή κλιμάκιο Διοικήσεως, που θητεύει. Μπορεί να έχουμε εξαιρετικούς Διοικητές υψηλών κλιμακίων, αλλά να μας προκύψει ΕΝΑΣ ΗΓΕΤΗΣ Διοικητής Λόχου.

Γι' αυτόν τον, οποιουδήποτε βαθμού και κλιμακίου, «Ηγέτη», θα αναφέρω επιλεκτικά τα κατά τη γνώμη μου θετικά χαρακτηριστικά αναδειξέως του, τα οποία φυσικά δεν είναι συνταγή απομιμήσεώς του.

Πιστεύει στο έργο του και πείθει υφισταμένους και προϊσταμένους για την εκτέλεσή του.

Εμπνέεται από την πίστη του και εμπνέει όσους διοικεί.

Δεν αναζητεί την επιβεβαίωση, αλλά την έχει ως εσωτερική δύναμη αυτοελέγχου.

Επωμίζεται τις ευθύνες του και ασκεί τις εξουσίες του.

Ελέγχει τους υφισταμένους του, όχι ως τιμωρός, αλλά για να εμπεδώσει την απόλυτη πεποίθηση, πως κάθε πράξη ή παράλλειψη δεν του διαφεύγει. Επιβάλλει την άσκηση παρομοίου ελέγχου σε όλους τους υφισταμένους του Διοικητάς.

Επιβάλλει σε όλους την ανάληψη και ανταπόκριση στις ευθύνες τους, αλλά και την άσκηση των εξουσιών που τους αντιστοιχούν.

Έχει σταθερό σκοπό και μόνιμο στόχο την ικανότητα και ετοιμότητα εκπληρώσεως της αποστολής του, με αυτούς που έχει και με όποια μέσα του διατίθενται.

Πιστεύει ότι, το προσωπικό, του οποίου ηγείται και τα μέσα, που του διατίθενται, αποτελούν ιερό εθνικό καταπίστευμα και αναλόγως τα διαχειρίζεται.

Εξασφαλίζει ότι το προσωπικό και τα μέσα, που έχει, θα δώσουν το 100% των ικανοτήτων και δυνατοτήτων τους σε κάθε αποστολή.

Έχει τη μόρφωση και τις γνώσεις που απαιτούνται και μαθαίνει ότι καινούργιο και αναγκαίο ώστε οι υπολογισμοί, οι εκτιμήσεις, και οι αποφάσεις του να είναι ορθές και η χρησιμοποίηση προσωπικού και μέσων κατάλληλη και προ πάντων αποτελεσματική άνευ υπερβολικής καταπονήσεως.

Καλλιεργεί το φρόνημα, αλλά δεν το επικαλείται και δεν το εκμεταλλεύεται.

Επηρεάζει αλλά δεν επηρεάζεται.

Προσφέρει για την επιτυχία αυτών που πιστεύει και στοχεύει και προσφέρεται βιώνοντας ολοκληρωτικά αυτή την υπηρεσία του, χωρίς επιδίωξη ή προσδοκία αμοιβών και ανταλλαγμάτων.

Τους υφισταμένους και συνεργάτες του αμοίβει και επαινεί, όπως και ελέγχει.

Είναι προσηνής και των πάντων κοινωνός αλλά δεν εκτίθεται.

Είναι **χαρακτήρας** ο οποίος χαράσσει, αλλά δεν χαράσσεται.

Είναι μοναχικός γιατί είναι μοναδικός.

Αυτός είναι ο πραγματικός Ηγέτης, που τον πιστεύουν και τον εμπιστεύονται.

Γύρω από τη ζωή, τη δράση και τη μοναξιά του παράγονται και διαδίδονται πολλά, που δημιουργούν το μύθο του. Αυτόν το μύθο άλλοι φθονούν, άλλοι μκκτηρίζουν και άλλοι προσπαθούν να μιμηθούν. **Ο μύθος μένει, όσο, και ο παραγωγός του Ηγέτης, παραμένει αυτός που είναι.** Κάθε μιμητής που επιχειρεί, από την επώαση της τεχνητής μυθολογίας, να εκκολαφθεί, ως ηγετική οντότητα, διαπιστώνει ότι το αυγό είναι κλούβιο και παράγει μόνο δυωδία.

Η ανάδειξη Ηγετών, αυτής της περιγραφής σε όλο το βάθος και πλάτος της στρατιωτικής ιεραρχικής πυραμίδας και ιδιαίτερος στα ανώτερα κλιμάκια και την κορυφή της. Θα καθιστούσε περιττή την ενασχόληση οιαδήποτε, εκτός Ε.Δ. και Σ.Α. με τα θέματα Εθνικής Αμύνης και Ασφαλείας. Μένει όμως ευχή ανέφικτος. Δυστυχώς τα κριτήρια επιλογής της Ηγεσίας πόρρω απέχουν των προσδιοριστικών του Ηγέτη χαρακτηριστικών και αν κάποια σε κάποιους επιλεξιμους και επιλεγόμενους υπάρχουν δεν μετρούν.

Από αιτίες υπονοούμενες, επικυριαρχεί η επιλογή του «καταλληλοτέρου», ως τοιούτος δε νοείται ο κατά περίπτωση «χρησιμότερος» για τη διαχείριση συγκεκριμένων ενεργειών και δραστηριοτήτων, που έχουν σχέση με ανομολόγητες σκοπιμότητες χρησιμοποίησης των Ε.Δ., όχι όμως και με τη μεγιστοποίηση των ικανοτήτων και δυνατοτήτων τους για την Εθνική Άμυνα και Ασφάλεια.

Η «Ηγεσία» των Ε.Δ. μετά από μακροχρόνια εφαρμογή αυτής της πρακτικής κατά τις διαδικασίες επιλογής της, έχει καταστεί επ' εσχάτων **Άφωνη**. Με τις διάφορες δε, δήθεν «εκσυγχρονιστικές» αναδιοργανώσεις, και τη δημιουργία «**παραεπιτελικών εκτοπλασμάτων**» (τα οποία ονοματίζονται με βρυχηθμούς από τα πρώτα γράμματα των λέξεων των σιδηροδρομικών επωνυμιών τους) σταυλιζομένων στο περίφημο ΕΠΥΕΘΑ και τις περί αυτό Γραμματείες, η «Ηγεσία» απωθείται σε **ΑΒΟΥΛΙΑ**. Τυπικώς εισηγείται προαποφασισμένα, οι επιφυλάξεις της, έστω, δεν εισακούονται και **τελικώς προσυπογράφει**, όσα οι σταυλιζόμενοι αδαείς, αμαθείς, κακοήθεις και ενίοτε διαπεπλεγμένοι κομματοφύλακες μεθοδεύουν και απεργάζονται. Συγχρόνως και δυστυχώς συναινεί, κατά τις κρίσεις Στελεχών και τις επιλογές των τοποθετήσεων, σε υποδείξεις (μάλλον εντολές), εκκινούσες από κριτήρια άσχετα με τις ανάγκες, αρχές κρίσεως και αξιολογήσεως των Ε.Δ. Το φαινόμενο δε αυτό διαχέεται μέχρι το χειρισμό και των κληρωτών.

Αυτή η πρακτική της επιλογής του «καταλληλοτέρου» (χρησιμότερου) της κορυφής, στιγματίζει την αξιοπιστία του (στους κατωτέρους), αμαυρώνει το κύρος του και αποδίδει αλλότριες σκοπιμότητες και στην πλέον προφανώς ορθή απόφαση και πράξη του.

Περαιτέρω δε έχει τραγικές επιπτώσεις επί των κατωτέρων Στελεχών. Εξασθενεί τα στοιχεία πίστεως και αφοσίωσης στο υπηρεσιακό καθήκον, αποπροσανατολίζει στον τομέα της εκπαίδευσής και ατομικής μορφώσεως, οδηγεί σε αναζήτηση, επίδειξη και διάθεση στοιχείων «καταλληλότητας» και «χρησιμότητας». Τελικώς διαμορφώνει Στελέχη τα οποία ανεξαρτήτως ατομικών γνώσεων, ικανοτήτων και δεξιοτήτων, δρουν και ενεργούν θεσιθηρευτικά, ωφελμιστικά και απευθυνοποιημένα, διατιθέμενα προς ένταξιν και χρήσιν. Φυσικά οι χαρακτήρες, των με το χρόνο, χαράσσονται ανεξίτηλα από τα διαβρωτικά χαρακτηριστικά της «καταλληλότητας» και «χρησιμότητας».

Όταν έλθει δε ο χρόνος και βρεθούν στον προθάλαμο αναμονής της κορυφαίας επιλογής, καθιστούν εύκολο τον εντοπισμό του «χρησιμότερου» για τον οποίον άλλωστε, εξ εθισμού, προσφέρονται και διευκολύνουν προσφερόμενοι, αλλά και με άλλην έννοια προσφέροντες τους συνυποψηφίους.

Η ανοχή, αν μη και επιβολή αυτού του κλίματος οδηγεί στην ουσιαστική απευθυνοποίηση της Ηγεσίας και απόσβεση κάθε πιθανότητας αναδείξεως πραγματικών Στρατιωτικών Ηγετών.

Εδώ ας μην υπάρξει παρανόησις. Άλλο θέμα είναι ο σεβασμός και η πίστη στο Σύνταγμα και τους Νόμους με όσα αυτοί επιβάλλουν, και άλλο η προσαρμογή και υποταγή στο κλίμα του «χρησιμότερου».

Τι μέλλει γενέσθαι; Δεν αναστρέφεται αυτό το κλίμα. Βεβαίως και ασφαλώς αν αυτοί που συγκροτούν την «Ηγεσία», ο καθείς ενσυνειδήτως τηρήσει το Σύνταγμα, τους Νόμους και τους Κανονισμούς και επωμιζόμενος τις ευθύνες του, ασκήσει τις εξουσίες του. Η δε Πολιτική Ηγεσία, αφήσει τις αλχημείες των παραεπιτελικών εκτοπλασμάτων και αρκестθεί στις, πράγματι υπεύθυνες, υπηρεσίες των Γενικών Επιτελείων, εμπιστευομένη την νομιμοφροσύνη των Στελεχών.

Η κλεψύδρα αδειάζει και άλλοι επόμενοι **«βούλονται αγορεύειν»**. Επομένως και συμπερασματικώς :

- Το πλέγμα των συγχρόνων απειλών «Ένα μείγμα συνθέτων εκδηλώσεων, πολυποίκιλης μορφής, εκτάσεως, εντάσεως, χώρου και χρόνου, από την προειδοποίηση, μη εκτελουμένης, μικρής τρομοκρατικής ενέργειας, μέχρι της παγκόσμιας κατακραυγής, πιέσεων και απροειδοποίητων ισχυρών θερμών επεμβάσεων». Επηρεάζει την Στρατιωτική Ηγεσία, πειστικά. Δεν επιτρέπει χαλάρωση. Απαιτεί και επιβάλλει συνεχείς εκτιμήσεις, αναθεωρήσεις και προσαρμογές Σχεδίων και Δυνάμεων, λεπτές και πολυσύνθετες διαδικασίες προληπτικών, αποτρεπτικών και κατασταλτικών ενεργειών. Πολυεθνικές συμμετοχές, αλλά και αυστηρώς εθνικές προτεραιότητες.
- Η παροχή, από μέρους της παγκόσμιας Πολεμικής Βιομηχανίας «πληθώρας, συνεχώς εξελισσομένων, Συστημάτων Οπλισμού, Διοικήσεως-Ελέγχου, Επικοινωνιών, Παραγωγής, Διακινήσεως και Διαχειρίσεως Πληροφοριών», δημιουργούν την εντύπωση περιορισμού του ανθρωπίνου παράγοντα και κυρίως της «Ηγετικής Προσωπικότητας» και της υπ' αυτής ασκουμένης «Ηγεσίας», στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Στη θέση τους υποκαθίστανται χειριστές και αναλυτές (στα πλαίσια αυτοματοποιημένων διαδικασιών), σκεπτόμενοι και ενεργούντες μηχανηστικά (ρομποτικά), επί τη βάσει σεναρίων προετοιμασμένων, προσχεδιασμένων και προεγγεγραμμένων.

Ακόμη δια της προβολής και δι' άλλων μέσων και μεθόδων, επιδιώκεται να επιβληθούν στην Ηγεσία συγκεκριμένες στρατηγικές και τακτικές επιλογές, που θα οδηγήσουν στην αναπότρεπτη αποδοχή και προμήθεια των προβαλλομένων προϊόντων και κάθε συναφή εξ αυτής εξάρτηση.

- Για να αντιμετωπισθούν οι αυξημένες αυτές πιέσεις επί της Στρατιωτικής Ηγεσίας, είναι απαραίτητη η ανάδειξη Ηγετών και Ηγεσίας αναλόγων προσόντων, ικανοτήτων και ηθικού αναστήματος, χαρακτηριζομένων, από την κλασσικής αντιλήψεως, μορφή «Ηγέτη» που περιγράψαμε με αυξημένες όμως γνώσεις χρησιμοποίησης (όχι χειρισμού) των Μέσων και Συστημάτων. Αυτής της μορφής ο Ηγέτης οφείλει να εξασφαλίσει τη διάχυση της «Ηγεσίας» του, ως τη βάση της εκτελέσεως. Η πρακτική όμως που, από καιρού, επικρατεί στον τόπο μας, για την επιλογή και χρησιμοποίηση της «Ηγεσίας» των Ε.Δ., διαμορφώνει νοοτροπία φθοροποιό, για την ποιότητα Ηγετών και Ηγεσίας.

Υπάρχει θεραπεία; Βεβαίως και την προανέφερα. Την επαναλαμβάνω με σαφήνεια. Η εκ των Ηγετών συγκειμένη Ηγεσία των Ε.Δ., μακάρι η σημερινή, οφείλει, νομοταγώς ενεργούσα (όχι βεβαίως ως Στρατιωτικός Σύνδεσμος ή άλλο συναφές μη νόμιμο) ως ΣΑΓΕ, να αναδεχθεί και επωμισθεί τις ευθύνες της και να ασκήσει τις, προς τις Ε.Δ., υποχρεώσεις της, ώστε πράγματι αυτές να τείνουν και να γίνουν ιερό εθνικό καταπίστευμα, αναλώσιμο μόνο για την Εθνική Άμυνα και Ασφάλεια της χώρας. (Άμποτε, κί' αφέονται τότε αι αμαρτίαι όλων και των προκατόχων).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005»

Υποναύαρχος (ε.α.) Φ. Καμπέρης ΠΝ

Την 3και 4 Νοεμβρίου 2005 πραγματοποιήθηκε στο Πολεμικό Μουσείο το τέταρτο διεθνές συνέδριο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005».

Στο συνέδριο πραγματοποιήθηκαν τριάντα (30) εισηγήσεις από Έλληνες και ξένους (ΗΠΑ, Μ. Βρετανία, Ινδία,) εν ενεργεία και αποστρατεία στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, Ακαδημαϊκούς, Διπλωμάτες, Έλληνες και ξένους (Μ. Βρετανία, Ρουμανία) Πανεπιστημιακούς, στελέχη Δημοσίων Ελληνικών και Ιδιωτικών Ελληνικών και ξένων επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, καθώς και του Ελληνικού εξειδικευμένου τύπου. Η πλειονότης των συνέδρων ήσαν στελέχη των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων από τα Επιτελεία των Κλάδων, των Σχηματισμών και του ΓΕΕΘΑ, στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας, σπουδαστές της ΣΕΘΑ, σπουδαστές της Διπλωματικής Ακαδημίας, σπουδαστές παραγωγικών Σχολών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, φοιτητές του Παντείου Πανεπιστημίου, καθώς και μεγάλος αριθμός αποστράτων συναδέλφων, μελών της Εταιρείας μας, επιχειρηματιών και ατόμων από διάφορους χώρους απασχολήσεως. Στο Συνέδριο συμμετείχαν επίσης στρατιωτικοί και πολίτες εκπρόσωποι ή σύνδεσμοι αντιστοίχων Ινστιτούτων Στρατηγικών Μελετών του Εξωτερικού (Ινδία, Αίγυπτος, Ρουμανία), καθώς και Έλληνες και ξένοι Πρέσβεις (ΗΠΑ) και εκπρόσωποι Πρεσβειών διαφόρων χωρών στην Αθήνα.

Στις ενότητες του συνεδρίου εξετάσθηκαν θέματα Στρατηγικής, Γεωπολιτικής και Διεθνών σχέσεων στο ευρύτερο περιβάλλον του Εθνικού χώρου, αλλά και στην περιοχή της Νότιας Ασίας με επίκεντρο την Ινδία, Συγχρόνων Στρατιωτικών Επιχειρήσεων, Ηγεσίας και Διεθνούς Δικαίου (με έμφαση στο Δίκαιο του Πολέμου), Ασυμμέτρων Απειλών, Τεχνολογικών Εξελίξεων στους πολλαπλασιαστές ισχύος περιλαμβανομένων οπλικών συστημάτων, συστημάτων διοικήσεως ελέγχου και πληροφοριών, νέων τελευταίας γενεάς μονάδων, λήψεως αποφάσεων στις επιλογές αμυντικού υλικού και εξοπλιστικών προγραμμάτων, καθώς και θέματα Οικονομίας, Ενέργειας και Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, σε επίπεδο στρατηγικής.

Οι εισηγήσεις έχουν καταγραφεί και σε σύντομο διάστημα, για όσες έχει παραχωρηθεί το δικαίωμα αυτό, θα περιληφθούν στα υπό έκδοση από την ΕΛΕΣΜΕ πρακτικά του συνεδρίου.

Τα γενικά συμπεράσματα του συνεδρίου είναι τα ακόλουθα:

Τα θέματα Στρατηγικής εξετάζονται μέσα σε ένα πολυπολικό αναθεωρημένο από πλευράς απειλών περιβάλλον ασφαλείας, με

κύριους παράγοντες τις διεθνείς σχέσεις, τη διπλωματία και τη στρατιωτική ισχύ, αλλά και σε συνάρτηση με άλλες παραμέτρους κοινωνικές, οικονομικές κλπ, μεταξύ των οποίων αυτή του κυρίαρχου αισθήματος των πολιτών το οποίο είχε αγνοηθεί και τώρα προβάλλει εντονότατα καθόσον δεν είναι νοητό να έρχεται σε διάσταση με τις κεντρικές επιλογές των Ηγεσιών.

Κίνδυνοι που αποτελούν σήμερα παγκόσμιες χωρίς όρια και σύνορα απειλές, είναι η τρομοκρατία, ο πυρηνικός κίνδυνος και η καταστροφή του περιβάλλοντος. Οι απειλές αυτές δύνανται να περιορισθούν εφόσον ο ΟΗΕ και οι λοιποί διεθνείς και περιφερειακοί οργανισμοί επανεύρουν το κύρος τους, ενισχυθούν θεσμικά και υιοθετηθούν μηχανισμοί επιβολής των αποφάσεών τους. Πρωτίστως όμως, εφόσον οι ισχυρές Δυνάμεις αποφασίσουν να θυσιάσουν κάποια από τα συμφέροντά τους σχετιζόμενα με την ανάπτυξη, την εκμετάλλευση και τον ηγεμονικό τους ρόλο, προς το συμφέρον της ολόκληρης.

Σε εθνικό επίπεδο, η παραδοσιακού τύπου Απειλή εξακολουθεί να προέρχεται από την Τουρκία η οποία παρά την ελληνική και κυπριακή στήριξη στην πορεία της προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, συνεχίζει τις προσπάθειες να αναδειχθεί σε περιφερειακή δύναμη και να ανατρέψει προς όφελός της το status quo στο Αιγαίο. Η πολιτική αυτή της Τουρκίας με αποδέκτες την Κύπρο και την Ελλάδα δεν αναμένεται να αλλάξει μεσοπρόθεσμα.

Ο ευρωπαϊκός μετασχηματισμός της Τουρκίας και η συνακόλουθη ένταξη της στην Ε.Ε. ενδέχεται να ανατραπούν στην προσπάθεια να αποφευχθεί υποταγή του Τουρκικού κατεστημένου στην πολιτική ηγεσία και η χώρα αυτή να οδηγηθεί σε ειδική σχέση με την Ε.Ε..

Παρά την ένταξή της στην ΕΕ, ή Κύπρος δεν αισθάνεται περισσότερο ασφαλής. Η σταθερότητα στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, δεν πρόκειται να βελτιωθεί εκτός αν η Τουρκία πάψει να απειλεί την Κύπρο και εμμέσως την Ελλάδα και αναδειχθεί η Κύπρος σε χώρα με στοιχειώδη συστατικά κρατικής κυριαρχίας με την επίλυση του Κυπριακού.

Το NATO η ΕΕ και οι ΗΠΑ έχουν μετατοπίσει το ενδιαφέρον τους στα Βαλκάνια και την ΝΑ Μεσόγειο απ'όπου ελέγχεται το τρίγωνο της αστάθειας Μαύρη Θάλασσα-Κεντρική Ασία -Βόρειος Αφρική, στο οποίο περιλαμβάνονται οι πηγές και οι άξονες μεταφοράς των ζωτικών πόρων για τη Δύση, με διαφορετικές όμως διατλαντικές και Ευρωπαϊκές προσεγγίσεις όπως κατέστη εμφανές κατά την εκστρατεία στο Ιράκ που δίχασε την Ευρώπη.

Στην περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων, διαφαίνεται κατ'αρχήν δυνατό ένα νέο status quo στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Η προοπτική ένταξης χωρών των Βαλκανίων σε περιφερειακούς και διεθνείς οργανισμούς συμβάλλει στη σταθερότητα, όμως η στάση και η πολιτική των ΗΠΑ στην περιοχή δρα αποσταθεροποιητικά, καθώς οι δρομολογούμενες με

ευθύνη των ΗΠΑ εξελίξεις ενθαρρύνουν, αν όχι καθιστούν εφικτή δια του Κοσόβου, την ιδέα της μεγάλης Αλβανίας, την παράλογη σφετεριστική στάση της FYROM και την αποσταθεροποίηση της Σερβίας, βάζοντας στην ατζέντα εθνικιστικές τάσεις, μειονοτικά ζητήματα και αλλαγές συνόρων. Εφ'όσον όμως οδεύσουμε προς αλλαγή συνόρων στα Βαλκάνια, η χώρα που θα νομιμοποιείτο να εγείρει τέτοιου είδους αξιώσεις είναι η Ελλάδα, η οποία διαθέτει εκτός συνόρων εθνικές μειονότητες αναγνωρισμένες από διεθνείς συνθήκες.

Οι αμερικανικές δυνάμεις παραμένουν στην Ευρώπη πρωτίστως για τη προώθηση των εθνικών τους συμφερόντων είτε μαζί με τους ευρωπαίους συμμάχους, είτε μονομερώς. Αν και τα επόμενα χρόνια πρόκειται να υποστούν μειώσεις και περικοπές, διατηρούν τακτικά πυρηνικά και προς το παρόν συμβάλλουν στη αντιμετώπιση κινδύνων από την τρομοκρατία (Αφρική) και τη διακίνηση ανθρώπων και ναρκωτικών δια θαλάσσης (Κασπία). Στο πλαίσιο της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας, ο ρόλος τους είναι η προωθημένη άμυνα του ευρωατλαντικού χώρου με συνακόλουθο το μειωμένο συλλογικό ρόλο της Ευρώπης στη δική της άμυνα.

Το Ηνωμένο Βασίλειο ανταποκρινόμενο στις απαιτήσεις του νέου περιβάλλοντος ασφαλείας, προβαίνει σε αναθεώρηση του Ναυτικού Δόγματος που μέχρι τώρα είχε επίκεντρο το θαλάσσιο έλεγχο, προς την κατεύθυνση της απόκτησης ικανότητας εκστρατευτικής διακλαδικής δύναμews και προβολής στρατιωτικής και αεροπορικής ισχύος, σε οιοδήποτε σημείο του πλανήτη απαιτήσουν τα συμφέροντά του, έτσι ώστε να διεξάγει παρατεταμένες επιχειρήσεις στην ξηρά, που θα βασίζονται εξ ολοκλήρου σε υποστήριξη από θαλάσσης. Το νέο Ναυτικό Δόγμα φέρει στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος τις στρατηγικές θαλάσσιες μεταφορές.

Οι δυνατότητες της Ελληνικής Ναυτιλίας, της μεγαλύτερης στην Ε.Ε. σε συνδυασμό με την από μακρού ύπαρξη εμπειρίας και υποδομής στον κρατικό μηχανισμό, καθιστούν χρήσιμη και οικονομικά συμφέρουσα τη συνεισφορά στις Νατοϊκές και Ευρωπαϊκές επιχειρήσεις του Πολυεθνικού Συντονιστικού Κέντρου Στρατηγικών Θαλασσιών Μεταφορών (AMSCC) της Αθήνας.

Η επιβράδυνση της διαδικασίας συμφωνίας επί του ευρωπαϊκού συντάγματος επιβραδύνει και την Κοινή Ευρωπαϊκή Πολιτική Άμυνας και Ασφάλειας (ESDP) ενισχύοντας το υπέρ των ΗΠΑ ετεροβαρές της διατλαντικής σχέσης στον τομέα της άμυνας. Οι ΗΠΑ επιμένουν στο δικαίωμα της «πρώτης άρνησης» του NATO για ευρωπαϊκές στρατιωτικές επιχειρήσεις εκτός συνόρων, ενώ η Ευρώπη που αρνείται σε χώρες εκτός Ε.Ε. τέτοιο δικαίωμα, δεν έχει την πολιτική βούληση να χρηματοδοτήσει δημιουργία ισχυρών ευρωπαϊκών στρατιωτικών ικανοτήτων αν και οι απαιτούμενοι πόροι θα μπορούσαν να διατεθούν με σχετική άνεση.

Ο Διατλαντικός Δεσμός παραμένει στρατηγική επιλογή και των δύο πλευρών. Με την άμυνα των συνόρων της να παραμένει στο NATO, η Ε.Ε. κατευθύνει μεν την οικονομική και πολιτική της ισχύ προς τη δημιουργία οικονομικών, πολιτιστικών, αναπτυξιακών και κοινοτικών δεσμών μεταξύ κρατών και κοινωνιών, αλλά η

συλλογική στρατιωτική της ισχύς δεν συνάδει προς το παρόν με την επιδίωξη της να καταστεί «παγκόσμιος παίκτης».

Με δεδομένο ότι η Ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια δεν καλύπτει προς το παρόν τα σύνορα της Ε.Ε. και ότι μία ενδεχόμενη αποτυχία της Τουρκίας να ενταχθεί πλήρως στην Ε.Ε. (ακόμη και αν κατέληγε σε ειδική σχέση πράγμα που αποτελεί και το δυσμενέστερο σενάριο), θα εξαγόταν προς το Αιγαίο με νέες σοβαρές κρίσεις, η εθνική άμυνα πρέπει να βασίζεται στις εθνικές Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας. Για το λόγο αυτό οι Ελληνικές ΕΔ θα πρέπει να ενισχυθούν πολλαπλώς τα επόμενα χρόνια αντί να συρρικνώνονται (πχ να μη πραγματοποιηθεί περαιτέρω μείωση της θητείας των στρατευσίμων) ώστε να είναι εις θέσιν πρωτευόντως να αντιμετωπίσουν την τουρκική απειλή και συμπληρωματικά να ικανοποιούν τις διεθνείς και συμμαχικές υποχρεώσεις.

Κίνδυνοι για την ασφάλεια όπως η διεθνής τρομοκρατία, τα κράτη παρίες, το οργανωμένο έγκλημα κ.α. δημιουργούνται από το αίσθημα ανασφάλειας που πηγάζει από την υποβάθμιση των ανθρώπινων αξιών και επιπέδου ζωής, τα διαφορετικά επίπεδα ανάπτυξης, παιδείας κλπ. Σε περιβάλλοντα όπου κοινωνικοί παράγοντες δημιουργούν αίσθημα ατομικής ανασφάλειας, η επιχειρηματολογία για περιφερειακή και παγκόσμια ασφάλεια και θεσμούς, έχει μικρή απήχηση.

Η Ρουμανία μία χώρα που υστερεί σε σχέση με τη Δύση σε αρκετούς κοινωνικούς δείκτες, έχει επιτύχει σημαντική πρόοδο και η ένταξή της στις ευρωπαϊκές δομές, που τώρα χάρη στις προσπάθειές της επίκειται, θα συμβάλει στην περαιτέρω ανάπτυξη, πρόοδο και ασφάλειά της.

Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και του εμπορίου και ιδιαίτερα η ελεύθερη διακίνηση του διεθνούς κεφαλαίου, το διαδίκτυο, η κατάργηση διοικητικών φραγμών, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί, εκπαιδευτικές και φιλανθρωπικές πρωτοβουλίες, καθώς και οι τόποι θρησκευτικής λατρείας, είναι μερικά από τα στοιχεία που εκμεταλλεύεται η διεθνής τρομοκρατία για να υλοποιεί τους σκοπούς της. Η θρησκευτική φονταμενταλιστική τρομοκρατία που έχει από την προηγούμενη δεκαετία μεταφερθεί στα Δυτικά Βαλκάνια και με δυνατότητα πλέον να επιχειρεί στη Δυτική Ευρώπη, μπορεί κατ'αρχήν να περιορισθεί με τον εκδημοκρατισμό και την ένταξη των χωρών των Βαλκανίων στις ευρωπαϊκές δομές, αλλά και με τον έλεγχο, περιορισμό, ή άρση αδείας των προαναφερθέντων δραστηριοτήτων στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης, ως αποτέλεσμα μιας διευρυμένης συνεργασίας στον τομέα των πληροφοριών.

Η εμπειρία από τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας στον τομέα της ασφάλειας ήταν μεν αποτέλεσμα προσπαθειών αλλά και υψηλού κόστους. Αξιοποιείται όμως κατάλληλα στη μεταολυμπιακή περίοδο, με συμβολή στη διαχείριση της καθημερινότητας, στη διαχείριση κρίσεων, με εξαγωγή σε ενδιαφερόμενες χώρες και με τη δημιουργία ασφαλούς περιβάλλοντος που συνεπάγεται προσέλκυση επενδύσεων και τουρισμού.

Το παγκόσμιο κέντρο βάρους έχει αρχίσει να μετακινείται προς την Ασία, την ήπειρο εκείνη που διαθέτει τα μεγαλύτερα αποθέματα πλουτοπαραγωγικών πηγών παγκοσμίως και εντός της οποίας, η Ινδία αποτελεί τη μεγαλύτερη και σταθερότερη δημοκρατία. Οι παρεμβάσεις και τα συμφέροντα των μεγάλων «παικτών» όπως οι ΗΠΑ, η Κίνα και η Ρωσία, σε συνδυασμό με την ύπαρξη «πυρηνικών» χωρών, αποτελούν σημαντικούς παράγοντες διαμορφώσεως του γεωστρατηγικού περιβάλλοντος της περιοχής.

Η Ινδία, χώρα με πυρηνικά όπλα, αποκτά το ειδικό βάρος και το ρόλο που της αρμόζει στη περιοχή της και παγκοσμίως, επιδιώκοντας παράλληλα να αντιμετωπίσει τα εσωτερικά της προβλήματα της φτώχειας, του αναλφαβητισμού και της δραστηριότητας των εξτρεμιστικών ομάδων.

Η κατοχή πυρηνικών όπλων μπορεί να αποτελεί σταθεροποιητικό παράγοντα σε συγκεκριμένες περιοχές με διενέξεις, όχι όμως όταν η διάδοσή τους επιχειρείται σε απρόβλεπτα καθεστάτα και χώρες που υποθάλλουν τη τρομοκρατία και το θρησκευτικό φονταμενταλισμό και εξτρεμισμό.

Οι κοινωνίες χρειάζονται ηγέτες. Η αντικατάσταση των ηγετών με «διαχειριστές» δεν έχει εφαρμογή στο σημερινό κόσμο.

Η ανάγκη για ανάδειξη ηγετικών προσωπικοτήτων σε ηγετικές θέσεις αξιοκρατικά και όχι με τη σκοπιμότητα του πολιτικά χρησιμότερου, είναι πλέον επιτακτική σήμερα που το πλέγμα των συγχρόνων απειλών, σε συνδυασμό με τη παροχή συνεχώς εξελισσομένων συστημάτων διοικήσεως, ελέγχου και πληροφοριών, δίδουν την εντύπωση περιορισμού του ρόλου του ανθρώπινου παράγοντα στη λήψη αποφάσεων.

Ο Ηγέτης που εμπνέει πίστη στο σκοπό και εμπιστοσύνη στο πρόσωπό του, που εξασφαλίζει τη διάχυση της ηγεσίας του μέχρι τη βάση εκτελέσεως, έχει τη βούληση να εκθέσει και υποστηρίζει τις δικές του απόψεις και όχι απλώς να προσυπογράφει προειλημμένες αποφάσεις. Ο Ηγέτης αυτός «χρησιμοποιεί» και δεν «χειρίζεται» τα μέσα και τα συστήματα της τεχνολογίας.

Σε αντίθεση με το «ηρωϊκό» μοντέλο του Ηγέτη, η σύγχρονη εποχή αναδεικνύει ηγεσίες που υποστηρίζονται από συνεργαζόμενα με αυτές στοιχεία, που ενεργούν συμπληρωματικά και μοιράζονται τις ευθύνες.

Η τέχνη της ηγεσίας εμπεριέχει πτυχές και εκφάνσεις τις οποίες ο Ηγέτης δεν πρέπει να παραλείπει, όπως είναι η αισθητική που ο ίδιος εκτέμπει (παράστημα, χάρισμα), αλλά και οι συνθήκες αισθητικής του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο ηγείται, προκειμένου το έργο του να είναι πιο αποτελεσματικό.

Στο σύγχρονο διεθνές περιβάλλον των προληπτικών επεμβάσεων με πρόσχημα κυρίως την τρομοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την κατοχή όπλων μαζικής

καταστροφής και τον εκδημοκρατισμό, ηγέτες και ηγεσίες χωρών και συμμαχιών αυθαιρετούν προκαλώντας σύγχυση στην ερμηνεία και εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου και του Δικαίου του Πολέμου.

Το Διεθνές Δίκαιο με θεματοφύλακα τον ΟΗΕ, διατηρεί το ρόλο μιας κοινά αποδεκτής αναφοράς που ακόμη αρνείται τη νομιμοποίηση της αυθαίρετης προληπτικής ή μονομερούς χρήσεως βίας από Κράτη, Συμμαχίες, Εξουσίες ή άτομα.

Η χάραξη και υλοποίηση στρατηγικής ανάπτυξης και σταθερότητας σε περιφερειακό επίπεδο με χρήση των δυνατοτήτων που παρέχει ο χρηματοπιστωτικός τομέας, αποδεικνύεται εξαιρετικά χρήσιμη και αποτελεσματική στις αντίστοιχες πρωτοβουλίες της παρευξείνιας περιοχής.

Η Ελλάδα αναδεικνύει τη στρατηγική αξία της Θεσσαλονίκης ως οικονομικού κέντρου της ευρύτερης περιοχής φιλοξενώντας την έδρα της παρευξείνιας τράπεζας, ενώ ως το μόνο προς το παρόν μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Οργανισμού Παρευξείνιας Συνεργασίας, αναμένεται να συμβάλει στην αντιμετώπιση μελλοντικών προκλήσεων που θα προέλθουν από ύπαρξη μελών του ΟΣΕΠ εντός και άλλων εκτός Ε.Ε χωρίς προοπτική εντάξεως.

Η διεθνής διπλωματία, οι γεωπολιτικές συμμαχίες, οι στρατιωτικές επεμβάσεις και σχεδόν όλες οι εθνικές οικονομίες διαμορφώνονται, αναπτύσσονται και ενεργοποιούνται με στόχο τη βελτίωση των δυνατοτήτων η/και τον έλεγχο προσβασιμότητας και διαθεσιμότητας του αργού πετρελαίου και της διάθεσης των προϊόντων διύλισης, ενώ για το θέμα της διαμόρφωσης των τιμών, παρατηρείται απουσία κατάλληλης στρατηγικής.

Οι μηχανισμοί διαμόρφωσης των διεθνών και τοπικών τιμών του πετρελαίου επηρεάζουν στρατηγικά το χώρο, καθόσον η δημιουργούμενη αστάθεια δεν μπορεί να απορροφηθεί και έχει σοβαρές επιπτώσεις στις τοπικές οικονομίες και τις επενδύσεις στο κλάδο.

Δεδομένου ότι η διαμόρφωση των τιμών οφείλεται στο μεγαλύτερο ποσοστό σε μη αντικειμενικούς χρηματιστηριακού τύπου συντελεστές (κερδοσκοπία, φήμες, σκόπιμη αυξομείωση παραγωγής από χώρες παραγωγούς) και όχι σε αντικειμενικούς (π.χ. διαταραχή προσφοράς ζήτησης), απαιτείται όπως στις στρατηγικές επιλογές που αφορούν στη προσβασιμότητα και διαθεσιμότητα του πετρελαίου προστεθεί και στρατηγική ομαλοποίησης των τιμών σε διεθνές και περιφερειακό επίπεδο.

Η σύγχρονη τεχνολογία δίδει τη δυνατότητα παγκόσμιας ενημέρωσης σε πραγματικό χρόνο, αλλά και ελεύθερη πρόσβαση και χειρισμό των μέσων (διαδίκτυο) στις αντιμαχόμενες πλευρές, έτσι ώστε ο πόλεμος της ενημέρωσης

(εντυπώσεων) που διεξάγεται σε διάφορα επίπεδα, να είναι καθοριστικός για την έκβαση των επιχειρήσεων.

Τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και ο χειρισμός τους προς επηρεασμό της κοινής γνώμης, αποτελούν στη σύγχρονη εποχή στρατηγική προτεραιότητα και αναπόσπαστο μέρος των στρατιωτικών επιχειρήσεων.

Οι σύγχρονες επιχειρήσεις, οι νέου τύπου αποστολές σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις για ελαχιστοποίηση των ημετέρων και παραπλεύρων απωλειών και κυρίως η αναβάθμιση του οπλοστασίου του αντιπάλου, καθιστούν αναγκαία την τεχνολογία αιχμής στα αμυντικά συστήματα.

Η απαίτηση για μείωση του κόστους των προμηθειών, μας οδηγεί σε λύσεις όπως είναι η χρήση της υπάρχουσας στο εμπόριο τεχνολογίας, η όσο το δυνατό μεγαλύτερη εμπλοκή της εγχώριας βιομηχανίας στον αμυντικό τομέα και η περαιτέρω ανάπτυξη των υπαρχόντων μονάδων και συστημάτων προκειμένου να καλύπτουν πολλαπλές απαιτήσεις και ρόλους. Μέσω της συνεργασίας των αμυντικών βιομηχανιών (που προς το παρόν υπόκεινται σε μεγάλο βαθμό σε εθνικό έλεγχο) και κοινών αμυντικών προγραμμάτων, προωθούνται πολιτικές σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, επιτυγχάνεται οικονομία κλίμακος, ενώ το όφελος ή μη για την οικονομία μιας χώρας εξαρτάται από ένα πλέγμα παραγόντων τους οποίους δεν είναι δυνατό να ελέγχει στην ολότητά τους.

Οι εγγενείς αντιαεροπορικές δυνατότητες των ναυτικών μονάδων είναι δυνατόν με επίτευξη διαλειτουργικότητας, διασύνδεσης ή/και ολοκλήρωσης των συστημάτων τους με συστήματα εδάφους όπως αυτό της εγκαίρου προειδοποίησης και αεραμύνης, να επεκταθούν σε Αντιβαλλιστική Άμυνα Θεάτρου που θα καλύπτει μεγάλο μέρος του εθνικού χώρου. Η δικτυοκεντρική αντίληψη των επιχειρήσεων προάγει περαιτέρω τα αποτελέσματα της ολοκλήρωσης των συστημάτων από την επίτευξη συγκεκριμένων έργων, σε επίτευξη αλληλεπίδρασης των συστημάτων χωρίς περιορισμούς, επιτρέποντας σε μονάδες και στρατηγεία να εκμεταλλεύονται αμοιβαία τις δυνατότητες αλλήλων κατά τρόπους που δεν είχαν αρχικά προβλεφθεί.

Η τεχνολογία ηλεκτρονικών οχήματος τα οποία αποτελούν τους τελικούς κόμβους στο δικτυοκεντρικό πόλεμο, βασιζόμενη σε ανοικτά διεθνή πρότυπα δύναται να αυξήσει την αποτελεσματικότητα του δικτύου που διασυνδέει σε αρχιτεκτονική πλατφόρμας τα συστήματα ερεύνης / εντοπισμού και διεύθυνσεως βολής των μονάδων με τα συστήματα διεύθυνσεως μάχης.

Η χρήση εμπορικών δορυφόρων για στρατιωτικούς σκοπούς αποτελεί πρακτική που έχουν δοκιμάσει διάφορες χώρες στην προσπάθεια για μείωση του κόστους, την αύξηση της ευελιξίας και διαθεσιμότητας και τη βελτίωση των επιχειρησιακών ικανοτήτων από πλευράς διοικήσεως/ ελέγχου, επικοινωνιών, επιτήρησης και παρακολούθησης.

Η ικανότητα της ναυπηγικής αμυντικής βιομηχανίας να προσφέρει λύσεις που ικανοποιούν τις υψηλές απαιτήσεις των σύγχρονων ναυτικών για πλοία διαφόρων τύπων, πολλαπλών ρόλων και αποστολών, περιλαμβανομένων και των πλέον εξελιγμένων τεχνολογικά συμβατικών υποβρυχίων, η κατασκευή τελευταίας γενεάς ευρωπαϊκών μαχητικών αεροσκαφών, και άλλων χερσαίων μονάδων και συστημάτων, πέραν της συμβολής στην αναβάθμιση των αμυντικών ικανοτήτων, προωθεί το βιομηχανικό, στρατιωτικό και πολιτικό συνεταιρισμό, τη συνεργασία και μελλοντική συσσωμάτωση των ευρωπαϊκών αμυντικών βιομηχανιών, την ενίσχυση των τάσεων προς μία κοινή ευρωπαϊκή αμυντική πολιτική όσον αφορά την τεχνολογική και βιομηχανική βάση και εν γένει την κοινή αγορά αμυντικού υλικού.

Το ψηφιακό πεδίο μάχης διαχειριζόμενο σε διάφορα επίπεδα που εκτείνονται από ψηφιακά κέντρα αποφάσεων μέχρι τον ψηφιακό στρατιώτη, η προσομοίωση των επιχειρήσεων σε όλα τα επίπεδα από στρατηγικό μέχρι τακτικό, αλλά και μέχρι την τις ενέργειες μονάδος, δύνανται να συμβάλουν στην διεύθυνση των συγχρόνων επιχειρήσεων αλλά και στη μείωση των δαπανών για ασκήσεις, υποκαθιστώντας μέρος της εκπαίδευσης επί του πεδίου, με την εκπαίδευση σε προσομοίωση.

Η Ελλάδα, με το υψηλότερο ποσοστό αμυντικών δαπανών επί του ΑΕΠ και το μικρότερο ποσοστό εγχώριας συμμετοχής στην παραγωγή αμυντικών συστημάτων ανάμεσα στις χώρες του NATO, μπορεί να αυξήσει το ποσοστό ελληνοποίησης των προμηθειών μέσω της αύξησης της Ελληνικής Προστιθέμενης Αξίας, των Βιομηχανικών Επιστροφών και της αποφυγής της Πολυτυπίας των Συστημάτων. Με κατάλληλο προγραμματισμό και ρυθμίσεις πρέπει να προνοείται αλλά και να παρέχεται ο απαιτούμενος χρόνος στις ελληνικές εταιρίες να εξασφαλίζουν από τους ξένους οίκους υποκατασκευαστικό έργο ή συμπαραγωγή, σε ικανοποιητικό ποσοστό.

Η πολιτική βούληση για την υποστήριξη της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας είναι καθοριστική και αποφέρει πολλαπλά οφέλη, από την μερική αυτάρκεια και ανεξάρτηση από το εξωτερικό της λογιστικής υποστήριξης, μέχρι τη διάχυση του οικονομικού οφέλους σε όλη την ελληνική κοινωνία. Ορισμένες Ελληνικές εταιρίες έχουν επεκταθεί με εξαγωγές και μεταφορά τεχνογνωσίας εκτός Ελλάδος συμβάλλοντας στη μερική αντιστάθμιση των εκροών.

Ο έγκαιρος και μακροπρόθεσμος προγραμματισμός των αμυντικών προμηθειών και η λήψη αποφάσεων στον κατάλληλο χρόνο αποτρέπουν την κατάρτιση συμβάσεων κάτω από συνθήκες πίεσως που οδηγούν σε συγκεκριμένες επιλογές. Σε περίπτωση που οι ανάγκες της άμυνας έχουν καταστεί επιτακτικές εξετάζονται λύσεις προμηθείας, αναβαθμίσεως και εκσυγχρονισμών δοκιμασμένων συστημάτων με γνώμονα τη συνέπεια και αξιοπιστία.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΚΑΙ Ν.Α. ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Του Αντιναυάρχου ε.α. Γ. Δεμέστιχα Π.Ν.

Επιτίμου Αρχηγού Στόλου

Μια ματιά στο χάρτη των Βαλκανίων και της Νοτιανατολικής (ΝΑ) Μεσογείου φανερώνει την μοναδικότητα της περιοχής. Πρόκειται για μία περιοχή που αποτελείται από ηπειρωτικές χώρες και νησιά, που ενώνει τρεις ηπείρους και που υπήρξε το λίκνο πολιτισμών. Η περιοχή αυτή υπήρξε επίσης το πεδίο εντόνου ανταγωνισμού μεταξύ των λαών της, μεταξύ των παρακτίων κρατών, των ισχυρών παγκόσμιων δυνάμεων αλλά και ισχυρών οικονομικών συμφερόντων. Στην ίδια περιοχή γεννήθηκαν μεγάλες θρησκείες και πολλά εθνικά κινήματα.

Η περιοχή της Βαλκανικής και της ΝΑ Μεσογείου εξακολουθεί να παραμένει μία ζώνη αντιπαραθέσεων θρησκευτικών, πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών. Ιδιαίτερα μετά τις επεμβάσεις στον Κόλπο-Αφγανιστάν και Γιουγκοσλαβία, την αναβίωση του Ισλαμικού φονταμενταλισμού, την εκρηκτική κατάσταση που έχει διαμορφωθεί από την επέμβαση στο Ιράκ, την εξέλιξη του Παλαιστινιακού ως και την εθνικιστική έξαρση και εξ αυτής αστάθεια στα Δυτικά Βαλκάνια, η περιοχή έχει μετατραπεί και σε ζώνη εν δυνάμει πολιτικών και στρατιωτικών κρίσεων που προκαλούν την ικανότητα των εμπλεκόμενων κρατών και οργανισμών, με πρωταγωνιστές το ΝΑΤΟ, ΕΕ, ΟΗΕ, Ρωσική Ομοσπονδία και κυρίως τις ΗΠΑ, να υιοθετήσουν και να ασκήσουν ευέλικτες, καινοτόμες και αποτελεσματικές προσεγγίσεις και πολιτικές. Για τον Ελληνισμό η προσοχή εστιάζεται στις επιδιώξεις της Τουρκίας στην Κύπρο, στο Αιγαίο αλλά και στην Θράκη και στις εξελίξεις στα όμορα κράτη της Ελλάδος στην Βαλκανική, αλλά και στις εξελίξεις στην ΝΑ Μεσόγειο και Μέση Ανατολή όχι μόνο λόγω οικονομικών συμφερόντων με προεξέχοντα αυτά της Ελληνικής Εμπορικής Ναυτιλίας αλλά και λόγω των ισχυρών παραδοσιακών δεσμών φιλίας που σφυρηλατήθηκαν επί δεκάδες αιώνες με όλους τους λαούς και που δεν επηρεάστηκαν από θρησκευτικές διαφορές αφού η Ορθοδοξία και ο Ισλαμισμός κατόρθωσαν να αναπτυχθούν ανεξάρτητα αλλά και να συμβιώσουν χωρίς προβλήματα με αλληλοσεβασμό μεταξύ τους.

Η σημερινή κατάσταση στα «Δυτικά Βαλκάνια» που περιλαμβάνουν μορφώματα κρατών που προέκυψαν από την διάλυση της πρώην Γιουγκοσλαβίας και την Αλβανία παραμένει ρευστή, σε αντίθεση με τα Ανατολικά Βαλκάνια (Ρουμανία, Βουλγαρία) που η πρόσφατη ένταξη στο ΝΑΤΟ και η επικείμενη ένταξη στην ΕΕ δημιουργεί προϋποθέσεις σταθερότητας και ειρήνης.

Η αστάθεια και η ρευστότητα αυτή στα Δυτικά Βαλκάνια, η οποία ενετάθη από τα πρόσφατα γεγονότα του Κοσσυφοπεδίου και της FYROM και την παρατηρούμενη έξαρση των μειονοτικών ζητημάτων, οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην μεγαλοϊδεατική και αλυτρωτική πολιτική που δημιουργεί προβλήματα στην βιώσιμη συνύπαρξη στο Κοσσυφοπέδιο, στην FYROM αλλά και βορειότερα στο Μαυροβούνιο, με σχετικές προεκτάσεις και στην Ελλάδα, που τα καθιστούν εν δυνάμει περιοχή πιθανών κρίσεων. Παρά την λήξη των ενόπλων συγκρούσεων στην περιοχή των Δ.Βαλκανίων, δεν έχει εκλείψει ο κίνδυνος αναζωπύρωσης, γιατί οι εστίες έντασης εξακολουθούν να υπάρχουν και κανένα σοβαρό πρόβλημα δεν έχει, ουσιαστικά, επιλυθεί. Το γεγονός, εξ άλλου, ότι όλες αυτές οι χώρες υποστηρίζουν τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό τους και επιδιώκουν την ενσωμάτωσή τους σε NATO και ΕΕ, δεν βελτιώνει την κατάσταση γιατί η πορεία προς αυτή την κατεύθυνση είναι μακρά και αβέβαιη, (με εξαίρεση βέβαια την Σλοβενία που είναι η μόνη εθνικά ομογενής χώρα και με τα λιγότερα οικονομικά και πολιτικά προβλήματα και που ήδη έχει ενταχθεί στην ΕΕ). Οι πολυπολιτισμικές κοινωνίες δυνατόν να λειτουργούν αποτελεσματικά, εφόσον δεν θίγουν κυριαρχικά δικαιώματα ομόρων κρατών, άλλως γίνονται εστίες μελλοντικών αναταραχών. Οι ιδιαιτερότητες της Βαλκανικής πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη στους επικείμενους σχεδιασμούς ώστε να ησυχάσουν τα πάθη του παρελθόντος αλλά και να μην δημιουργούν διεκδικήσεις από τις επόμενες γενιές.

Ειδικά η πορεία των χωρών της Δυτικής Βαλκανικής προς το NATO φαίνεται ότι ελέγχεται από τις ΗΠΑ, οι οποίες στα πλαίσια των στρατηγικών τους επιδιώξεων για διασφάλιση προθύμων, σίγουρων και απόλυτα ελεγχόμενων χωρών-δορυφόρων, στην Βαλκανική, ευρίσκουν πρόσφορο έδαφος στα Δυτικά Βαλκάνια, με την παρούσα κατάσταση.

Στην παραδοσιακή εικόνα της Βαλκανικής, που σχηματίζεται από την δυναμική της ιστορίας της, ήλθαν να προστεθούν με καταλυτικό τρόπο οι εξελίξεις που διαδραματίζονται στον τομέα των ενεργειακών πόρων στις γεωπολιτικές ζώνες της Ευρασίας και της ΝΑ Μεσογείου. Το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο, η ηλεκτρική ενέργεια, οι οδικοί άξονες, η χρήση των υδάτων των διασυνοριακών ποταμών και λιμνών συνιστούν σήμερα τις πιο δυναμικές προκλήσεις για την περιοχή των Βαλκανίων.

Στα Δυτικά Βαλκάνια, η Αλβανία παραμένει το μεγάλο ερωτηματικό διότι παρά την προς την ΕΕ πορεία της, γεγονός που δρα ανασταλτικά, δεν αποτρέπεται η καλλιέργεια του «μεγαλοϊδεατισμού» της. Σύμφωνα με το Σχέδιο της Αλβανικής Ακαδημίας για την «λύση του εθνικού προβλήματος» εμφανίζονται οι ακόλουθες επιδιώξεις :

- Ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου.
- Αυτονομία της Δυτικής περιοχής της FYROM.

- Ειδικό καθεστώς στο Μαυροβούνιο.
- Αναγνώριση Αλβανικής μειονότητας και μειονοτικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα. Η επί έργω απαράδεκτη συμπεριφορά κατά την προγραμματισμένη επίσκεψη στις αρχές Νοεμβρίου 2005 επίσκεψη του Έλληνα Προέδρου της Δημοκρατίας στην Αλβανία, δηλώνει την πραγματική πρόθεση της χώρας ή το πνεύμα που έχει καλλιεργηθεί στον λαό της. Και εδώ θα ήθελα να αναφέρω ότι τα πράγματα έχουν αντιστραφεί. Δεν είναι επιθυμητή οιαδήποτε αλλαγή συνόρων. Αν όμως αλλάξουν τα σύνορα στην Βαλκανική η Ελλάδα, και μόνο, έναντι της Αλβανίας τεκμηριωμένα διεκδικεί την Β. Ήπειρο, όπως συμφωνούσαν όλες οι Δυτικές Δυνάμεις που πολεμούσαν στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο εναντίον του Ναζισμού.

Η αμέσως επομένη χρονική περίοδος θα είναι κρίσιμη για την Σερβία, αναλόγως των εξελίξεων που αφορούν στο μέλλον και το status του Κοσσυφοπεδίου αλλά και του Μαυροβουνίου. Απόσχιση αυτών των περιοχών ίσως σημαίνει εθνικιστική έξαρση στην Σερβία και έκρυθμη κατάσταση στην Βαλκανική.

Παράλληλα οι αλυτρωτικές βλέψεις (έστω και για εσωτερική κατανάλωση) της FYROM με την επιμονή του σφετερισμού του ονόματος «Δημοκρατία της Μακεδονίας» αποτελούν αγκάθι στις σχέσεις της χώρας αυτής με την Ελλάδα στην οποία και αναζητά στηρίγματα πολιτικά και οικονομικά. Ενώ η συγκεκριμένη επιδίωξη έστω, ως ιδανικού, την υπό κατάλληλες συνθήκες δημιουργία της Μεγάλης Βουλγαρίας δεν θα πρέπει να διαφεύγει της προσοχής της Ελληνικής Πολιτείας δια την έγκαιρο λήψη μέτρων.

Σε ότι αφορά την Τουρκία, αυτή στηρίζεται στην ισχυρή παρουσία της στο NATO και στις ιδιαίτερες, αλλά με διακύμανση, διμερείς σχέσεις της με τις ΗΠΑ. Η Τουρκία προβάλλει τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην ΕΕ την λόγω θέσεως γεωπολιτική και γεωστρατηγική αξία της καθώς και την φυλετική και θρησκευτική συγγένειά της και επιρροή προς τα κράτη της Κασπίας, της Κεντρικής Ασίας και της Μέσης Ανατολής καθώς επίσης και τις Μουσουλμανικές μειονότητες των Βαλκανίων. Η επιδίωξή της είναι να αναπτυχθεί ως περιφερειακή δύναμις, παράλληλα με την Στρατηγική της επιλογή να γίνει πλήρες μέλος της ΕΕ, η πορεία προς την οποία συναντά εμπόδια από τις αντιθέσεις και αντιφάσεις του πολιτειακού της συστήματος.

Η διαμορφούμενη ήδη νέα κατάσταση, με την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας με την ΕΕ (από τις 3 Οκτωβρίου 2005) προμηνύει εξελίξεις, οι οποίες θα διαδραματισθούν στην Εθνοσυνέλευση και θα οδηγήσουν είτε σε συνταγματική αναθεώρηση υποταγής του Τουρκικού κατεστημένου στην Πολιτική ηγεσία είτε σε ανατροπή της και συνέχιση των ισχυόντων με παράλληλη ειδική προνομιακή σχέση με την ΕΕ, χωρίς ένταξη της Τουρκίας σε αυτήν.

Μεσοπρόθεσμα, εκτιμάται ότι θα συνεχισθούν οι προσπάθειες της Τουρκίας να καταστεί περιφερειακή δύναμη στην περιοχή της λεκάνης της ΝΑ Μεσογείου αφ' ενός μεν δια του εκσυγχρονισμού των Ε.Δ. της (οργάνωση, μέσα, νέα τεχνολογία κ.λ.π.) και αφ' ετέρου δια της αναπτύξεως εντόνου διπλωματικής δραστηριότητας προς περαιτέρω βελτίωση των συνεργασιών με Ρωσία, Κίνα, τις χώρες της Μέσης Ανατολής αλλά και με χώρες της ΕΕ, ενώ οι σχέσεις της με τις ΗΠΑ θα διακυμαίνονται αναλόγως της εξελίξεως για τη δημιουργία ανεξαρτήτου Κουρδικού κράτους στο Βόρειο Ιράκ.

Σε ότι αφορά τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, παρά την στήριξη της Ελλάδος του αιτήματος της Τουρκίας για έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ και την εφαρμογή πολιτικής προσεγγίσεως σε θέματα χαμηλής προτεραιότητας, είναι δυνατόν ανά πάσα στιγμή να υπάρξουν εντάσεις και να δημιουργηθούν κρίσεις λόγω της διατηρουμένης Τουρκικής κατοχής της Βορείου Κύπρου και της υπό της Τουρκίας άμεσης αμφισβήτησης των Ελληνικών απόψεων κυριαρχίας του εναέριου χώρου στο Αιγαίο, του δικαιώματος επέκτασης των χωρικών υδάτων στα 12 ν.μ., τον καθορισμό της υφαλοκρηπίδος και της συντήρησης μειονοτικού θέματος στην Θράκη.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η προαναγγελομένη αλλαγή του Τουρκικού Αμυντικού Δόγματος, σύμφωνα με το οποίο η πρωτεύουσα απειλή για την Τουρκία είναι η τρομοκρατία ενώ η Ελλάδα δεν αποτελεί πλέον στρατιωτική απειλή, γίνεται με πολιτικά κριτήρια προκειμένου να ικανοποιηθούν η ΕΕ και οι ΗΠΑ ενώ επισημαίνεται η αντιμετώπιση της Κουρδικής απειλής από όπου και αν προέρχεται και θα ήταν ολέθριο για την Ελλάδα και την Κύπρο να πιστέψουμε ότι η προς αυτές Τουρκική πολιτική θα αλλάξει σημαντικά, μεσοπρόθεσμα τουλάχιστον, παρά τις όποιες ρήτρες προβλέπονται στο διαπραγματευτικό ενταξιακό πλαίσιο της ΕΕ. Το μέλλον θα δείξει κατά πόσον η Τουρκία θα προχωρήσει με συγκεκριμένα βήματα στην εξομάλυνση των σχέσεών της με την Ελλάδα και την Κύπρο.

Η σημαντικότητα της Κύπρου είναι αυταπόδεικτη αφού ευρίσκεται σε κεντρική θέση της λεκάνης της ΝΑ Μεσογείου. Παρ'όλες τις περιπέτειες, τις δοκιμασίες, την στυγνή εισβολή του '74 και την έκτοτε Τουρκική κατοχή του βορείου τμήματος της νήσου, τον εκπατρισμό και την προσφυγοποίηση διακοσίων χιλιάδων περίπου Ελληνοκυπρίων με τις μοιραίες οικονομικές, κοινωνικές και εντάσεις των εθνοφυλετικών διαφορών συνέπειες, η Κύπρος επέτυχε άθλους κυριολεκτικά ως «Κυπριακή Δημοκρατία» τόσο στον οικονομικό όσο και τον κοινωνικό τομέα.

Παρά τα ανωτέρω, η Κύπρος, καίτοι ουσιαστικός εταίρος πλέον της ΕΕ, δεν μπορεί να αισθάνεται ασφαλής. Η Τουρκία, παρ'ότι υποψηφία για ένταξη στην ΕΕ, δέσμια του πλέγματος ιδιαιτεροτήτων, αδυναμιών, φιλοδοξιών και επιδιώξεών της, εκμεταλλεύεται κάθε δυνατότητά της και τη διεθνή ανοχή, κατέχει τη Βόρεια Κύπρο και απειλεί την Κύπρο και εμμέσως την Ελλάδα.

Η Κύπρος ακόμη παρά τα επιτεύγματά της είναι η μόνη πρώην αποικία εις την οποία η διεθνής κοινότητα αρνείται τα στοιχειώδη συστατικά πλήρους κρατικής κυριαρχίας, δηλαδή : Η πλειοψηφία δεν αποφασίζει.

Εφ'όσον τελικώς επιτευχθεί λύση στο Κυπριακό πρόβλημα, η Κύπρος ως κυρίαρχο εφ'όλης της νήσου κράτος, χωρίς την Τουρκική απειλή (με ή χωρίς ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ) θα αποτελέσει περιοχή σταθερότητας και ασφαλείας. Άλλως θα τελεί συνεχώς υπό απειλή και βεβαίως μαζί της και η Ελλάδα.

Ανεξάρτητα από την μορφή με την οποία θα επανέλθει κάποιο νέο σχέδιο για την επίλυση του Κυπριακού προβλήματος δεν είναι νοητό να μην κατοχυρώνεται η ασφάλεια της Κυπριακής Δημοκρατίας τόσο πολιτικά όσο και στρατιωτικά.

Από τα τέλη του 1989, ο χώρος της ευρύτερης Μ.Ανατολής επανήλθε με δραματικό τρόπο, στο επίκεντρο του παγκοσμίου γεωπολιτικού και γεωστρατηγικού ενδιαφέροντος, αφού ειδικότερα η Μ. Ανατολή έχει εξελιχθεί στη σοβαρότερη σήμερα περιοχή κρίσεων και εντάσεων διάρκειας. Οι κρίσεις αυτές που είναι συνεχείς και πολυσύνθετες προσελκύουν το παγκόσμιο ενδιαφέρον, γιατί επηρεάζουν τις παγκόσμιες εξελίξεις και προκαλούν αναμίξεις και επεμβάσεις διεθνών οργανισμών και όλων των ισχυρών του κόσμου.

Μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης που αποτελούσε την παραδοσιακή προστάτιδα δύναμη του Αραβικού κόσμου, την εξασθένιση της ενότητας των Αραβικών χωρών, λόγω των «συνθηκών ειρήνης» που υπέγραψε το Ισραήλ με την Αίγυπτο και την Ιορδανία, αλλά και την πτώση του Ιρακινού καθεστώτος, είναι δυνατή η δημιουργία νέου «Status Quo» στο χώρο της Μ.Ανατολής.

Η αναθέρμανση του Παλαιστινιακού, με άδηλη την προοπτική επιτυχίας της νέας προσπάθειας ειρηνεύσεως και συνυπάρξεως Ισραήλ και Παλαιστινιακού κράτους, είναι μια πηγή εξαγωγής απειλών και κινδύνων. Η αντιπρομοκρατική εκστρατεία, που ευρίσκεται σε εξέλιξη στο Ιράκ και Αφγανιστάν και οι πιέσεις προς άλλες Αραβικές και Ισλαμικές χώρες είναι πιθανόν να οδηγήσει σε απρόβλεπτες εξελίξεις, από την πλήρη προσαρμογή προς το προβαλλόμενο πρότυπο εκδημοκρατισμού, μέχρι τη συσπείρωση ορισμένων κρατών και την αντιδυτική (όχι μόνο αντιαμερικανική)Αραβοϊσλαμική έκρηξη.

Στον σύγχρονο όμως κόσμο όλοι και όλα αλληλοεπηρεάζονται και αλληλοεξαρτώνται. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι το νέο διεθνές σύστημα είναι βασισμένο στην αρχή της «παγκοσμιοποίησης». Αναφορικά με την Βαλκανική και την ΝΑ Μεσόγειο έχει προεκταθεί η επίδραση της Διατλαντικής

Κοινότητα δηλαδή του NATO και της ΕΕ, ενώ συγχρόνως πρωταγωνιστούν οι ΗΠΑ πρωτευόντως καθώς και η Ρωσική Ομοσπονδία που προσπαθεί να διατηρήσει όποια επιρροή έχει διασώσει ως κληρονόμος της Σοβιετικής Ένωσης.

Η Διατλαντική Κοινότητα κινείται προς δύο κατευθύνσεις :

- Η μία αφορά στην μεγαλύτερη συνοχή της με ενεργοποίηση των δύο βασικών πυλώνων της, NATO και ΕΕ και
- Η δεύτερη στη διαμόρφωση του γειτονικού της χώρου ώστε να συμβαδίζει με τα συμφέροντά της.

Προκειμένου η Διατλαντική Κοινότητα να καταστήσει την Βαλκανική, την ΝΑ Μεσόγειο, την Μ. Ανατολή (καθώς και τον χώρο της Ευρασίας - Μ.Θαλάσσης), μία ελεγχόμενη γεωπολιτικά και γεωοικονομικά περιοχή, αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες και αναπτύσσονται μηχανισμοί, που συνήθως πρωτεύοντα ρόλο παίζουν οι ΗΠΑ, και έχουν ως αποδέκτη ολόκληρο τον χώρο αυτό (π.χ. Συνεταιρισμός για την Ειρήνη, διμερείς σχέσεις NATO με την Ρωσική Ομοσπονδία, Μεσογειακός Διάλογος Συνεργασίας, Ευρω-Μεσογειακή Σύμπραξη κ.α.).

Παράλληλα η ΕΕ εφαρμόζοντας την Διαδικασία Σταθεροποίησης και Σύνδεσης της με τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων συμβάλλει στην προσπάθεια για την ειρηνική συμβίωση των λαών της περιοχής και την εξεύρεση λύσεως στις όποιες διαφορές υπάρχουν μέσω διαλόγου. Αντίστοιχα η Διαδικασία Συνεργασίας Χωρών της ΝΑ Ευρώπης (SEECF) (που στην παρούσα περίοδο προεδρεύει η Ελλάδα) προωθεί την προαγωγή της περιφερειακής συνεργασίας για την ενίσχυση της ασφάλειας και της σταθερότητας στην Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Η κρίση και ο πόλεμος στο Ιράκ κυριάρχησε στην Ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή την περίοδο 2002-3 και προκάλεσε σημαντικές διατλαντικές και ενδοευρωπαϊκές διχόνοιες. Το NATO βρέθηκε διηρημένο, με την Γαλλία και την Γερμανία να αρνούνται πάσα συνδρομή για τον πόλεμο αυτό. Σε κάθε περίπτωση δεν υπήρχε (και δεν υπάρχει) Κοινή Εξωτερική και Πολιτική Ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ-CFSP) στην ΕΕ, με αποτέλεσμα την αδυναμία της να μιλά με μία γλώσσα για σοβαρά θέματα. Όταν και εάν ισχύσει το προωθούμενο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, η ΕΕ θα έχει την δυνατότητα να ασκεί Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας και να αποτελεί ισχυρό πόλο για να είναι δυνατόν να προωθούνται και εναλλακτικές λύσεις μέσω της Διατλαντικής συνεργασίας στα θέματα των Βαλκανίων και της Μ.Ανατολής.

Σε ότι αφορά τον ρόλο της Ελλάδος σε θέματα συνεργασίας στην περιοχή είναι εύκολα νοητή η κεντρική και δεσπίζουσα γεωπολιτική και γεωστρατηγική θέση της σε συνδυασμό και με τη μετατόπιση του βασικού

προσανατολισμού της διεθνούς ασφάλειας από τις σχέσεις Ανατολής-Δύσης που ίσχυαν τις προηγούμενες δεκαετίες στις σχέσεις Βορρά-Νότου ή Δύσης-Ισλαμικών χωρών. Αυτό που μέχρι τώρα συνήθως ακούγεται, προβάλλεται και τυγχάνει υπερβολικής εκμετάλλευσης, ότι δηλαδή η Τουρκία έχει ιδιαίτερη στρατηγική σημασία και βεβαίως δεν είναι ψέμα, δεν σημαίνει ότι η Ελλάδα θα πρέπει να υποβαθμίζει τη δική της σημασία αλλά απεναντίας να την προβάλλει και να την εκμεταλλεύεται κατάλληλα, σε συνδυασμό με την προώθηση των εθνικών στόχων και την υποστήριξη και εξασφάλιση των εθνικών συμφερόντων. Η Ελλάδα, ως μέλος του ΟΗΕ και του Σ.Α. για το 2005-6 καθώς και του ΟΑΣΕ, εταίρος της ΕΕ, πλήρες μέλος του ΝΑΤΟ και της όποιας ΚΕΠΠΑ, έχει λόγο και ψήφο σε όλους αυτούς τους οργανισμούς, οφείλει να έχει ρόλο και απαιτήσεις και παράλληλα μπορεί να υπερασπιστεί κοινά συμφέροντα και να προωθήσει τους στόχους της, σύμφωνα με τις αρχές του διεθνούς δικαίου, τις συνθήκες και τις συμφωνίες.

Η συνεργασία μεταξύ λαών (όπως και μεταξύ ανθρώπων) πρέπει να βασίζεται σε ορισμένους κανόνες. Συνεργασία δεν σημαίνει υποταγή του ενός λαού στις διεκδικήσεις ενός άλλου. Μόνο η συνεργασία που προωθεί σε ανάλογα δίκαια ποσοστά τα συμφέροντα όλων των μερών είναι δυνατόν να είναι βιώσιμη.

Η Κυβέρνηση κάθε χώρας πρέπει να ανταποκρίνεται στην εξυπηρέτηση των ζωτικών συμφερόντων του λαού της που περιλαμβάνουν την εθνική κυριαρχία και την ευημερία, ενώ η επιρροή μιας χώρας δυνατόν να επεκτείνεται εκτός των συνόρων της αναλόγως των οικονομικών και πολιτισμικών της δυνατοτήτων.

Είναι γεγονός ότι η ασφάλεια στην Βαλκανική και την ΝΑ Μεσόγειο είναι εύθραυστη. Εν τούτοις έχουν δημιουργηθεί ορισμένοι μηχανισμοί και δυνατόν να απαιτηθούν και άλλοι, ώστε να αμβλυνθούν οι όποιες διαφορές, υπό την προϋπόθεση ότι είναι αποδεκτές οι αρχές του σεβασμού των διεθνών κανόνων και συμβάσεων, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ανεξιθρησκείας, της ισοπολιτείας και της εθνικής κυριαρχίας. Η επίλυση των διαφορών και η προοπτική της συνεργασίας όλων των κρατών της Βαλκανικής και της ΝΑ Μεσογείου θα δώσουν την δυνατότητα για την ευημερία όλων των λαών με δεδομένα τα γεωπολιτικά, γεωοικονομικά και γεωστρατηγικά πλεονεκτήματα της περιοχής.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- **Μελέτες ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ**
- **Άρθρα του Γ. Δεμέστιχα**

ΣΕΚΠΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤ'ΑΣΚΕΥΑΣΤΩΝ ΑΜΥΝΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Λ. Μεσογείων 10, 115 27 Αθήνα, τηλ.: 210.77.88.966, fax: 210.77.02.439, email: sekpy@otenet.gr

4ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΕΚΠΥ

«ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ»

Δευτέρα 4 Οκτωβρίου 2004, ASTIR PALACE HOTEL - Βουλαργεμένη, Αθήνα

4ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2005»

ΟΜΙΛΗΤΗΣ : **Σπυρίδων Μούλιας - Πρόεδρος ΣΕΚΠΥ**

ΘΕΜΑ : **«Η Συμβολή της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας στην Εθνική Αμυνα & Ασφάλεια της Χώρας»**

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και Κύριοι,

Ως Πρόεδρος του ΣΕΚΠΥ, εκ μέρους των Ελληνικών Αμυντικών Βιομηχανιών, εκφράζω τις ευχαριστίες μου, στην Οργανωτική Επιτροπή του Συνεδρίου και ιδιαίτερα στον Πρόεδρο της ΕΛ.ΕΣ.ΜΕ Αντιστράτηγο (ε.α.) κ. Ηλία Καζούκα, για την τιμή που μου έκαναν να παραστώ ως Ομιλητής και να καταθέσω τις απόψεις μου, πολύ συνοπτικά λόγω του περιορισμένου του χρόνου, **για τη Συμβολή της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας στην Εθνική Αμυνα & Ασφάλεια της Χώρας μας.**

Σκοπός του ΣΕΚΠΥ μεταξύ των άλλων είναι:

- Η προαγωγή-προάσπιση των νομίμων συμφερόντων των Μελών του, που περιλαμβάνουν το σύνολο της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας Κρατικής και Ιδιωτικής και αριθμούν πάνω από 150 μέλη.
- Η ανάπτυξη της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας.
- Η προώθηση των εξαγωγών προς μείωση του τεράστιου σε βάρος της Ελλάδος ισοζυγίου στον τομέα των αμυντικών υλικών.
- Η διευκόλυνση των συνεργασιών και
- Η βοήθεια ξένων εταιρειών για την ανεύρεση Ελλήνων Υποκατασκευαστών.

Οι δραστηριότητές του, εκτιμήθηκαν θετικά από όλους, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο Εξωτερικό. Συνεργάζεται με αντίστοιχους Συνδέσμους άλλων χωρών. Έχουν γίνει Συνέδρια και έχουν υπογραφεί Μνημόνια Συνεργασίας μεταξύ:

- ΣΕΚΠΥ και DMA, του Συνδέσμου των Αγγλικών Αμυντικών Βιομηχανιών.
- ΣΕΚΠΥ και CIDEF, του Συνδέσμου των Γαλλικών Αμυντικών Βιομηχανιών.
- ΣΕΚΠΥ και FIF, του Συνδέσμου των Σουηδικών Αμυντικών Βιομηχανιών.

Παρακολουθεί και συμμετέχει στις δραστηριότητες Διεθνών Οργανισμών (WEAG, EDIG, NATO, E.E. κλπ).

Σύνθημά μας: Συνεργασία - Ποιότητα - Αξιοπιστία - Ανταγωνιστικότητα.

Η Ελληνική αμυντική βιομηχανία αποτελείται από ένα πλέγμα βιομηχανιών υπό κρατικό έλεγχο και ιδιωτικών, καθώς και μικρομεσαίων εταιρειών που παράγουν ολοκληρωμένα προϊόντα, κύρια υλικά, εξαρτήματα, ανταλλακτικά κλπ. και έχουν τη δυνατότητα παροχής υπηρεσιών στον τομέα εκπαίδευσης, συντήρησης και επισκευής αμυντικών υλικών.

Παράγει υλικά αυστηρών στρατιωτικών προδιαγραφών και υψηλής τεχνολογίας τα οποία συνοπτικά και κατά κατηγορίες είναι:

- Πυρομαχικά και εκρηκτικά.
- Οπλα και οπλικά συστήματα.
- Στρατιωτικά και τεθωρακισμένα οχήματα.
- Πλοία του Πολεμικού Ναυτικού.
- Αεροπορικό υλικό.
- Ηλεκτρονικά και ηλεκτρολογικά υλικά.
- Υλικά τηλεπικοινωνίας.
- Οπτικά και Ηλεκτροοπτικά.
- Ανταλλακτικά περίπου 40.000 είδη.
- Διάφορα άλλα είδη, όπως φουσκωτά σκάφη, καλώδια, μάσκες προστασίας από χημικά αέρια, αλεξίσφαιρα γιλέκα, μπαταρίες κ.α.

Επιπλέον, όλες οι εταιρείες Μέλη του ΣΕΚΠΥ, παράγουν υλικά και παρέχουν υπηρεσίες και για τον «πολιτικό τομέα».

Εφόσον η Ελλάδα είναι αναγκασμένη να δαπανά για την άμυνά της περίπου το 4% του ΑΕΠ είναι επιβεβλημένο να έχει αμυντική βιομηχανία η οποία, έστω και αν από ορισμένους θεωρείται «αναγκαίο κακό», μπορεί με **ορθολογική διαχείριση** να έχει πολύ θετικά αποτελέσματα.

Ετσι ένα μέρος των δαπανών που ξοδεύει η Χώρα μας για τα Εξοπλιστικά προγράμματα, πρέπει να παραμένει στην Ελλάδα, υπό μορφή υποκατασκευαστικού έργου ή συμπαραγωγής. Δηλαδή με πλιό απλά λόγια να κατασκευάζονται αμυντικά προϊόντα από Ελληνικά χέρια.

Η μεγιστοποίηση της Ελληνικοποίησης των αμυντικών προϊόντων, θα έχει ως αποτέλεσμα:

Πρώτον, την μετατροπή σε κοινωνική παροχή μέρους των αμυντικών δαπανών για τα εξοπλιστικά προγράμματα, με την απασχόληση ανθρωπίνου δυναμικού και την μείωση κατά το δυνατόν της ανεργίας.

Δεύτερον, την αυτάρκεια σε αμυντικά υλικά, σε περίπτωση που για κάποιο λόγο δεν θα είναι δυνατή η προμήθεια αμυντικών υλικών, από οίκους του Εξωτερικού.

Τρίτον, τη συμμετοχή στην ανάπτυξη της έρευνας και τεχνολογίας.

Η συμμετοχή των Ελληνικών Αμυντικών Βιομηχανιών στα εξοπλιστικά προγράμματα των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων μπορεί και πρέπει να πραγματοποιείται. Αλλωστε σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά, τόσο οι κρατικές, όσο και οι ιδιωτικές αμυντικές βιομηχανίες, έχουν εκσυγχρονισθεί και διαθέτουν την κατάλληλη υποδομή, εμπειρία και γνώσεις για την κατασκευή ποιοτικών αμυντικών προϊόντων, σύγχρονης και υψηλής τεχνολογίας. Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι όλες οι Αμυντικές Βιομηχανίες παρακολουθούν τις διεθνείς εξελίξεις και προσαρμόζονται ανάλογα, δημιουργώντας συνεργασίες κυρίως με βιομηχανίες του Εξωτερικού που παράγουν προϊόντα προηγμένης τεχνολογίας. Το 95% των Ελληνικών Αμυντικών Βιομηχανιών είναι πιστοποιημένες κατά ISO 9000.

Με την συνεργασία του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ), ο ΣΕΚΠΥ ανέπτυξε το Γραφείο Διεθνών Σχέσεων της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας, το οποίο λειτουργεί από 7 ετών και έχει σαν βασικό στόχο και σκοπό να παρακολουθεί τις διεθνείς τάσεις και εξελίξεις στον τομέα της κατασκευής νέων αμυντικών υλικών και να ενημερώνει τα μέλη του, επί των νέων εξελίξεων.

Θεωρούμε ότι χρειάζονται συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία σ' αυτή τη φάση, αρμόδιο-υπεύθυνο να πάρει είναι το κράτος, που βήμα-βήμα θα οδηγήσουν στην επίτευξη προκαθορισμένων στόχων. Έχουμε προτείνει τέτοια μέτρα μερικά των οποίων είναι:

- Στενή συνεργασία σε όλα τα στάδια:
 - Πολιτικής ηγεσίας (καθορίζει τους στόχους και τη χρηματοδότηση)
 - Στρατιωτικών αρχών (προσδιορίζουν τις απαιτήσεις).
 - Βιομηχανίας (υλοποιεί τις απαιτήσεις και τα προγράμματα)
- Έγκαιρος μακροχρόνιος προγραμματισμός των αναγκών σε αμυντικά υλικά.
- Συμπαράγωγή στα υπό προμήθεια οπλικά συστήματα σε εξαρτήματα που εμείς θα επιλέγουμε.
- Εξυγίανση κρατικών βιομηχανιών: όχι στην καθετοποίηση. Έμφαση στην έρευνα και ανάπτυξη.
- Υποστήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που αποτελούν τη ραχοκοκκαλιά της οικονομίας.
- Εξασφάλιση υποκατασκευαστικού έργου από τον κύριο κατασκευαστή σε δορυφορικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις.
- Αντισταθμιστικά Ωφελήματα κυρίως για τη βιομηχανία και σε τομείς που επιλέγονται από εμάς.
- Παροχή βοήθειας για την προώθηση των εξαγωγών.
- Αύξηση δαπανών για την έρευνα και ανάπτυξη αμυντικών υλικών.
- Συμμετοχή σε κοινά με άλλες χώρες προγράμματα.

Είναι ευνόητο ότι και οι εταιρείες έχουν τις ευθύνες τους και ότι πρέπει να εκσυγχρονίζονται, να λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και τους κανόνες της αγοράς και να παράγουν υλικά με ανταγωνιστικό κόστος. Πιστεύουμε ότι τα γνωρίζουν πολύ καλά και έχουν κάνει μεγάλη πρόοδο.

Η πολιτική Ηγεσία υιοθέτησε τις προτάσεις μας και εξήγγειλε ότι στην υλοποίηση των νέων εξοπλιστικών προγραμμάτων, η Ελληνική συμμετοχή θα ξεπεράσει το 20%.

Είναι γνωστό ότι σε όλα τα κράτη οι κοινωνικοί φορείς, τα εργατικά συνδικάτα και η διάνοηση ζητούν προϋπολογισμούς με μειωμένα ποσοστά αμυντικών δαπανών και αυξημένα ποσοστά δαπανών για την υγεία, εκπαίδευση, κοινωνική πρόνοια κ.λ.π.

Σ' αυτή την παγκόσμια πραγματικότητα είναι σημαντικός ο ρόλος της συνεργασίας των αμυντικών βιομηχανιών για να γίνει η παραγωγή και η προμήθεια των οπλικών συστημάτων με αποδεκτό πολιτικό κόστος.

Σημαντική συνεργασία μεταξύ αμυντικών βιομηχανιών χωρίς τη βούληση και παρεμβολή των Κυβερνήσεων δεν ήταν δυνατή. Για να πετύχουν οι συνεργασίες πρέπει να γίνει προσέγγιση με μέθοδο, τα κύρια σημεία της οποίας μπορούν να είναι:

- Οι πολιτικοί πρέπει να έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο.
- Η απόκτηση υλικού με συνεκτίμηση της οικονομικής, βιομηχανικής, τεχνολογικής, αναπτυξιακής, επιστημονικής και εξωτερικής πολιτικής.
- Η χρησιμοποίηση στο μέγιστο δυνατό των υπαρχόντων και νέων βιομηχανιών που έχουν δυνατότητες και τεχνολογική βάση. Δεν πρέπει να διατηρείται τεχνητά η εθνική βιομηχανική ικανότητα.
- Ο προσδιορισμός ολοκληρωμένων εθνικών θέσεων για οπλικά συστήματα και ο καθορισμός προτεραιοτήτων.
- Ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός που πρέπει να εκτείνεται πέραν των 15 ετών.
- Η έγκαιρη ενημέρωση της βιομηχανίας.
- Η ιδιαίτερη βαρύτητα που πρέπει να δοθεί στην έρευνα και ανάπτυξη νέων υλικών, γιατί είναι ο τομέας με τα περισσότερα πλεονεκτήματα όταν υλοποιείται με συνεργασία.
- Η επιδίωξη στις συμπαραγωγές η Εγχώρια Προστιθέμενη Αξία να είναι ανάλογη της αξίας της προμήθειας.

Ο ΣΕΚΠΥ για την υλοποίηση των Ελληνικών εξοπλιστικών προγραμμάτων προτείνει στην Ελληνική πολιτική και στρατιωτική ηγεσία και πιέζει για την εφαρμογή των παρακάτω, μεταξύ άλλων, συγκεκριμένων μέτρων:

- Εξάντληση κάθε δυνατότητας συμπαραγωγής στα υπό προμήθεια αμυντικά υλικά.
- Πλήρης αξιοποίηση των OFFSETS ώστε να εξασφαλίζεται υποκατασκευαστικό έργο και συμπαραγωγή στην αμυντική μας βιομηχανία.

- Στενή παρακολούθηση και έλεγχος των πραγματικών (όχι θεωρητικών) αποτελεσμάτων από την υλοποίηση του υποκατασκευαστικού έργου και των συμπαραγωγών ή OFFSETS, δηλαδή τι πραγματικά μένει στην Ελλάδα.
- Διασφάλιση της Ελληνικής συμμετοχής με την υπογραφή συγκεκριμένων συμβάσεων (όχι ΜΟΥ) με Ελληνικές εταιρείες πριν από την υπογραφή της κύριας σύμβασης και να τίθενται χρονοδιαγράμματα υλοποίησης που να μην αποκλίνουν πολύ από το πέρας υλοποίησης της κύριας σύμβασης.
- Υπογραφή από τις ξένες εταιρείες συμβάσεων απ' ευθείας με κάθε υποκατασκευαστή και όχι μόνο με τις μεγάλες εταιρείες «πακέτο».
- Εξασφάλιση της συμμετοχής των μικρομεσαίων επιχειρήσεων του αμυντικού τομέα.

Κυρίες και Κύριοι,

Για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, πρέπει να αλλάξουν οι όροι στην παραγωγή και το εμπόριο αμυντικού υλικού. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι δεν υπάρχουν παραγγέλοντες και προμηθευτές, αλλά ισότιμα συνεργαζόμενες χώρες και αμυντικές βιομηχανίες. Στόχος μας είναι οι εκροές να αντισταθμίζονται από εισροές, γιατί τα ίδια προβλήματα που έχουν όλοι (ανεργία, έλλειψη πόρων κλπ) έχουμε και εμείς.

Κλεινοντας θα ήθελα να ευχηθώ καλή επιτυχία στο Συνέδριο αυτό και πιστεύω ότι θα εξαχθούν συμπεράσματα ωφέλημα για όλους μας

Σας ευχαριστώ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Ο σημερινός Πρόεδρος του ΣΕΚΠΥ κ. **Σπύρος Μούλιας** είναι:

- Αν. Αξιωματικός ε.α.,
- Μ-Η Μηχανικός του ΕΜΠ,
- Απόφοιτος της Ανωτάτης Σχολής Πολέμου.